

A Divine Revelation of Hell

Danish

by Mary K. Baxter

En guddommelig åbenbaring om helvedet af
Mary Kathryn Baxter

Den bog er tilegnet og al ære tilkommer:

Gud Faderen,

Sønnen

og Den Hellig Ånd

Uden hvem den ikke var skrevet.

Forord

Introduktion

Til Kathryn fra Jesus

Om forfatteren

1. Ind i helvede

2. Det venstre ben i helvedet

3. Det højre ben i helvedet

4. Flere grave

5. Frygtens tunnel

6. Aktivitet i helvedet

7. Helvedets bug

8. Cellerne i helvedet

9. Skrækken i helvedet

10 Helvedets hjerte

11 Det yderste mørke

12 Horn

13 Helvedets højre arm

14 Helvedets venstre arm

15 Joels dage

16 Helvedet centrum

17 Krig i himmelen

18 Åbne visioner fra helvede

19 Helvedets kæber

20 Himmelen

21 Falsk religion

22 Dyrets mærke

23 Kristi genkomst

24 Guds endelige dom

25 Syner fra himmelen

26 Profetier fra Jesus

Slut ord

Mere forord
Mere introduktion
Mere om forfatteren

Introduktion

(Forkortet, resten i slutningen af bogen.)

Efter, at Herren havde åbenbaret sig for mig i 1976 og fortalt mig, at jeg var udvalgt til en særlig opgave, sagde Han:

"Mit barn, Jeg vil mødes med dig for, at føre mennesker fra mørke til lys. For Gud Faderen har udvalgt dig af en særlig grund: At du skriver det ned og fortæller det Jeg vil vise dig og fortælle dig om.

Jeg skal åbenbare helvedets virkelighed for dig, for at mange skal kunne blive frelst og mange vil omvende sig fra deres onde gerninger før det er for sent.

Din sjæl vil blive taget ud af din krop, af Mig, Herren Jesus Kristus, og du vil blive taget med ind i helvedet og til andre steder, som Jeg vil, at du skal se. Jeg vil også give dig syner af himmelen og af andre steder og Jeg vil give dig mange åbenbaringer."

Mary Kathryn Baxter

Til Kathryn fra Jesus

Af denne grund er du født, for at skrive og fortælle det, Jeg har vist dig og fortalt dig. For disse beretninger er virkelige og sande. Dit kald bliver at lade verden få at vide, at der findes et helvede, og at Jeg Jesus blev sendt af Gud, for at frelse mennesker fra dette lidelsernes sted.

Kapitel 1 IND I HELVEDET

I marts 1976, medens jeg var i bøn hjemme, fik jeg pludselig besøg af Herren Jesus Kristus. Jeg havde været i bøn i ånden i dagevis, da jeg så Guds egen tilstedeværelse. Hans kraft og herlighed fyldte huset. Et strålende lys opfyldte rummet jeg bad i, og en dejlig og vidunderlig følelse kom over mig.

Lyset kom i bølger og bevægede sig ind og ud imellem sig selv. (Som nordlys). Det var et enestående syn! Og så begyndte Herrens stemme at tale til mig.

Han sagde: **"Jeg er Jesus Kristus, din Herre, og Jeg ønsker at give dig en åbenbaring, for at forberede de Hellige til Min Genkomst og, for at føre mange til retfærdighed. Mørkets magter er virkelige og Mine domme er sande."**

"Mit barn, Jeg vil tage dig med ind i helvedet ved Min Ånd, og Jeg vil vise dig mange ting, som Jeg ønsker at verden får noget mere at vide om. Jeg vil vise Mig for dig mange gange; Jeg vil tage din ånd ud af din krop og helt bogstaveligt talt tage dig med ind i helvedet."

"Jeg vil, at du skriver om det i en bog og fortæller om det du ser og om de andre ting Jeg vil vise dig. Du og Jeg skal gå igennem fortabelsen sammen. Fortæl om det, som var og som er og som skal komme. Mine ord er sande trofaste og troværdige. Jeg Er den Jeg Er og der er ingen anden end Jeg!"

"Kære Herre" råbte jeg "hvad vil Du, jeg skal gøre?" Hele mit væsen ønskede at råbe ud til Jesus i taknemmelighed over Hans nærværelse. Den bedste måde at beskrive det på er at kærlighed kom over mig. Det var den mest skønne, fredfyldte, frydefulde, kraftfulde kærlighed, som jeg nogen sinde har følt.

Lovprisning til Gud begyndte at flyde ud af mig, Jeg ønskede straks at give Ham hele mit liv, så Han kunne bruge det til at frelse andre mennesker fra deres synd. Jeg vidste ved Hans Ånd, at det virkeligt var Jesus, Guds søn, som var i værelset sammen med mig. Jeg kan ikke finde bedre ord til at beskrive Hans guddommelige nærværelse. Men jeg ved, at jeg ved, at det var Herren.

"Se Mit barn" sagde Jesus, "Jeg skal tage dig ved Min Ånd ind i helvedet, så du kan blive i stand til at give en beskrivelse af den virkelighed, som er der, så du kan fortælle hele verden at helvedet er virkeligt og på den måde føre de fortabte sjæle ud af mørket og ind i Jesu Kristi evangeliums lys."

I samme øjeblik forlod min sjæl kroppen. Jeg rejste med Jesus op og ud af mit hus mod himlen. Jeg kunne se alt, hvad der foregik omkring mig. Jeg kunne se min mand og mine børn sove i huset under mig.

Det var som om jeg var død og min krop var efterladt på sengen, alt imedens min ånd rejste sammen med Jesus op igennem taget på huset. Det virkede, som om hele taget var trukket væk og jeg kunne se min familie, der sov i deres senge.

Jeg følte Herren berøre mig da Han sagde:

"Frygt ikke. De vil være trygge."

Han kendte mine tanker. Jeg vil nu prøve at gengive det jeg så og følte, så godt jeg kan linie på linie. Der var mange ting som jeg ikke forstod. Herren Jesus fortalte mig så meningen med det meste af det, og der var stadig nogle ting Han ikke talte om.

Jeg vidste dengang og jeg ved stadig at disse ting virkeligt foregår og at kun Gud kunne have vist mig det. Lovet være Hans Hellige navn! I må tro mig, helvedet er virkeligt! Jeg blev bragt derned mange gange under forberedelsen af denne beretning.

Hurtigt steg vi op i himlen og jeg vendte mig om og så på Jesus. Han var fuld af herlighed og kraft, og hvilken fred, der kom fra Ham! Han tog min hånd og sagde: **"Jeg elsker dig. Frygt ikke, for Jeg er med dig!"**

Da Han havde sagt dette begyndte vi at stige endnu højere op i himlen og nu kunne jeg se jorden under os. Som en eksplosion fra jordens indre og det mange steder, spredt ud over det hele så det ud som røgsøjler, der stod og drejede rundt i hvirvler, kommende fra et center for herefter at vende tilbage til udgangspunktet igen. Disse skypumpeagtige hvirvler strakte sig højt over jorden og lignede kæmpe store monstre som hele tiden var i bevægelse. De kom op overalt fra jorden.

"Hvad er dette?" spurgte jeg Jesus, da vi nærmede os en af dem.

"De er portene ind i helvedet" sagde Han. **"Vi vil gå ind i helvedet gennem en af dem."** Straks gik vi ind i en af disse tragte. Indenfor lignede de en tunnel, som hvirvlede rundt og rundt og tilbage igen som en snurretop.

Et dybt mørke sænkede sig over os og sammen med mørket kom en frygtelig stank, som

helt tog pusten fra mig. Langs siderne i denne tunnel var der levende skikkelser i vægen. Disse væsener havde en mørkt grå farve, de var levende og skreg efter os da vi passede. Jeg vidste uden at nogen fortalte det, at de var onde. Skikkelserne kunne bevæge sig, men hang fast i væggene. Der kom en frygtelig stank fra dem og de skreg af os med de mest grufulde skrig.

Jeg følte en usynlig ond magt bevæge sig rundt inde i tunnelen.

Nogen gange kunne jeg i mørket skelne mellem skikkelserne. En rådden tåge dækkede det meste af dem. "Herre hvem er disse?" spurgte jeg, medens jeg tog bedre fast i Jesus hånd.

Han sagde: **"Disse er onde ånder, som er klar til at blive sendt ud over jorden, når Satan giver dem ordre til det."**

Medens vi fortsatte ned ad inde i tunnelen, lo de onde skikkelser og råbte efter os. De prøvede at nå os, men kunne ikke på grund af kraften fra Jesus. Selve luften var forurenet og rådden og kun, fordi Jesus var der, undgik jeg at skrigte højlydt af skræk.

Jeg havde alle mine sanser, - jeg kunne høre, lugte, føle, ja til og med smage ondskaben på dette sted. Var der sket noget med mine sanser, skulle det lige være at de var meget mere følsomme og lugten og forureningen gjorde mig næsten syg.

En hylende lyd fyldte luften efterhånden, som vi nærmede os bunden af tunnelen.

Gennemtrængende skrig steg os i møde nede fra den mørke tunnel. Alle slags lyde fyldte luften. Der var en lugt af råddent kød og det føltes, som om den kom fra alle sider.

Aldrig tidligere har jeg på jorden mødt sådan en ondskab og hørt så desperate skrig før.

Snart opdagede jeg at det var de dødes skrig og at helvedet var fyldt med deres jammer.

Jeg følte et pust af et ondt sus blæse og en sugende kraft foran os. Lys som lignede lyn og lys fra en blitz brød igennem det sorte mørke og kastede grå skygger på væggene. Jeg kunne kun lige skelne omridset af et eller andet foran mig. Jeg veg chokeret tilbage, for jeg opdagede at der var en stor slange foran os, som bevægede sig bort fra os. Da jeg fortsatte med at se, opdagede jeg at disse modbydelige slanger kravlede rundt overalt.

Jesus fortalte mig: **"Vi skal snart gå ind i helvedets venstre ben. Foran dig vil du møde stor sorg, ynkelig tristhed og ubeskrivelig skræk. Hold dig tæt ind til Mig, så vil Jeg give dig styrke og beskyttelse, medens Vi går gennem helvedet." "De ting du nu får at se er en advarsel" sagde Han "Bogen du skal skrive vil komme til at frelse mange fra at komme helvedet. Det du ser, er virkeligt. Frygt ikke, for Jeg vil altid være med dig."**

Foran os, så langt jeg kunne se, fløj der væsener, som slog ned her og der. Skurrende lyde og ynkelige skrig fyldte luften. Oppe foran os, så jeg et svagt lys, og vi gik hen til det. Stien var af tør pudderagtig jord. Snart var vi fremme ved indgangen til en lille mørk tunnel.

Der skete flere ting, som jeg ikke kan beskrive på et stykke papir; de var for grusomme til at gengive. Men jeg kunne også smage frygten i helvedet og jeg vidste: At havde jeg ikke været sammen med Jesus kunne jeg ikke have kommet derfra igen.

Medens jeg nu skriver dette er der stadig nogle ting jeg, som jeg ikke forstår, men Herren kendte alle ting og Han hjalp mig til at forstå det meste af det jeg så.

Lad mig advare dig - kom ikke til dette sted! Det er et grufuldt sted med plager, gennemtrængende pine og evig sorg.

Din sjæl vil altid leve. Sjælen lever for evigt! Den er dit virkelige jeg og din sjæl vil gå

enten til helvedet eller til Himmelen!

Til dem der ofte tænker at helvedet er her på jorden, ja, du har ret - det er det! Helvedet er i jordens centrum og der findes der sjæle, som oplever tortur dag og nat. Der er ingen selskaber i helvedet. Ingen kærlighed. Ingen medfølelse. Ingen hvile. Der er kun sorg og bedrøvelse, langt udover det du kan forestille dig, på dette sted.

2 DET VENSTRE BEN AF HELVEDET.

En frygtelig lugt fyldte luften omkring os. Jesus fortalte mig: **"I det venstre ben af helvedet er der mange dybe grave. Denne tunnel forgrener sig til andre dele af helvedet, men vi vil først tilbringe nogen tid sammen i det venstre ben."**

"De ting, som du kommer til at se, vil du aldrig glemme. Verden må kende sandheden om helvedets virkelighed. Mange syndere, og det til og med nogle af Mit folk, tror ikke at helvedet er virkeligt.

Du er udvalgt af Mig til at åbenbare disse sandheder for dem. Alt det, Jeg vil vise dig fra helvedet og alt det andet, som Jeg vil vise dig, er sandt."

Jesus viste sig for mig i form af et strålende lys, klarere end solen. En mands skikkelse var i centrum af dette lys. Nogle gange så jeg Jesus, som en mand, men andre gange så jeg Ham, som en åndelig skikkelse.

Han talte igen: **"Barn, når Jeg taler, har Faderen talt. Faderen og Jeg er et. Husk at elske over alt andet og tilgiv hverandre. Kom nu, og følg Mig!"**

Medens vi gik, flygtede onde ånder fra Herrens nærvær. "Åh Gud, åh Gud," råbte jeg, "hvad er det næste?"

Som jeg sagde tidligere, så havde jeg alle mine sanser i behold i helvedet. Alle de, der er i helvedet har alle deres sanser. Mine arbejdede for fuld kraft. Frygten var på alle sider og ubeskrivelige farer lurede overalt. Hvert skridt jeg tog, var mere frygteligt end det foregående.

Der var døre på størrelse med små vinduer, som åbnede og lukkede sig meget hurtigt i loftet af tunnellen.

Hyl fyldte luften når de mange onde skabninger fløj forbi os, op og ud af disse døråbninger i helvedet.

Snart kom vi til enden af tunnellen. Jeg rystede af angst på grund af farerne og frygten omkring os.

Jeg var så taknemlig for Jesus beskyttelse. Jeg takker Gud, for at Hans almægtige kraft beskytter os, selv i helvedets huler. Selv med dette beskyttende skjold, tænkte jeg stadig: Ikke min vilje, Fader, men Din vilje ske.

Jeg så på min krop. For første gang lagde jeg mærke til, at jeg havde en åndelig skikkelse, og at denne skikkelse havde samme form som kroppen.

Jeg spekulerede over hvad det næste ville blive.

Jesus og jeg gik ud af tunnellen og ind på en sti med brede skråninger på hver side af os. Der var grave med ild overalt så langt, som øjet kunne se. Disse grave var fire fod (1,2 m) i diameter og tre fod (90 cm) dybe og havde form som en skål. Jesus **sagde "Der er mange lignende grave i det venstre ben af helvedet. Kom, så skal Jeg vise dig nogle af dem."**

Jeg stod ved siden af Jesus på stien og så ind i en af gravene. Svovl var aflejret på siderne af graven og glødede som rødglødende kul.

I midten af graven befandt en sjæl sig fra en død, som var gået til helvedet. Ilden begyndte i bunden af graven, strakte sig opover og omslutede den fortabte sjæl med flammer. Det ene øjeblik døde ilden ud til bare at være en glød, for så at komme tilbage over den martrede sjæl i graven, med en brusende lyd.

Jeg så at den fortabte sjæl var buret inde i en skeletform. "Herre," græd jeg. "Kan du ikke slippe dem ud?" Synet var så grusomt! Jeg tænkte, dette kunne have været mig. "Herre, hvor forfærdelig det er at se og vide, at der er en levende sjæl der nede," sagde jeg.

Jeg hørte et råb fra midten af den første grav.

Jeg så en sjæl inde i et skelet råbe: "Jesus, vær nådig!"

"Åh, Herre!" sagde jeg. Det var en kvindestemme. Jeg så på hende og ønskede at trække hende ud af ilden. Synet af hende, knuste mit hjerte.

Den skeletagtige form af en kvinde snakkede med Jesus. I chok lyttede jeg til hende.

Råddent kød hang i strimler ned fra hendes ben, og efter som, hvor meget det brændte, faldt det ned i bunden af graven. Der hvor hendes øjne engang havde været, fandtes nu bare tomme åbninger. Hun havde ikke noget hår.

Ilden begyndte med små flammer rundt om hendes fødder og blev stadig kraftigere, som den steg op omkring hendes krop. Det så ud, som om kvinden brændte hele tiden, også når flammerne blev til gløder. Fra dybet af hendes indre kom desperate råb og støn: "Herre, Herre, jeg vil ud herfra!"

Hun fortsatte med, at strække sig ud efter Jesus. Jeg så på Jesus, og hans ansigt var i dyb sorg. Jesus sagde til mig: **"Mit barn, du er her sammen med Mig, for at verden kan få at vide, at synd resulterer i evig død, for at fortælle, at helvedet er virkeligt."**

Jeg så på kvinden igen, og orme krøb ud af knoglerne i hendes skelet. De blev ikke skadet af ilden. Jesus sagde: **"Hun ved de er der, og hun kan føle ormene inde i sig!"**

"Gud, vær nådig!" råbte jeg, da ilden nåede sit højeste og den frygtelige brænding startede igen. Vældige skrig og dybe hulk rystede skikkelsen af denne kvindesjæl. Hun var fortabt! Det fandtes ingen vej ud! "Jesus, hvorfor er hun her? Spurte jeg med svag stemme, for jeg var meget bange. Jesus sagde: **"Kom!"**

Stien Vi befandt os på var meget kroget, den svingede sig ind og ud imellem disse ild grave, så langt jeg kunne se. Skrigene fra de levende døde, blandet med sukkene og de afsindige hyl lød i mine ører fra alle kanter. Der var aldrig et øjeblik stilhed i helvedet. Lugten af de døde og rådnet kød hang tykt i luften.

Vi kom til den næste grav. Inde i den grav, som havde samme størrelse som den første, var en anden skeletagtig skikkelse. En mands stemme råbte der nede fra: "Herre, hav barmhjertighed med mig!" Kun når de talte, kunne jeg forstå om sjælen var en mand eller en kvinde.

Vældige klagende hulk kom fra denne mand: "Jeg er så træt af mig selv, Jesus. Tilgiv mig. Før mig ud herfra. Jeg har været på dette pinens sted i mange år. Jeg bønfalder dig, slip mig ud!" Voldsomme hulk rystede denne skeletfigur, medens han tryglede: "Vær så venlig, Jesus, lad mig komme ud!" Jeg så på Jesus, og så, at også Han græd.

"Herre Jesus," råbte manden ud fra den brændende grav, "har jeg ikke lidt nok for mine synder? Det er fyrré år siden jeg døde."

Jesus sagde: **"Der står skrevet: Den retfærdige skal leve af tro! Alle spottere og**

vantrø skal have deres del i ildsøen. Du ville ikke tro på sandheden. Ofte blev Mit folk sendt til dig, for at vise dig vejen, men du ville ikke lytte til dem. Du lo af dem og forkastede evangeliet. Selv om Jeg døde på et kors for dig, spottede du Mig og ville ikke omvende dig fra dine synder. Min Fader gav dig mange anledninger til at blive frelst. Om du bare havde hørt efter!" Græd Jesus.

"Jeg ved det, jeg ved det!" råbte manden. "Men jeg omvender mig nu."

"Det er for sent," svarede Jesus **"Dommen er sat!"**

Manden fortsatte: "Herre, nogle fra mit folk kommer også her, for de ville heller ikke omvende sig. Vær så venlig, Herre, lad mig få lov til at gå og fortælle dem at de må omvende sig fra deres synder, medens de endnu er på jorden.

Jeg ønsker ikke for dem, at de skal komme her."

Jesus sagde: **"De har prædikanter, lærere og menighedsældste, som alle forkynder evangeliet. De vil sige det til dem. De har også fordelene af moderne kommunikations-systemer og mange andre måder de kan høre om Mig. Jeg har sendt arbejdere til dem, for at de skal tro og blive frelst. Hvis de ikke vil tro, når de hører evangeliet, vil de heller ikke blive overbevist selvom nogle opstod fra de døde."**

Ved dette blev manden rasende og begyndte at forbande Jesus. Onde, blasfemiske ord kom fra ham. Jeg så med gru på, hvordan flammerne rejste sig på ny og hans døde kød begyndte at brænde og falde af. Inde i denne døde skal af en mand, så jeg hans sjæl. Den lignede en beskidt grå tåge og fyldte indersiden af hans skelet.

Jeg drejede mig om mod Jesus og råbte: "Herre det er noget så grusomt!"

Jesus sagde: **"Helvedet er virkelig; dommen er virkelig. Jeg elsker dem så højt, Mit barn. Dette er bare begyndelsen på de frygtelige ting, Jeg skal vise dig. Der kommer meget mere."**

Fortæl verden for Mig at helvedet er virkelig, at mænd og kvinder må omvende sig fra deres synder. Kom, bliv med Mig. Vi skal se mere."

I den næste grav var der en meget lille kvindeskikkelse, som så ud til at være omkring firs år. Jeg kan ikke forklare, hvordan jeg vidste hvor gammel hun var, men det gjorde jeg bare. Huden var fjernet fra hendes ben med en konstant flamme, og kun knoglerne var tilbage med en snavset tåget sjæl indeni. Jeg så, hvordan ilden brændte hende. Snart var der kun knogler og orme der kravlede på indersiden, og som ilden ikke kunne skade.

"Herre, hvor frygtelig!" råbte jeg. "Jeg ved ikke om jeg kan fortsætte, for dette er så skrækkeligt, langt mere end man kan forestille sig!" Så langt mit øje kunne se, brændte sjæle i disse ildgrave.

"Mit barn, det er derfor, du er her," sagde Jesus. **"Du må kende til - og fortælle sandheden om helvedet. Himlen er virkelig! Helvedet er også virkelig! Kom, Vi fortsætter."**

Jeg så tilbage på kvinden. Hendes råb var så bedrøvede. Medens jeg så på hende, samlede hun sine benede hænder, som i bøn. Jeg kunne ikke lade være at græde. Jeg var i en åndelig skikkelse, og jeg græd. Jeg vidste, at menneskene i helvedet også kunne føle alle disse ting.

Jesus kendte mine tanker.

"Ja, Mit barn," sagde Han, **"det gør de. Når mennesker kommer her, har de de samme følelser og tanker, som da de var på jorden. De husker deres familier og venner og alle de gange, de havde en anledning til at omvende sig, men nægtede at**

gøre det. Mindet følger dem altid. Om de bare havde troet på evangeliet og omvendt sig, før det blev for sent!"

Jeg så på kvinden endnu en gang, og denne gang lagde jeg mærke til, at hun kun havde et ben, og at det så ud som om, der var boret huller i hendes hofteben.

"Hvad er dette, Jesus?" spurte jeg.

Han sagde: **"Barn, medens hun var på jorden, fik hun kræft og havde mange smerter. Der blev foretaget en operation, for at redde hendes liv. Hun lå, som en bitter, gammel kone i mange år. Mange af Mine folk kom, for at bede for hende og fortalte hende, at Jeg kunne helbrede hende."**

"Hun sagde: Gud gjorde dette imod mig og hun ville ikke omvende sig og tro på evangeliet. Hun kendte Mig til og med engang, men senere begyndte hun at hade Mig.

Hun sagde at hun ikke behøvede Gud og ønskede ikke, at Jeg skulle helbrede hende. Selv om Jeg nødte hende, fordi Jeg fremdeles ønskede at hjælpe hende, helbrede hende og velsigne hende. Men hun vendte Mig ryggen og forbandede Mig tilmed. Hun sagde, at hun ikke ville have noget med Mig at gøre.

Min Ånd nødte hende alligevel.

Selv efter at hun havde vendt Mig ryggen, prøvede Jeg at drage hende med min Ånd, men hun ville ikke høre.

Til sidst døde hun, og endte her."

Den gamle kvinde råbte ud til Jesus: "Herre Jesus, vær så venlig at tilgive mig nu! Jeg angrer, at jeg ikke omvendte mig, medens jeg var på jorden."

Med voldsomme hulk råbte hun til Jesus,

"Om jeg bare havde omvendt mig, før det var for sent!

Herre, hjælp mig ud herfra. Jeg vil tjene dig. Jeg vil være god. Har jeg ikke lidt nok?

Hvorfor ventede jeg, til det var for sent? Åh, hvorfor ventede jeg, til Din Ånd ikke længere kaldte på mig?"

Jesus sagde til hende: **"Du havde den ene mulighed efter den andre, til at omvende dig og tjene Mig,"** Bedrøvelse var skrevet over hele ansigtet på Jesus, da vi gik videre.

Medens jeg så den gamle kvinde græde, spurgte jeg: "Herre, hvad bliver det næste?"

Jeg kunne føle frygten overalt. Sorg, smerteskrig i en atmosfære af død. Jesus og jeg gik med dyb bedrøvelse og medlidenhed til den næste grav. Kun på grund af Hans styrke, kunne jeg fortsætte. På lang afstand kunne jeg stadig høre den gamle kvindes råb med anger og i bøn om tilgivelse. Om der bare havde været noget jeg kunne gøre, for at hjælpe hende, tænkte jeg. Synder, vent ikke til Guds Ånd holder op at kalde på dig!

I den næste grav var der en kvinde, som lå på sine knæ, som om hun ledte efter noget.

Også hendes skelet skikkelse var fuld af huller. Man kunne se ind til knoglerne, og hendes ødelagte kjole stod i brand. Hendes hoved var skallet, og der var bare huller, der hvor hendes øjne og næse havde været. En lille ild brændte ved hendes fødder, der hvor hun knælede, og hun greb fat i siderne af svovl graven. Ild slikkede omkring hendes hænder, og dødt kød faldt af, medens hun gravede.

Voldsomme hulk rystede hende: "Åh Herre, åh Herre," råbte hun: "Jeg vil ud!" Medens vi betragtede hende, nåede hun endelig op af graven med sine fødder. Jeg tænkte, at hun ville klare at komme ud, da en stor dæmon med store vinger, som så ud til at være brækket for oven og derfor hang ned langs siderne, kom løbende hen til hende. Den havde

en brunsort farve, og den var dækket med hår over hele sin store skikkelse. Øjnene sat langt ind i hovedet, og den havde en størrelse som en stor gråbjørn. Dæmonen løb over til kvinden og skubbede hende hårdt baglæns ned i graven og ned i ilden. Jeg så på med forskrækkelse, da hun faldt tilbage. Jeg syntes det var så frygteligt synd for hende. Jeg ønskede, at jeg kunne tage hende i mine arme og holde hende, og bede Gud helbrede hende og tage hende med ud derfra.

Jesus kendte mine tanker og sagde: **"Mit barn, dommen er sat. Gud har talt. Endnu, medens hun var et barn, kaldte Jeg hende til at omvende sig og tjene Mig. Da hun var seksten år gammel, kom Jeg til hende og sagde: "Jeg elsker dig, giv dit liv til Mig, og kom og følg Mig, for Jeg har kaldet dig til en særlig opgave." Jeg kaldte på hende hele livet, men hun ville ikke lytte. Hun sagde: "En dag vil jeg tjene dig. Jeg har ikke tid til dig nu. Ingen tid, ingen tid, jeg har det så morsomt nu. Ingen tid nu, jeg har ikke tid til at tjene Dig nu, Jesus. I morgen vil jeg gøre det!" "I morgen" kom aldrig, for hun ventede for længe!"**

Kvinden råbte ud til Jesus: "Min sjæl er i yderste pine. Det er ingen vej ud. Jeg ved, at jeg ville have verden i stedet for dig, Herre. Jeg ønskede mig rigdom og berømmelse, og jeg fik det. Jeg kunne købe alt, hvad jeg ønskede mig; jeg var min egen herre. Jeg var den smukkeste og pæneste klædte kvinde fra min tid. Og jeg havde rigdom og berømmelse, men jeg fandt snart ud af, at jeg ikke kunne tage disse ting med mig i døden. Åh Herre, helvedet er grusomt. Jeg har ingen hvile, hverken nat eller dag. Jeg er altid i pine og tortur. Hjælp mig, Herre!" Råbte hun.

Kvinden så længselsfuldt op på Jesus og sagde: "Min kære Herre, om jeg bare havde lyttet til Dig! Jeg kommer til at angre det i al evighed. Jeg havde planer om, at jeg ville tjene Dig en dag - når min tid var inde. Jeg tænkte, at jeg nok altid kunne finde Dig. Men jeg tog fejl! Jeg var en af de mest feterede kvinder fra min tid, på grund af min skønhed. Jeg vidste, at Gud kaldte mig til omvendelse. Hele mit liv drog Han mig til sig med kærlighedsbånd, og jeg tænkte, at jeg kunne bruge Gud, som jeg udnyttede alle andre. Han ville altid være der, åh ja, jeg udnyttede Gud! Han prøvede hele tiden stærkt at få mig til at tjene Ham, medens jeg hele tiden tænkte, at jeg kunne klare mig uden Ham. Åh, hvor forfærdelig fejl jeg tog! For Satan begyndte at bruge mig, og jeg begyndte at tjene Satan mere og mere. Til sidst elskede jeg ham mere end Gud. Jeg elskede at synde og ville ikke vende mig til Gud.

Satan brugte min skønhed og mine penge, og alle mine tanker drejede sig kun om, hvor meget magt han ville give mig. Til og med der, fortsatte Gud tålmodigt med at drage mig. Men jeg tænkte, jeg har i morgen eller næste dag. Så en dag, medens jeg kørte i min bil, kørte chaufføren ind i et hus, og jeg blev dræbt. Herre, vær så venlig at lad mig komme ud."

Medens hun snakkede, rakte hun sine benede hænder og arme op mod Jesus, medens flammerne fortsatte med at brænde hende.

Jesus sagde: **"Dommen er sat."**

Tårer faldt fra Hans kinder, medens vi fortsatte hen til den næste grav. Jeg græd indvendig over helvedets gru. "Kære Herre" græd jeg, "pinen i helvedet er alt for virkelig. Når en sjæl først kommer her findes der så intet håb, intet liv, ingen kærlighed." "Ingen udvej", tænkte jeg. "Hun må brænde for evig i disse flammer!"

"Tiden er gået nu," sagde Jesus. "Vi vil komme tilbage i morgen."

Ven, hvis du lever i synd, så vær så venlig at omvende dig! Hvis du engang har været født

på ny og har vendt ryggen til Gud, så omvend dig igen og kom tilbage til Ham nu! Lev ret og stå for sandheden. Vågn op før det er for sent, så du kan tilbringe din evighed sammen med Herren i himmelen!

Jesus talte igen: **"Helvedet har en krop (som en menneskeskikkelse) der ligger på ryggen i jordens centrum. Helvedet er formet som en kæmpemæssig menneskekrop, - meget stor og med mange torturkamre.**

Husk at fortælle mennesker på jorden at helvedet er virkeligt. Millioner af sjæle er her, og flere kommer hver dag. På den store dommens dag vil døden og helvedet blive kastet i ildsøen; det vil blive den anden død."

3 HELVEDETS HØJRE BEN.

Jeg havde ikke vært i stand til at sove eller spise siden jeg var i helvedet den foregående nat. Hver dag genoplevede jeg helvedet. Når jeg lukkede mine øjne, var helvedet det eneste jeg kunne se. Mine ører kunne ikke lukke af for de fordømtes råbene. Som på et TV program, genoplevede jeg alt det jeg havde været vidne til i helvedet om og om igen. Hver nat var jeg i helvedet, og hver dag kæmpede jeg med at finde de rette ord, for at kunne formidle disse frygtelige sandheder til hele verden.

Jesus viste sig for mig igen og sagde: **"I nat skal Vi ind i det højre ben i helvedet, Mit barn. Vær ikke bange, for Jeg elsker dig og er med dig."**

Herrens ansigt var bedrøvet, og hans øjne var fulde af mildhed og dyb kærlighed. Selv om de i helvedet var fortabt for altid, vidste jeg at Han fremdeles elskede dem og ville gøre det i al evighed.

"Mit barn," sagde han, "Gud, Vor Fader gav hver enkelt en fri vilje til at vælge at tjene Ham eller Satan. Du forstår, Gud har ikke skabt helvedet til Sit folk. Satan forfører mange til at følge ham, men helvedet blev skabt til Satan og hans engle. Det er ikke Min vilje, og heller ikke Min Faders vilje at noget menneske skulle gå fortabt." Tårer af medlidenhed løb ned over Jesus kind.

Han begyndte at snakke igen: **"Husk Mine ord fra dagene før, Jeg viser dig helvedet: Jeg har al magt i himmelen og på jord. Du vil godt nok opleve det nogle gange, som om at Jeg har forladt dig, men det gør Jeg ikke. Af samme grund vil de onde magter og fortabte sjæle nogle gange kunne se Os, andre gange ikke. Og ligeledes med hvor Vi går hen, så vær tryk, og vær ikke bange, for at følges med Mig."**

Vi gik videre sammen. Jeg fulgte tæt efter ham, grædende. I dagevis havde jeg grædt, og jeg kunne ikke ryste helvedets nærhed af mig, jeg så det hele tiden for mig. Jeg græd mest indvendig. Min ånd var meget bedrøvet.

Vi kom frem til helvedets højre ben. Når jeg kikkede fremover, så jeg at Vi befandt os på en sti, som var tør og brændt. Skrig fyldte den forurenede luft, og stanken af død var overalt. Lugten var nogle gange så frastødende at jeg fik kvalme. Overalt var der mørke, bortset fra det lys, som flød ud fra Kristus, samt fra de brændende grave, som lå side om side i landskabet så langt man kunne se.

Pludselig passerede alle slags dæmoner forbi os. Små djævle snerrede ad os når de for forbi. Dæmoner i alle størrelser og former snakkede med hverandre. Et stykke foran os var der en stor dæmon, som gav ordre til mindre dæmoner.

Vi stansede, for at høre på, og Jesus sagde: **"Der findes også en usynlig hær af onde**

magter, som Vi ikke ser her - dæmoner, som for eksempel de onde sygdomsånder."

"Gå!" sagde den store dæmon til de mindre dæmoner og små djævl. "Gør mange ondt. Bryd hjem op og ødelæg familier. Forfør svage kristne, og fejlinformere og vildled så mange, som I kan. I skal få jeres løn, når I kommer tilbage.

"Husk, I skal være forsigtige med dem der helhjertet har taget imod Jesus som deres Frelser. De har magt til at kaste jer ud. Drag nu ud over jorden. Jeg har allerede mange deroppe, og endda flere, som Jeg vil sende. Husk, vi er tjenere til mørkets fyrste og luftens magter."

Ved dette begyndte de ondskefulde skikkelser at flyve op og ud af helvedet. Døre i taget i det højre ben i helvedet åbnede og lukkede sig meget hurtigt, for at slippe dem ud. Nogle for også op og ud gennem den tragt vi var kommet ind igennem.

Jeg vil prøve at beskrive udseendet af disse onde skabninger. Den som snakkede, var meget stor, omtrent på størrelse med en fuldvoksen gråbjørn, brun i farven, med et hoved som en flagermus og øjne, som sat dybt inde i et håret ansigt. Hårede arme hang langs siderne og hugtænder stak ud af det hårede ansigt.

En anden var lille, som en abekat, med meget lange arme og hår over hele kroppen. Ansigtet var lille, og havde en spids næse. Jeg kunne ikke se om den havde øjne noget sted.

Der var endda en anden, som havde et stort hoved, store ører og en lang hale, medens en anden igen var stor som en hest og havde glat hud. Synet af disse dæmoner og onde ånder, og den frygtelige lugt fra dem, gjorde mig kvalm. Hvor end jeg så, var der dæmoner og djævl. De største af dem, - fik jeg at vide af Jesus, fik deres ordrer direkte fra Satan.

Jesus og jeg fortsatte hen ad stien til vi kom til en anden grav. Smertes skrig, uforglemmelige sorgfyldte lyde hørtes overalt. Herre, hvad bliver det næste? Tænkte jeg. Vi gik tæt forbi nogle af disse onde skikkelser, det så ikke ud til at de opdagede os. Vi stoppede ved en af gravene med ild og svovl. I den næste grav var der en voksen mand. Jeg kunne høre at han forkyndte evangeliet. Jeg så forbavset på Jesus, for at få en forklaring, for Han kendte jo hele tiden mine tanker. Og Jesus forklarede: **"Medens denne sjæl var på jorden, var denne mand en forkynder af evangeliet. I lang tid fortalte han sandheden og tjente Mig."**

Jeg undrede mig over, hvorfor denne mand var i fortabelsen.

Han var ca. 1,80 m høj, og hans skelet var snavset grå, som en gravsten. Noget af tøjet hang stadigt på ham. Jeg undrede mig over at ilden havde efterladt tøjet så laset og krøllet uden at brænde det op. Brændt kød hang på ham, og kraniet så ud til at være i brand. En frygtelig stank kom fra ham.

Jeg så på, medens manden bredte sine hænder ud ligesom om han havde en bog, og begyndte at læse skriften fra denne bog, der ikke kunne ses. Igen huskede jeg det Jesus havde sagt: **"Du har alle dine sanser i helvedet, og de er meget stærkere her."**

Manden læste det ene skriftsted op efter det andre, og jeg syntes det var godt. Jesus sagde til manden med stor kærlighed i stemmen: **"Vær stille."** Straks stoppede manden med at snakke, og vendte sig sagte, for at se på Jesus.

Jeg så mandens sjæl inde i skelet-formen. Han sagde til Herren: "Herre, nu vil jeg prædike sandheden til alle mennesker. Nu, Herre, er jeg klar til at gå og fortælle andre om dette stedet. Jeg ved at, medens jeg var på jorden, troede jeg ikke selv på, at der fandtes noget helvedet, jeg troede heller ikke på, at Du ville komme tilbage.

Det var det folk ville høre, og jeg gik på kompromis med sandheden overfor medlemmerne i min menighed."

"Jeg ved også, at jeg heller ikke kunne lide dem, som var af en anden race eller hudfarve, og at jeg var årsag til at mange faldt bort fra dig.

Jeg havde mine egne ideer om himmelen og om hvad der var rigtigt og hvad der var forkert.

Jeg ved at jeg førte mange vildt, og fik mange til at falde fra Dit hellige ord, og at jeg tog penge fra de fattige.

Men, Herre, lad mig komme ud, så vil jeg gøre det rigtige nu.

Jeg vil ikke tage penge fra menigheden mere. Jeg har allerede omvendt mig. Jeg vil også elske mennesker af enhver race og hudfarve."

Jesus sagde: **"Ikke bare forvrængede du og repræsenterede Guds Hellige Ord på en forkert måde, men du løj om, at du kendte sandheden. Livets fornøjelser var vigtigere for dig end sandheden. Jeg kom selv til dig og prøvede at få dig til at vende om, men du ville ikke høre. Du fortsatte på din egen vej, og ond var den herre du tjente. Du kendte sandheden, men ville ikke omvende dig eller komme tilbage til Mig. Jeg var der hele tiden. Jeg ventede på dig. Jeg ville at du skulle angre, men du ville ikke. Og nu er dommen allerede afsagt over dig."**

Jesu ansigt var fyldt med sorg. Jeg vidste at om bare manden havde lyttet til Frelserens kald, ville han ikke have været her nu. "Åh, menneske, hør dog efter!"

Jesus snakkede til den frafaldne igen: **"Du skulle have fortalt sandheden, og du skulle have vendt mange til retfærdighed med Guds ord, som siger at de vantros del skal være i søen, som brænder med ild og svovl.**

Du kendte korsets vej. Du kendte retfærdighedens vej. Du vidste hvordan du skulle sige sandheden. Men Satan fyldte dit hjerte med løgne, og du begyndte at synde. Du skulle have omvendt dig helhjertet, ikke halv. Mit ord er sandhed. Det lyver ikke. Og nu er det for sent, for sent!" Ved dette knyttede manden sin næve mod Jesus og forbandede ham.

Med sorg gik Jesus og jeg til den næste grav. Den frafaldne prædikant fortsatte med sine forbandelser og var rasende på Jesus.

Når vi gik forbi gravene med ild, strakte de fortabte deres hænder ud mod Jesus, og med bønfyldende stemmer råbte de efter Ham om nåde. Deres benede hænder og arme var grå og sorte af alle forbrændingerne - uden levende kød eller blod, uden organer, - bare død og dødsprocesser. Indvendig råbte jeg: "Åh jord, omvend dig! Hvis ikke, ender du her. Stans før det er for sent!"

Vi stoppede ved en anden grav. Jeg følte samme medlidenhed med dem alle og samme sorg, så jeg følte mig næsten for svag til at kunne stå oprejst. Megen hulken rystede mig. "Jesus, det gør så ondt inde i mig," sagde jeg.

Nede fra graven snakkede en kvindestemme til Jesus. Hun stod midt i flammerne, og de dækkede hele hendes krop. Hendes skelet var fuld af orm og dødt kød hang på det.

Medens flammerne omgav hende, løftet hun hænderne mod Jesus og råbte: "Slip mig ud herfra. Jeg vil give dig mit hjerte nu, Jesus. Jeg vil fortælle andre om Din tilgivelse. Jeg vil vidne om Dig. Dig bønfaller Dig, slip mig ud!"

Jesus sagde: **"Mit ord er sandt, og det siger at alle må omvende sig fra deres synder og bede Mig om at komme ind i deres liv, hvis de ønsker at undgå dette sted.**

Gennem Mit blod findes tilgivelse for al synd. Jeg er trofast og retfærdig, og vil tilgive alle, der kommer til Mig. Jeg vil ikke kaste dem ud."

Han vendte sig, så på kvinden og sagde: **"Hvis du havde lyttet til Mig og var kommet til Mig og havde omvendt dig, ville Jeg have tilgivet dig."**

Kvinden spurgte: "Herre, findes det ingen udvej herfra?"

Jesus talte meget mildt: **"Kvinde," sagde han, "du fik mange anledninger til omvendelse, men du forhærdede dit hjerte og ville ikke. Og du vidste at Mit ord sagde, at alle, som bedriver hor, skal få deres del i ildsøen."**

Jesus vendte sig til mig og sagde: **"Denne kvinden havde syndige forhold med flere mænd, og var årsag til at mange hjem blev ødelagt. Til trods for dette, elskede Jeg hende hele tiden. Jeg kom til hende, ikke med fordømmelse, men med frelse. Jeg sendte mange af mine tjenere til hende, for at hun kunne omvende sig fra sine onde vejer, men hun ville ikke. Da hun var en ung kvinde kaldte Jeg hende, men hun fortsatte med at gøre det, som var ondt. Hun gjorde meget galt, alligevel ville Jeg have tilgivet hende, om hun var kommet til Mig. Satan kom ind i hende, og hun blev bitter og ville ikke tilgive andre."**

"Hun gik til kirken, for at få fat i mænd. Hun fandt dem og forførte dem. Om hun bare var kommet til Mig, ville alle hendes synder være vasket bort med Mit blod. En del af hende ønskede at tjene Mig, men du kan ikke tjene Gud og Satan på samme tid. Hver person må vælge hvem de vil tjene."

"Herre," råbte jeg nu, "giv mig styrke til at gå videre." Jeg rystede fra hoved til sål, på grund af alt det grufulde i helvedet.

Jesus sagde til mig: **"Fred, vær stille!"**

"Hjælp mig, Herre," råbte jeg. "Satan ønsker ikke at vi skal vide sandheden om helvedet. I alle mine vildeste drømme, troede jeg aldrig at helvedet ville være som dette. Kære Jesus, hvornår vil dette ende?"

"Mit barn," sagde Jesus, "bare Faderen ved hvornår enden vil komme." Så snakkede Han igen til mig og sagde:

"Fred, vær stille." Og stor styrke fyldte mig.

Jesus og jeg gik ind imellem gravene. Jeg ønskede at trække hver person jeg gik forbi ud af deres ild og ville skynde mig at lægge dem hen ved Jesus fødder. Jeg græd meget indvendig. Jeg tænkte ved mig selv, at jeg ønskede at mine børn aldrig skulle komme her.

Til sidst vendte Jesus sig om til mig og stille sagde Han: **"Mit barn, vi vil tage hjem til dig nu. I morgen nat skal vi vende tilbage til denne del af helvedet."**

Da var jeg igen tilbage i mit eget hjem og bare græd. Hele dagen genoplevede jeg fortabelsens gru og lidelserne hos alle de mennesker der var der. Hele dagen fortalte jeg om helvedet til alle jeg mødte. Jeg fortalte dem at helvedets pine langt overgår det nogen kan forestille sig.

Alle I, som læser denne bogen, vær så venlig at omvende jer fra jeres synder. Kald på Jesus og bed Ham frelse jer. Kald på Ham i dag! Vent ikke til i morgen. Det kan ske at morgendagen aldrig kommer. Tiden løber hurtigt ud. Fald ned på dine knæ og bliv rensset fra dine synder. Vær god mod hverandre. For Jesu skyld, vær barmhjertige og tilgivende mod hverandre.

Hvis du er sur på nogen, tilgiv ham. Ingen vrede er så vigtig at den er det værd, at gå i

fortabelsen for. Tilgiv på samme måde, som Kristus tilgiver vore synder. Jesus har magt til at bevare os, hvis vi har et angrende hjerte og vil lade Hans blod rense os fra al synd. Elsk dine børn, og elsk din næste som dig selv!

Menighedens Herre siger: "Omvend jer og bliv frelst!"

4 FLERE GRAVE

Næste nat gik Jesus og jeg ind i helvedets højre ben. Ligesom tidligere så jeg igen: Den kærlighed, som Jesus havde for de fortabte sjæle i helvedet. Og jeg følte Hans kærlighed til mig og til alle, som er på jorden.

"Barn," sagde Han til mig, "det er ikke Faderens vilje at nogen skal gå fortabt. Satan forfører mange, og de følger ham. Men Gud er tilgivende. Han er en kærlighedens Gud. Hvis disse i sandhed var kommet til Faderen og omvendt sig, ville Han have tilgivet dem." Jesu ansigt var fyldt af ømhed, medens Han talte.

Igen gik vi ind imellem de flammende grave og passerede flere mennesker, som havde de samme lidelser, jeg har beskrevet tidligere. Åh, min Gud, hvilken gru! Tænkte jeg. Vi gik stadig videre og forbi mange, mange sjæle der brændte i helvedet.

Langs hele stien var der brændende hænder, som strakte sig ud efter Jesus. Der var kun knoglerne tilbage, der hvor der skulle have været kød - en grålig masse med brændende og rådnet kød, der hang ned i laser. Inde i hver ramme af deres skeletskikkelse var der en snavset grå tågesjæl,, som var fanget inde i et tørt skelet for evig. Ud fra deres skrig kunne jeg forstå at de følte ilden, ormene, smerten og håbløsheden. Og deres skrig fyldte min sjæl med en sorg så stor, at jeg ikke kan beskrive den. Om de bare havde villet høre efter, tænkte jeg, så ville de ikke have været her.

Jeg vidste at de fortabte i helvedet havde alle deres sanser. Og at de husker alt det, som de var blevet fortalt. De vidste, at der ikke var nogen vej ud af flammerne, og at de var fortabt for evig. Og alligevel, selvom de var uden håb, råbte de ud efter Jesus og håbede på en nåde.

Vi standsede ved den næste grav. Den var akkurat som alle de andre. Inde i den var der en kvindeskikkelse, noget jeg forstod på hendes stemme. Hun råbte ud til Jesus om udfrielse fra flammerne.

Jesus så på kvinden med kærlighed og sagde: **"Medens du var på jorden, kaldte Jeg dig til at komme til Mig. Jeg nødte dig til at få dit hjerte rensat af Mig, før det var for sent. Jeg kom til dig mange gange i midnatstimen, for at fortælle dig om min kærlighed. Jeg opsøgte dig, elskede dig og drog dig til Mig med Min Ånd. "**

"Ja, Herre." sagde du, "jeg vil følge dig." Med dine læber sagde du, at du elskede Mig, men dit hjerte mente det ikke. Jeg vidste, hvor dit hjerte var. Ofte sendte Jeg budbærere til dig, for at bede dig om at omvende dig fra dine synder og komme til Mig, men du ville ikke høre på Mig. Jeg ville bruge dig til at tjene andre, til at hjælpe andre med at finde Mig. Men du ønskede verden og ikke Mig. Jeg kaldte på dig, men du ville ikke høre på Mig, og du ville heller ikke omvende dig fra dine synder."

Kvinden sagde til Jesus: "Du husker nok, Herre, hvordan jeg gik i kirke og var en god kvinde. Jeg blev i kirken. Jeg var medlem i Din kirke. Jeg vidste at Dit kald var over mit liv. Jeg vidste at jeg måtte være lydig, lige meget hvad det kostede, og jeg gjorde det."

Jesus sagde: **"Kvinde, du er stadig fuld af løgn og synd. Jeg kaldte dig, men du ville ikke høre på Mig! Det er sandt at du var et medlem i kirken, men det at du var et kirkemedlem, kunne ikke bringe dig til himmelen. Dine synder var mange, og du**

ville ikke omvende dig. Du fik andre til at snuble mod Mit ord. Du ville ikke tilgive andre, når de gjorde dig ondt. Du lod, som om du elskede og tjente Mig, når du var sammen med kristne, men når du var borte fra de kristne, løj, bedrog og stjal du. Du gav plads til forførende ånder og kunne lide dit dobbeltliv. Du kendte den rette og smalle vej!"

"Og," sagde Jesus, "du havde to tunger. Du snakkede om dine brødre og søstre i Kristus. Du dømte dem og tænkte at du var mere hellig end dem, samtidigt med at der var stor synd i dit hjerte. Jeg ved det, du ville ikke lytte til min ømme, medfølende Ånd. Du dømte efter det ydre hos andre, uden hensyn til at mange var troens børn. Du var meget hård."

"Ja, du sagde at du elskede Mig med dine læber, men dit hjerte var langt borte fra Mig. Du kendte til Herrens vejer og du forstod. Du legede med Gud, og Gud kender alle ting. Hvis du havde tjent Gud i oprigtighed, ville du ikke være her i dag. Du kan ikke tjene Satan og Gud på samme tid!"

Jesus vendte sig om til mig og sagde: "**Mange vil vige af fra sandheden i de sidste dage. De vil åbne sig for forførende ånder og tjene synden. Skil jer ud fra dem, og følg dem ikke på deres veje.**" Da vi gik videre, begyndte kvinden at forbande og sværge imod Jesus. Hun skreg og råbte i raseri. Vi fortsatte. Jeg var så svag i kroppen.

I den næste grav var der en anden skelet-skikkelse. Jeg kunne kende lugten af død før vi nåede frem. Dette skelet så ud som de andre.

Jeg spekulerede over, hvad denne sjæl havde gjort siden den skulle være fortabt og uden håb, uden fremtid, bortset fra en evighed på dette frygtelige sted. Helvedet er evigt. Når jeg hørte gråden fra sjælene i smerte, græd jeg også.

Jeg lyttede, til en kvinde, der snakkede med Jesus, medens hun var omgivet af flammerne i hendes grav. Hun citerede Guds ord. "Herre, hvad gør hun her?" spurte jeg.

"**Hør**" sagde Jesus.

Kvinden sagde: "Jesus er Vejen, Sandheden og Livet.

Ingen kommer til Faderen uden gennem Ham. Jesus er verdens lys. Kom til Jesus, og Han vil frelse dig."

Medens hun snakkede, var det mange af de fortabte sjæle rundt omkring hende der lyttede. Nogen af dem besværgede og forbandede hende. Andre bad hende bare om at tie stille. Nogle af dem spurgte: "Er der virkelig et håb?" eller "Hjælp os, Jesus." Høje sorgens skrig fyldte luften.

Jeg forstod ikke, hvad der skete her. Jeg forstod ikke, hvorfor kvinden prædikede evangeliet her.

Herren kendte mine tanker. Han sagde: "**Barn, Jeg kaldte denne kvinde i trediveårs alderen til at forkynde Mit ord og blive et vidne om evangeliet. Jeg kalder forskellige personer til forskellige opgaver i Mit rige. Men hvad enten det er en mand eller kvinde, dreng eller en pige, der ikke ønsker Min Ånd, så vil Jeg trække Mig tilbage.**

"Ja, hun tog imod Mit kald i mange år, og voksede i kundskab om Herren. Hun lærte at kende min stemme, og hun gjorde mange gode gerninger for Mig. Hun studerede Guds ord. Hun bad ofte, og fik mange bønesvar. Hun lærte mange mennesker hellighedens vej. Hun var trofast i sit hjem.

"Årene gik indtil hun en dag fandt ud af, at hendes mand havde et forhold med en anden kvinde. Og selv om han bad hende om tilgivelse, så blev hun bitter og ville

ikke tilgive ham eller prøve at redde deres ægteskab. Det er sandt at manden havde fejl, og han begik en stor synd."

"Men denne kvinden kendte Mit ord. Hun vidste at hun skulle tilgive, og hun vidste at der ved enhver fristelse er en udvej. Hendes mand bad hende om at tilgive sig. Men hun ville ikke. I stedet satte vreden sig fast. Den voksede inde i hende. Hun ville ikke overgive den til Mig. Hun blev mere og mere bitter for hver dag der gik og sagde i sit hjerte: "Her tjener jeg Gud hele vejen, og alligevel løber min mand rundt med en anden kvinde! Kan det være rigtigt?" Spurgte hun Mig.

Jeg sagde: "Nej, det er ikke rigtig. Men han kom til dig og angrede og lovede at han aldrig ville gøre det igen."

Jeg sagde til hende, "Datter, se ind i dig selv, og se at du selv har været årsag til dette."

"Ikke jeg! Nej! Herre," sagde hun, "Jeg er den der er hellig, og han er den syndige." Hun ville ikke høre på Mig.

"Tiden gik, og hun ville efterhånden hverken bede til Mig eller læse i Bibelen. Hun blev mere og mere rasende, ikke bare på sin mand, men også på alle omkring sig. Hun citerede fra skriften, men hun ville ikke tilgive ham."

"Hun ville ikke høre på Mig. Hendes hjerte blev bittert og stor synd kom ind. Mord begyndte at fylde hendes hjerte, der hvor der før havde været kærlighed. Og en dag, i sin vrede, dræbte hun sin mand og den anden kvinde. Satan tog fuldstændig kontrollen over hende, og hun tog også sit eget liv."

Jeg så på den fortabte sjæl, der havde forkastet Kristus og fordømt sin egen sjæl til for evig at være i ilden og i smerten. Jeg lyttede, medens hun hørte på det Jesus havde sagt. "Jeg vil tilgive nu, Herre," sagde hun. "Slip mig ud. Jeg vil adlyde Dig nu. Se, Herre, jeg forkynder Dit ord nu. Om en time vil dæmonerne komme og tage mig med, for at pine mig endnu mere. Fordi jeg forkynder Dit ord, er mine lidelser værre. Vær venlig, Herre, jeg bønfaller dig om at slippe mig ud."

Jeg græd sammen med kvinden i graven og bad Herren om at bevare mig fra al bitterhed i hjertet. "Lad mig ikke tillade at had kommer ind i mit hjerte, Herre Jesus," bad jeg.

"Kom, lad os fortsætte," sagde Jesus.

I den næste grav var der en sjæl af en mand også indhyllet i sit skelet, der råbte ud til Jesus. "Herre," råbte han, "hjælp mig at forstå, hvorfor jeg er her."

Jesus sagde: "Fred, vær stille. Du ved jo, hvorfor du er her." "La mig komme ud, og jeg vil være god," tiggede manden.

Herren sagde til ham: "Til og med i helvedet lyver du fortsat."

Jesus drejede sig om til mig og sagde: "Denne manden var 23 år gammel, da han kom her. Han ville ikke lytte til Mit evangelium. Han hørte Mit ord mange gange, og var ofte i Mit hus. Jeg drog på ham med Min Ånd til frelse, men han ville hellere have verden og dens lyst. Han ville hellere drikke, og brød sig ikke om Mit kald. Han voksede op i menigheden, men ville ikke overgive sig til Mig. En dag sagde han til Mig: "Jeg vil give mit liv til Dig en dag, Jesus". Men den dagen kom aldrig. For en nat, efter en fest, var han med i en bilulykke og blev dræbt. Satan bedrog ham til det sidste.

"Han blev dræbt øjeblikkelig. Han ville ikke høre på Mit kald. Andre blev også dræbt i den ulykke. Satans værk er at myrde, stjæle og ødelægge. Om bare denne unge mand havde hørt efter! Det er ikke Faderens vilje at nogen skal gå fortabt.

Satan ville have denne mands sjæl, og han ødelagde den ved skødesløshed, synd og stærk drik. Mange hjem og liv bliver hvert år ødelagt på grund af alkohol.

Om bare menneskene kunne forstå at denne verdens lyster og begær kun varer en kort stund! Hvis du kommer til Jesus, vil Han fri dig fra stærk drik. Kald på Jesus, og Han vil høre dig og hjælpe dig. Han vil være din ven. Husk, Han elsker dig, og Han har også magt til at tilgive dig dine synder!

Giftede kristne, Jesus advarer jer mod at begå ægteskabsbrud. At begære en person af det modsatte køn, selv om det ikke resulterer i ægteskabsbrud, kan alligevel være at bedrive hor i dit hjerte.

Unge mennesker, hold jer fra narkotika og seksuelle synder. Dersom du har syndet, vil Gud tilgive dig. Men du må kalde på Ham, medens du endnu har tid. Find stærke, voksne kristne, og spørg dem om du kan snakke med dem om dine problemer. Du vil blive glad, for at du tog dig tid til dette nu, i denne verden, før det er for sent."

Satan kommer, som en lysets engel, for at forføre verden. Ikke underlig at denne verdens synder så fristende ud for denne unge mand, selv om han kendte Guds hellige ord. "En fest til" tænkte han, "Jesus vil nok kunne forstå". Men døden har ingen nåde. Han ventede for længe! Han tog for mange chancer.

Jeg så på mandens sjæl, og blev mindet om mine egne børn. "Åh, Gud, må de tjene dig!" Jeg ved at mange af jer der læser dette, kender nogen, som I er meget glad for, måske børn, som du ikke vil skal gå til fortabelsen.

Fortæl dem om Jesus, før det er for sent. Sig til dem at de må omvende sig fra deres synder, og at Gud vil tilgive dem og gøre dem hellige.

Mandens råb lød inde i mig i dagevis. Jeg skal aldrig glemme hans anger. Jeg husker kødet, som hang og brændte i flammerne. Jeg kan ikke glemme forrådnelsen, lugten af død, de tomme øjenhuler, de snavset grå sjæle og ormene, som kravlet mellem knoglerne. Den unge mands skikkelse løftede sine arme bønfaldende mod Jesus, da vi gik videre til den næste grav.

"Kære Herre," bad jeg, "giv mig styrke til at fortsætte."

Jeg hørte en kvindestemme råbe højt i desperation. Råb fra de døde hørtes overalt. Snart kom vi hen til kvindens grav. Hun bønfaldt Jesus med hele sin sjæl om at tage hende med ud derfra. "Herre," sagde hun, "har jeg ikke snart været her længe nok? Mine lidelser er mere end jeg orker at bære. Vær så venlig, Herre, lad mig komme ud!" Hulkene rystede hele hendes skikkelse, og der var den samme smerte i hendes stemme. Jeg forstod at hun led voldsomt.

Jeg sagde: "Jesus, er der ingen ting Du kan gøre?" Da snakkede Jesus til kvinden: "Medens du var på jorden, kaldte Jeg dig mange gange, for at du skulle komme til Mig. Jeg nødte dig til at give Mig dit hjerte, til at tilgive andre og at gøre ret og at holde dig borte fra synd. Jeg kom til dig også om natten og drog dig med Min Ånd gang på gang.

Med dine læber sagde du, at du elskede Mig, men dit hjerte var langt borte fra Mig. Vidste du ikke at ingen ting kan skjules for Gud? Du snød andre, men du kunne ikke snyde Mig. Men alligevel sendte Jeg andre til dig, for at bede dig om at omvende dig, men du ville ikke høre. Du ville ikke høre, du ville ikke se, og i vrede sendte du dem bort fra dig. Jeg satte dig på steder, hvor du kunne høre Mit ord. Men du ville ikke give dit hjerte til Mig.

"Du var hverken ked af det eller skammede dig over det du gjorde. Du forhærdede

dit hjerte og afviste Mig. Nu er du fortabt og for evig ulykkelig. Du skulle have lyttet til Mig!"

Da hun havde hørt dette så hun på Jesus og begyndte at sværge og forbande Gud. Jeg genkendte de onde ånders tilstedeværelse, og vidste at det var dem der forbander og besværger. Hvor frygtelig sørgelig det er at være evigt fortabt i helvedet! Stå imod djævelen, medens du endnu kan, og han vil flygte fra dig!

Jesus sagde: **"Verden og alt, som er i den, vil forgå, men Mine ord vil aldrig forgå!"**

5 FRYGTENS TUNNEL

Jeg prøvede at huske den forkyndelse jeg havde hørt om helvedet. Men aldrig havde jeg hørt om så frygtelige ting, som Herren havde vist mig der. Helvedet var meget værre end nogen kan tænke sig eller fantasere sig til. Det gjorde mig så ondt at vide at de sjæle, som er i pine i helvedet nu, kommer til at være der i al evighed. Det findes ingen vej tilbage!

Jeg har bestemt mig, for at jeg vil gøre alt, som står i min magt, for at redde sjæle fra disse grusomheder. Jeg må forkynde evangeliet til alle jeg møder, for helvedet er et frygtelig sted, og dette er en sand optegnelse om det. Forstår du, hvad jeg snakker om?

Hvis syndere ikke omvender sig og tror evangeliet, kommer de til at havne der!

Tro på Herren Jesus Kristus, og bed Ham om at frelse dig fra dine synder. Læs kapitlerne 3 og 14 i Johannes-evangeliet. Og vær rar at læs denne bog linie for linie, så du kan forstå endnu mere om helvedet og om de ting, som skal ske herefter. Medens du læser så bed Jesus komme ind i dit hjerte og rense dine syndige lyster bort, før det er for sent.

Jesus og jeg fortsatte vor vandring gennem helvedet. Stien var brændt, tør, med sprækker og som bar mark. Jeg så nedover rækkerne af grave så langt øjet kunne se. Jeg var meget træt. Mit hjerte, ja, det dybeste af min sjæl, var knust af alt det jeg havde set og hørt, og jeg vidste at der ville komme mere, som ventede foran mig.

"Jesus, give mig styrke til at fortsætte," græd jeg.

Medens Jesus gik foran, fulgte jeg tæt bag Ham. Jeg var så fuld af sorg over alle de grufulde ting jeg havde set. Dybt i mit hjerte undrede jeg mig over om verden ville tro mig. Jeg så til højre og til venstre og bagover - og der var brændende ildgrave så langt jeg kunne se. Jeg var omgivet af ilden, flammerne og de brændende sjæle. Jeg råbte højt af bar skræk. Grusomheden og virkeligheden i det jeg så var mere end jeg kunne klare.

"Åh jord, omvend dig!" råbte jeg. Megen hulken rystede min ånd, medens jeg gik sammen med Jesus. Jeg spekulerede på hvad min familie og mine venner lavede. Åh, hvor jeg elskede dem! Jeg mindedes hvordan jeg havde syndet, før jeg kom tilbage til Jesus, og jeg takkede Gud, for at jeg havde vendt om før det var for sent.

Jesus sagde: **"Vi skal nu gå ind i tunnelen, som vil føre Os ind i helvedets bug.**

Helvedet har form som en menneskekrop, som ligger i jordens centrum. Kroppen ligger på ryggen med begge arme og ben strakt ud. På samme måde, som Jeg har et legeme af troende, så har helvedet en krop af synd og død. Lige som Kristus-legemet bliver opbygget dag for dag, på samme måde bygges også helvedets krop op dagligt."

På vor vej til tunnelen, gik vi forbi de flammende grave med de fordømtes skrig og stønnen, som ringende i mine ører. Mange råbte ud efter Jesus når vi kom forbi. Andre prøvede at klatre ud af ild gravene, for at nå frem til Ham, men kunne ikke. "For sent, for sent!" græd mit hjerte.

Jesus ansigt var hele tiden fyldt af sorg, medens vi gik. Jeg husker at, medens jeg kikkede ned i disse ild grave, tænkte jeg på de mange gange vi har grilllet hjemme i baghaven og

hvordan de rødglødende kul så ud efter at have brændt i timer. Det lignede meget det jeg så her i helvedet. Jeg var så taknemlig, da vi gik ind i tunnellen. Tunnellen kan umulig være så slem som gravene, tænkte jeg. Men der tog jeg gruelig fejl.

Så snart vi var kommet indenfor, begyndte jeg at se store slanger, store rotter og mange onde ånder som alle flygtede for Herrens nærvær. Slangerne hvædede af os, og rotterne hvinede. Der var så mange onde lyde. Hugorme og mørke skygger var omkring os overalt. Fra Jesus kom det eneste lys, der var at se i tunnellen. Jeg holdt mig så tæt indtil ham, som jeg kunne.

Små djævle og dæmoner dækkede væggene i denne hule og de for alle sammen op og ud af tunnellen. Senere fandt jeg ud at disse onde ånder tog op til jorden, for at udføre Satans befalinger.

Når Jesus mærkede min frygt for dette mørke, fugtige, beskidte sted, sagde Han: **"Frygt ikke, vi kommer snart til enden af tunnellen. Jeg må vise dig disse ting. Kom, følg Mig."**

Kæmpeslanger gled forbi os. Nogle af slangerne var så store som fem fod (1½ meter) i omkreds og 25 fod (8 meter) lange. Tyk, stærkt forurenset lugt fyldte luften, og onde ånder for af sted overalt.

Jesus sagde: **"Vi kommer snart til bugen af helvedet.**

Denne del af helvedet er sytten miles (ca. 28 km) høj, og 3 miles (ca. 5 km) i en rund cirkel". Jesus gav mig de nøjagtige mål.

Jeg vil prøve efter bedste evne og skrive og fortælle det jeg så og hørte. Jeg vil gøre det til ære for Faderen, Sønnen og Den Hellig Ånd. Må Guds vilje ske!

Jeg vidste at Jesus viste mig alle disse ting, samt at jeg skulle advare mænd og kvinder i hele verden, så de kan sky helvedet for enhver pris. Kære alle, hvis I læser dette og ikke kender Jesus, stands akkurat nu, omvend dig fra dine synder, og inviter Ham til at blive din Frelser!

6 AKTIVITET I HELVEDET

Foran os kunne jeg se et svagt, gult lys. Jesus og jeg var kommet ud af frygtens tunnel og vi stod nu på et snavset fremspring og så udover bugen i helvedet. Så langt jeg kunne se, foregik der en masse aktivitet i centrum (bugen) af helvedet.

Vi stansede og Jesus talte: **"Jeg kommer til at tage dig med gennem bugen i helvedet, og Jeg vil åbenbare mange ting for dig. Kom, følg Mig."** Derpå gik vi begge videre.

Jesus sagde: **"Foran os er der mange grusomheder. Det er ikke et resultat af en eller anden indbildning - men sådan er det i virkeligheden! Husk nu at fortælle dine læsere at dæmonernes kræfter er virkelige. fortæl dem at også Satan er virkelig, og at mørkets magter er virkelige. Men fortæl dem også at de ikke må fortvivle, for hvis Mit folk, som kaldes ved Mit navn vil ydmyge sig og bede og vende om fra deres onde veje, så vil Jeg høre det i himmelen og helbrede deres land og deres legemer.**

Lige så sandt, som at himmelen er virkelig så er også helvedet virkeligt!"

Gud ønsker at du skal vide noget om helvedet, og at Han ønsker at frelse dig fra dette sted. Gud vil at du skal vide at der findes en udvej. Og denne vej er Jesus Kristus, din sjæls frelser. Husk, at kun de, som har fået deres navn skrevet i Lammets Livets Bog vil blive frelst.

Åbenbaringen 22:27. Og intet urent skal komme ind i den, ej heller nogen, som øver Vederstyggelighed og Løgn; kun de, som er skrevne i Lammets Livets Bog.

Vi kom hen til den første aktivitet i helvedets bug. Det var til højre for der hvor vi var kommet ind, oppe på en lille højde i et mørkt hjørne af helvedet.

Jeg huskede Herrens ord, da Han sagde til mig: **"Nogle gange vil det se ud, som om Jeg har forladt dig, men det gør Jeg ikke. Husk at Jeg har al magt i himmelen og på jorden. Nogle gange vil de onde ånder og de fortabte sjæle se Os eller vide at Vi er her. Frygt ikke! Det du kommer til at se, er virkeligt. Disse ting sker nu og vil fortsætte med at ske indtil døden og dødsriget (helvedet) bliver kastet i ildsøen."**

Læser sørg, for at dit navn er skrevet i Lammets Livets Bog!

Åbenbaringen 3:1-6. f. eks.

Foran os kunne Jeg høre stemmer og skrig fra lidende sjæle. Vi gik op på den lille bakke og så udover. Et lys fyldte området, så Jeg kunne se klart. Skrig, som du aldrig ville have troet var mulige, fyldte luften.

Der kom skrig fra en mand.

"Hør på Mig," sagde Jesus. "Det du kommer til at se og høre nu er virkeligt. Læg mærke til dette, I forkyndere af evangeliet, for disse skrevne ord er troværdige og sande. Vågn op, evangelister, prædikanter og I, som underviser i Mit ord, alle I, som er kaldet til at forkynde Herren Jesu Kristi evangelium. Hvis I synder, så omvend jer, ellers vil I omkomme på samme måde som denne mand."

Vi gik tæt hen til der, hvor det skete, vi var ca. fem meter fra stedet. Jeg så små, mørkklædte skabninger marchere rundt om noget, som lignede en kasse. Ved nærmere eftersyn, så Jeg at kassen var en kiste og at skabningerne der marcherede rundt om den, var dæmoner. Det var en rigtig kiste, og der var tolv dæmoner, der marcherede rundt om den. Medens de gik, sang de og lo. Hver af dem havde et spids spyd i hånden, som de hele tiden stak ind i kisten gennem flere rækker med huller i ydersiden.

Der var hele tiden følelsen af stor frygt i luften, og Jeg skælvede over det, Jeg så foran mig.

Jesus kendte mine tanker, for Han sagde: **"Barn, der er mange sjæle i pine her, og de udsættes for mange forskellige former for tortur. Der er værre straf til dem, som engang forkyndte evangeliet og siden gik tilbage til synden, og til dem, som ikke vil adlyde Guds kald i deres liv."**

Jeg hørte et råb så desperat at det fyldte mit hjerte med fortvivlelse. "Intet håb, intet håb!" råbte han. De håbløse råb kom fra kisten. Det var en endeløs jammer af anger.

"Åh, hvor grusomt!" sagde Jeg.

"Kom," sagde Jesus, "lad os gå nærmere." Dermed gik Han helt hen til kisten og kikkede ind i den. Jeg fulgte efter og så også ind i den. Det virkede, som om de onde ånder ikke kunne se os.

En beskidt grå tåge fyldte indersiden af kisten. Det var mandens sjæl. Medens Jeg så på, stak dæmonerne deres spyd ind i mandens sjæl inde i kisten.

Jeg vil aldrig glemme denne sjæls smerte. Jeg råbte til Jesus: "Lad ham komme ud, Herre; lad ham komme ud!" Smerten hos denne sjæl var et frygtelig syn. Om han bare kunne komme fri! Jeg trak i Jesus hånd og tiggede Ham om at slippe manden ud af kisten.

Jesus sagde: **"Mit barn, fred, vær stille!"**

Da Jesus snakkede, så manden os. Han sagde: "Herre, Herre, slip mig ud. Vær nådig!" Jeg så nedover og så en blodig masse. Foran mine øjne var der en sjæl. Inde i sjælen var der stadig et menneskehjerte og blod sprøjtede fra det. Stikkene fra spydene trængte bogstavelig talt igennem hans hjerte.

"Jeg vil tjene dig nu, Herre!" tiggede han, "vær så venlig og slip mig ud!" Jeg vidste at denne mand følte hvert eneste spyd, som blev stukket i hans hjerte.

"Dag og nat bliver han pint," sagde Herren. "Det var Satan, som fik ham her, og det er Satan, som torturerer ham."

Manden råbte: "Herre, nu vil Jeg forkynde det sande evangelium. Jeg vil fortælle om synd og om helvedet. Men vær så venlig at hjælpe mig ud herfra!"

Jesus sagde: **"Denne mand var en forkynder af Guds ord. Der var en tid, da han tjente Mig af hele sit hjerte og førte mange mennesker til frelse. Nogle af dem han vandt, tjener Mig fortsat i dag, mange år senere. Kødets lyst og rigdommens forførelser førte ham på vildspor. Han tillod Satan at få herredømmet over sig. Han havde en stor kirke, en fin bil og høj løn. Han begyndte alligevel at stjæle fra kirkens ofringer. Han begyndte at lære at lyve. Han fortalte for det meste halve løgne og halve sandheder. Han ville ikke lade Mig korrigere sig. Jeg sendte budbærere, for at bede ham omvende sig og forkynde sandheden. Men han elskede denne verdens fornøjelser mere end livet med Gud. Han vidste at han ikke skulle undervise eller forkynde nogen anden lære end den, som er åbenbaret i Bibelen. Men før han døde, sagde han at dåben med Den Hellig Ånd var en løgn, og at de, som mente om sig selv at de havde Den Hellig Ånd, var hyklere. Han sagde, at du kunne godt være en dranker og komme til himlen, uden at omvende dig."**

"Han sagde, at Gud ikke ville sende nogen til helvedet og at Gud var for god til at gøre det. Han var skyld i at mange gode mennesker faldt fra Guds nåde. Han sagde til og med at han ikke havde brug for Mig, for han var selv som en gud. Han gik så langt, som at han holdt seminarer, for at undervise andre i denne falske lære. Han trådte Mit ord ned under sine fødder. Og alligevel fortsatte Jeg med at elske ham. "Mit barn, det er bedre aldrig at have kendt Mig, end at kende Mig og så vende sig bort fra at tjene Mig," sagde Herren.

"Om han bare havde lyttet til Dig, Herre!" råbte Jeg. "Om han bare havde brudt sig om sin egen sjæl og andres sjæle!"

"Han lyttede ikke til Mig. Når Jeg kaldte på ham, ville han ikke høre. Han elskede det behagelige liv. Jeg kaldte og kaldte på ham til omvendelse, men han ville ikke komme tilbage til Mig. En dag blev han dræbt og kom straks her. Nu piner Satan ham, fordi han engang forkyndte Mit ord og frelste sjæle til Mit rige. Dette er hans pine."

Jeg fulgte med hvordan dæmonerne hele tiden marcherede rundt og rundt om kisten.

Mandens hjerte slog og der flød virkelig blod fra det. Jeg vil aldrig glemme hans skrig af smerte og sorg.

Jesus så på manden i kisten med stor medlidenhed og sagde: **"Manges fortabtes blod er på denne mands hænder. Mange af dem er i stor smerte akkurat her og nu."** Med sorgfyldte hjerter gik Jesus og Jeg videre.

Da vi gik derfra, så Jeg en anden gruppe dæmoner komme hen til kisten. De var omkring tre fod (1 meter) høje, klædt i sorte klæder, med sorte hætter over deres ansigter. De gik på skift, for at plage denne sjæl.

Jeg tænkte på hvordan stolthed i os alle nogle gange gør os uvillige til at erkende fejl og bede om tilgivelse. Vi nægter at omvende os og ydmyge os, og fortsætter, som om vi alene altid har ret. Men hør, sjæl, helvedet er virkelig. Vær så venlig, kom ikke til det sted.

Jesus og Jeg gik til en lille åben plads, hvor der var spredt sten udover det hele. Her og der var der lave vægge, alle lavet af søle og sten. Et lys glødede klart over et område så stort, som en balsal.

Jesus sagde, "**Mit barn, betragt Satans gerninger!**" Her er det, Jeg så og hørte.

Lyden af dejlig musik fyldte luften, og i midten af balsalen, på et godt oplyst dansegulv, var det fem smukke, dansende kvinder. De stod alle i en række og bevægede sig samtidig i takt med musikken. Medens de dansede, lo de. Det så ud, som en skønheds konkurrence, for kvinderne var forbavsende elegante. De var faktisk så tiltrækkende, at de syntes uvirkelige.

Jeg tænkte: "Hvordan kan noget så overdådigt være i helvedet?" Tøjet, som kvinderne havde på var smukke og meget dyre. De lignede prinsesser uden en eneste skønhedsfejl. Alt ved dem virkede så fuldkomment. Jeg undrede mig over hvad de lavede i helvedet. For de så ikke ud til at være hverken onde eller syndefulde.

Men så opdagede jeg, at de dansede til bevægelserne af en ild og at flammerne bevægede sig op og ned ad deres fuldkomne kroppe. De lo, medens flammerne indhyllede deres kroppe. De blev ikke brændt, og de følte heller ingen smerte.

Jeg stod og kikkede, da musikken pludselig stansede og der blev helt stille i balsalen. Rækken med de smukke kvinder stod stille og så på, medens en eller anden kom nærmere. Et ondt nærvær fyldte stedet, - ondere end Jeg noget andet sted havde oplevet. Da så Jeg ryggen af en mørk person, som var indhyllet i skygger. Ryggen var vendt mod mig, og han var klædt i en fodsid kappe (der når til fødderne) og et mørkt sjal. Ved siden af ham var der to andre mands-skikkelser. Deres rygge vendte også mod Os, og Jeg vidste at de ikke kunne se Os.

"**Se!**" sagde Jesus.

Jeg vidste at den onde nærværelse var Satan, for nu begyndte de smukke kvinder at bøje sig for ham og råbte: "Hilset være Satan, hilset være Satan!"

Satan begyndte at snakke og sagde: "Mine døtre, I har vært lydige mod mine befalinger og I er nu klare til at gå op til jorden, for at udføre min vilje. Mørkets kræfter er blevet givet jer, og I har alle helvedets resurser til at støtte jer i jeres arbejde."

Satan lo ondskabsfuldt og sagde: "Men, for lige at minde jer om min magt, vil jeg lige demonstrere hvad der vil ske, hvis I ikke adlyder mig fuldstændigt."

Satan viftet med armene over dem, og de begyndte at råbe ud til ham: "Åh nej, vær så venlig, gør det ikke, Satan. Vi vil adlyde dig og gøre alt det du befaler. Vær så venlig, Satan, pin os ikke!" Men Satan hørte ikke på dem.

Jeg betragtede med forbavselse hvordan de smukke kroppe til disse kvinder begyndte at forandre sig til at blive det grå, døde kød i helvedet. Det, som lige havde været fuldkomment i skønhed blev nu afskyeligt i ækelhed. De smukke kroppe faldt fra hinanden indtil bare en hæslig død figur blev tilbage. Denne skikkelse var fuld af dæmoner og fuld af onde ånder, og store, lange slanger kravlet ud af deres maver og slyngede sig rundt om dem.

"Jesus, hvad betyder dette?" spurte jeg. Jesus svarede mig ikke.

"Satan, give os vore smukke kroppe tilbage," tiggede kvinderne. "Vi vil adlyde dig."

Latter fyldte igen luften, da Satan igen bevægede armene og de grimme skikkelser blev igen forvandlet til skønne og smukke kvinder.

"Hør på mig og adlyd mig," sagde Satan til dem. "Gør alt hvad jeg siger til jer, og I vil blive i stand til at beholde disse smukke kroppe. Følg med, så skal jeg vise jer hvor I skal gøre mine onde gerninger."

Da løftede manden ved Satans venstre side armen, og et klart lys viste sig på den østlige væg. På væggen kom der et films lærred frem, og på skærmen kom der billeder fra ganske almindelige og hverdagsagtige steder.

Satan sagde: "Drag ud til disse steder og lev og opfør jer som normale mennesker. Forfør mange mennesker, og vend så mange som mulig bort fra Gud. Jeg vil holde øje med jer, og hver en bevægelse I gør, vil være kendt for mig. Pas på, at ingen finder ud af noget om jer, og jeg vil holde øje med jer."

Satan løftede sin hånd mod filmlærredet, og nye scener kom frem. Der blev vist en gade i byen, en natklub, en forretning, en bageributik, en bank, et bryllup, en mæglerforretning, en kirke og et rådhus. Alle stederne var helt almindelige, og mange andre lignende steder viste Satan dem på lærredet. "I skal forføre mange og få mange til at falde fra sandheden. I skal drage rundt om på hele jorden og gøre mine gerninger, og så komme tilbage, for at aflægge rapport. Hvis I trænger hjælp, så vil jeg sende den. I har fået en grundig undervisning i at bruge jeres dæmoniske kræfter. Jeres opgave er at skaffe mig sjæle. I kan finde dem ved hjælp af hekseri, falske religioner og kulter. I kan lede svage kristne ind i kødelige synder. I kan plante tvivlens frø angående sandheden i Guds ord. Før mænd og kvinder bort fra Jesu Kristi evangelium, og ødelæg dem hvis I kan."

Et stort stativ blev bragt til Satan. Der var papirer på det. Han tog dem op og begyndte at læse mange ting for disse kvinder. Noget forstod jeg, noget andet forstod jeg ikke.

"Vælg ud en sjæl hver uge," fortsatte Satan, "og arbejd med denne sjæl hele ugen. Jeg vil give jer tre uger til at korrumpere denne ene sjæl, kom så til mig med en rapport. I kommer ikke til at mangle noget, for de største rigdomme er til jeres rådighed. Husk at den sjæl I vinder, til sin tid kan vinde mange andre for mig. Arbejd hårdt, og jeg vil belønne jer. Hvis I er ulydige, vil jeg åbenbare jeres sande jeg for verden. Husk, I har magt til at forandre jer selv til en hvilken som helst skikkelse, I ønsker. Jeg vil sende jer hvad, som helst I har brug for til at det lykkes. Gå nu og gør mit arbejde, og kom tilbage om en måned."

"Jeg vil vinde over Gud!" råbte Satan, medens han vinkede med armen igen, og de smukke kvinder begyndte at stige op til jorden.

Jeg så at bare ilden var tilbage, der hvor kvinderne havde stået. Jeg fulgte med, medens Satan sagde til de to mænd, som var sammen med ham: "Se!" og så pegede han på væggen med filmlærredet. "Jeg hader Gud," sagde han, "og disse vil udføre et rigtigt godt stykke arbejde for mig."

Der på skærmen så jeg at de smukke kvinder nu var i byer, forretninger, kirker og barer - og i færd med at udføre deres onde gerninger. De var forførende ånder, dæmoner fra helvedet sluppet løs på jorden, og folk kunne ikke se, at de var dæmoner.

Dæmoners magt er virkelig, tænkte jeg. De er virkelig der ude, for at forføre hvem som helst, de kan lure. De er falske, de lyver og stjæler, for at vinde en discipel for Satan. Filmlærredet var pludseligt borte, og jeg så at Satan og de to mænd forsvandt i en røgsky.

Så viste Jesus mig et gigantisk ur, som strakte sig ud over hele jorden. Og jeg hørte det tikke. Timeviseren var nær tolv og minutviseren gik hurtigt rundt indtil den stoppede tre minutter i tolv. Langsomt bevægede minutviseren sig nu imod timeslaget. Medens den bevægede sig, blev tikkene højere og højere indtil det virkede, som den fyldte hele jorden.

Gud talte, som lyden af en trompet, og Hans stemme lød, som mange vandes brusen:

"Lyt og hør hvad Ånden siger til menighederne," sagde Han. "Vær beredt, for i den

time I ikke tænker, vil Jeg komme tilbage. Jeg hører klokken slå. Den er tolv. Brudgommen er kommet, for at hente Sin brud."

Er du rede til Kristi komme, min ven? Eller vil du være ligesom dem der siger: "Ikke i dag, Herre!"

Vil du kalde på Ham og blive frelst?

Vil du give dit hjerte til Ham i dag?

Husk, Jesus kan og vil frelse dig fra alt det onde, hvis du kalder på Ham i dag og omvender dig.

Bed for din familie og dine kære at de må komme til Kristus, før det er for sent.

Hør når Jesus siger:

"Jeg vil beskytte dig fra det onde.

Jeg vil bevare dig på alle dine veje.

Jeg vil frelse dig.

Jeg vil frelse dine kære.

Kald på Mig i dag og lev!"

Med mange tårer beder jeg, at alle I, som læser denne bog vil forstå sandheden, før det er for sent. Helvedet varer for evigt! Jeg prøver efter bedste evne at gøre alt det kendt jeg så og hørte. Jeg ved at disse ting er sande. Medens du læser resten af denne bogen, så beder jeg om, at du må omvende dig og tage imod Jesus Kristus, som din personlige Frelser. Jeg hørte Herren sige: "**Det er på tide at gå. Vi vil tage tilbage igen i morgen.**"

7 HELVEDETS BUG

Den næste nat gik Jesus og jeg igen ind i helvedet. Vi kom først ind på et stort, åbent område. Så langt jeg kunne se, var der ond aktivitet. En stor del af disse aktiviteter skete lige omkring Os. Bare tre til fire meter fra hvor Vi stod, lagde jeg mærke til en ny mærkelig aktivitet, - usædvanligt fordi der var mange onde skikkelser og dæmoner der skyndte sig ind og ud fra dette særlige område.

Scenen lignede mest noget fra en skrækkfilm. Så langt jeg kunne se, var det sjæle i pine, og djævelen og hans engle pressede på med deres arbejde. Halvmørket blev gennemtrængt af smertehyl og råb i desperation.

Jesus sagde: "**Barn, Satan er både jordens forfører og den, som piner sjælene i helvedet. Mange af de dæmoniske kræfter du ser her, tager ind imellem også op til jorden, for at gøre skade, ødelægge og forføre. Jeg vil nu vise dig ting, som ingen før har set så detaljeret. Noget af det du vil se, foregår nu, medens andre ting vil ske i fremtiden.**"

Jeg så igen fremad. Marken var lys brun i farven, uden liv, uden græs og intet grønt. Alt var dødt eller døende. Nogle steder var kolde og fugtige, medens andre steder var hede og tørre. Og hele tiden var der en rådden lugt af brændt og råddent kød, blandet med stanken af gammelt, surt affald og mug.

"**Satan bruger mange fælder og snarer til at forføre Guds folk med,**" sagde Jesus.

"**Under vores ture i helvedet vil Jeg vise dig mange af djævelens dygtige og listige tricks.**"

Vi var bare gået nogle få meter, da jeg så noget mørkt, sort, der ildevarslede dukkede op foran os. Det så ud, som om det bevægede sig op og ned, som om det hele tiden trak sig sammen og udvidede sig. Og hver gang det bevægede sig gav det en frygtelig stank fra sig - en lugt endnu værre end den sædvanlige, stinkende lugt i helvedet.

Jeg vil prøve at forklare min oplevelse så godt jeg kan. Hver gang dette store, hængende,

sorte objekt trak sig sammen og udvidede sig gav det den mest afskyelige stank fra sig, jeg lagde også mærke til noget der lignede horn, mørke i farven, som kom ud af det og strakte sig helt op til jorden. Jeg forstod at det var et stort, sort hjerte og at det var mange indgange til det. Jeg fik en frygtelig fornemmelse.

Jesus kendte mine tanker og sagde: **"Frygt ikke. Dette er hjertet i helvedet. Senere skal vi gå igennem det, men nu må vi gå ind i celleblokken i helvedet."**

Celleblokken i helvedet var i en cirkel i helvedets bug. Cellerne er 17 miles (ca. 28 km) høje. Jeg så op, og jeg så at der var en stor, brun grøft imellem cellerne og bunden, eller helvedets bug. Det så ud for mig, som om grøften var to meter dyb, og jeg spekulerede på, hvordan jeg skulle komme over. Jeg havde ikke før haft den tanke, ikke før Vi kom op på en afsats ved den første række celler. Afsatsen fungerede som en gang rundt om cellerne og også som et fremspring, hvorfra man kunne se ud over hele centret af helvedet.

Jesus sagde: **"Disse ting er troværdige og sande. Døden og helvedet (dødsriget) vil en dag blive kastet i ildsøen. Indtil da er dette helvedets holdeplads. Disse celler vil fortsætte med at være her, fuldpakket af syndefulde sjæle der plages og lider."**

"Jeg gav Mit liv, for at du ikke skulle behøve at komme her. Jeg vidste at disse grusomheder var virkelige, men Min faders nåde er lige så virkelig. Hvis du lader Ham gøre det, vil Han tilgive dig din synd. Kald på Ham i Mit navn i dag!"

8 CELLERNE I HELVEDET

Jesus og jeg stod på en afsats ved den første række celler. Afsatsen var omtrent 4 fod (1.2 m) bred. Jeg så op, og så langt jeg kunne se, var det andre afsatser i en stor cirkel rundt om noget der så ud som et kæmpestort hul. Ved siden af afsatsen, eller gangen, var der celler, som var gravet ind i jorden. Ligesom fængselsceller lå disse celler i en lang række, med bare et par fod jord imellem dem.

Jesus sagde: **"Disse celleblokke er 17 miles (28 km) høje, og begynder i bunden af helvedet. Her i disse celler er det mange sjæle, som praktiserede trolddom eller okkultisme. Nogle var troldmænd, medium for onde ånder, narkotika sælgere, afgudstilbedere eller onde mennesker med onde ånder, som var overført fra forfædrene. Disse er de sjæle, som gjorde de mest afskyelige ting mod Gud - mange af dem har været her i hundredvis af år. Det er dem, som ikke ville omvende sig, særlig de som forførte mennesker og førte dem bort fra Gud. Disse sjæle har gjort meget stor ondskab mod Herren og Hans folk. Ondskab og synd var deres kærlighed og lidenskab."**

Medens jeg fulgte Herren rundt på stien, så jeg ned i helvedets centrum, hvor der var den største aktivitet. Et svagt lys fyldte centeret hele tiden, og jeg kunne opfatte mange forskellige former for liv i bevægelse. Så langt jeg kunne se foran mig var der celler. Jeg tænkte ved mig selv at torturen i cellerne sikkert ikke kunne være værre end den jeg havde set i gravene. Overalt omkring os hørte jeg råben, stønnen og skrig fra de fordømte i cellerne. Jeg begyndte at føle mig meget syg. Stor sorg fyldte mit hjerte.

Jesus sagde: **"Jeg lod dig ikke høre disse råb før nu, Mit barn. Men Jeg ønsker at vise dig, hvordan Satan kommer, for at stjæle, myrde og ødelægge. Her i helvedet er der forskellige pinsler for forskellige sjæle. Satan står bag al denne tortur indtil dommens dag, da døden og helvedet skal kastes i ildsøen. Nogle gange kommer denne ildsø også igennem helvedet."**

Medens vi gik på stien blev lydene stærkere. Mange skrig kom inde fra cellerne. Jeg gik tæt ind til Jesus og Han stoppede foran den tredje celle. Et klart lys oplyste det indre af cellen. Inde i cellen sat en gammel kvinde i en gyngestol og gyngede frem og tilbage og græd, som hendes hjerte ville bryde. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg blev chokeret over at opdage at denne kvinde var en virkelig person med en hel krop.

Cellen var fuldstændig tom bortset fra kvinden i gyngestolen. Væggene i cellen var lavet af lyst ler og mudder smurt ind i jorden. Indgangsdøren fyldte hele frontvæggen i cellen. Den var lavet af sort metal med et metalgitter og en lås. Fordi stængerne i gitteret sat langt fra hinanden havde Jesus og jeg ubegrænset overblik over hele cellen.

Den gamle kvindes farve var som aske - kød blandet med grå farve. Hun gyngede frem og tilbage. Medens hun gyngede, løb tårer nedover hendes kinder. Jeg forstod på hendes plagede udtryk, at hun var i stor pine og led en usynlig tortur. Jeg undrede mig over, hvad anklagen mod hende var, siden hun sad fængslet her.

Og så, helt uventet, lige foran mine øjne, begyndte kvinden at forandre form - først til en gammel, gammel mand, så til en ung kvinde, så en midaldrende kvinde og så tilbage til den gamle kvinden jeg først havde set. Som i chok betragtet jeg hende gennem disse forvandlinger den ene efter den anden.

Da hun så Jesus, råbte hun: "Herre, vær nådig mod mig. Slip mig ud fra dette pinens sted!" Hun bøjede sig fremover i stolen og strakte sig efter Jesus, men kunne ikke nå frem til ham. Forandringerne fortsatte. Til og med forandrede tøjet sig, samtidigt: Så at hun var klædt som en mand, så som en ung pige, så som en midaldrende kvinde og så til sidst igen som en gammel kvinde. Hele denne forvandringsproces syntes at ske på bare nogle få minutter.

Jeg spurgte: "Hvorfor, Herre?"

Igen skreg hun: "Åh, Herre, lad mig komme ud før de kommer tilbage!" Nu stod hun helt fremme i cellen og trykkede sig hårdt ind til stængerne. Hun sagde: "Jeg ved at Din kærlighed er virkelig. Jeg ved at Din kærlighed er sand. Slip mig ud!" Og så, medens kvinden skreg i angst, så jeg nogen, der begyndte at rive kødet af hendes krop.

"Hun er ikke det hun ser ud til at være," sagde Herren.

Kvinden satte sig igen tilbage i stolen og begyndte at gyngede. Men nu var det kun et skelet tilbage, som sad i gyngestolen - et skelet med en snavset tåge indvendig. Det der for nogle minutter siden havde været et fuldt påklædt legeme bestod nu af afpillede sorte og brændte knogler og tomme huller i stedet for øjne. Kvindens sjæl stønnede og råbte ud efter Jesus i anger. Men hendes råb kom alt for sent.

"På jorden var denne kvinde en heks og en Satan tilbeder," sagde Jesus. **"Hun ikke bare praktiserede hekseri, men hun underviste også andre i det. Siden hun var et barn, praktisere hendes familie den sorte kunst. De elskede mørket mere end lyset.**

"Mange gange bad Jeg hende om at omvende sig,"

sagde Herren. **"Hun spottede Mig og sagde: Jeg kan lide at tjene Satan, og jeg vil fortsætte med at tjene ham. Hun forkastede sandheden og ville ikke omvende sig fra det onde. Hun vendte mange mennesker bort fra Herren, og nogle af dem er sammen med hende her i helvedet i dag. Hvis hun havde omvendt sig, så ville Jeg have frelst hende og mange i hendes familie, men hun ville ikke lytte."**

"Satan forførte denne kvinden til at tro, at hun ville få sit eget rige i løn ved at tjene ham. Han fortalte hende, at hun aldrig ville dø, men at hun skulle leve sammen med ham i al evighed. Hun døde, medens hun priste Satan, og kom her og bad om at få sit kongerige. Satan, som er alle løgnes far, lo hende op i ansigtet og sagde: "Troede

du virkelig, at jeg ville dele mit kongerige med dig? Dette er dit kongerige!' Så låste han hende ind i denne celle og piner hende dag og nat.

På jorden lærte denne kvinden både hvide og sorte hekse at udføre trolddom. Et af hendes magiske tricks var at forandre sig fra en ung kvinde til en midaldrende kvinde og så til en gammel kvinde - ja, til og med til at se ud som en mand. Den gang syntes hun det var morsomt at forvandle sig og skræmme de mindre erfarne hekse med den slags trolddom. Men nu lider hun her i helvedet, og hendes kød rives af hende igen og igen. Hun kan ikke kontrollere det nu, men fortsætter stadig at forvandle sig fra en form til en anden, men hendes virkelige udseende er den tågeagtige sjæl inde i hendes skelet. Satan bruger hende til sine onde hensigter og håner og spotter hende. Og hun bliver stadigvæk ført frem for Satan, så han kan torturere hende, som han har lyst til.

"Jeg kaldte hende mange gange, og Jeg ville have frelst hende. Men hun ville ikke høre Mig. Nu tigger og bønfalder hun om tilgivelse, men nu er det for sent. Nu er hun uden håb."

Jeg så på denne kvinde, som var evig fortabt i lidelse og smerte, og tænkte over at hun var en ond kvinde, men mit hjerte var knust af medfølelse. "Herre, hvor grusomt!" sagde jeg grædende.

Og så, som om Jesus og jeg ikke var der, kom en snavset, brun dæmon med brækkede vinger, på størrelse med en stor bjørn, frem til hendes celle og åbnede den med en stor nøgle. Han lavede en kraftig lyd, som for at skræmme hende. Kvinden skreg i afmægtig angst, da han gik til angreb på hende og trak hende ud af cellen.

Jesus sagde: "Denne dæmon plager hende ofte." Jeg så på, medens hun blev trukket ud af cellen og ført bort.

"Kære Herre," spurte jeg, "er det ingen ting vi kan gøre?" Jeg havde så ondt af hende.

"Det er for sent!" svarede Jesus. "Det er for sent!"

9 SKRÆKKEN I HELVEDET

Jeg forstod nu, hvorfor mennesker i disse celler i helvedets bug var forskellige fra de der var i pine andre steder. Men der var også meget, som jeg ikke forstod. Jeg lyttede bare til Jesus og skrev alt det ned jeg hørte og så, for at ære Gud.

Så langt jeg kunne se, syntes cellerne at ligge i en uendelig cirkel. Der var en sjæl i hver celle. Støn, jammer, suk og klage kom fra alle cellerne, medens vi gik forbi dem.

Vi havde ikke gået langt, før Jesus stoppede foran en ny celle. Medens vi kikkede ind i den, blev et lyst tændt. (Jesus skabte lyset.) Jeg stod og så på en sjæl, som jeg vidste, var i stor pine! Det var en anden kvinde, og hun var blågrå i farven. Hendes kød var dødt, og de rådne dele faldt af knoglerne. Hendes ben var brændt helt sorte, og der hang rester af laset tøj på hende. Orme krøb ud af hendes kød og ben. En beskidt lugt fyldte cellen.

På samme måde, som den foregående kvinde, sat også denne i en gyngestol. Hun holdt en stofdukke. Medens hun gyngede, græd hun og holdt stofduken tæt ind til brystet. Store suk rystede hele hendes krop, og klagende råb kom fra cellen.

Jesus fortalte mig: **"Hun var også en af Satans tjenere. Hun solgte sin sjæl til ham, og medens hun levede, udførte hun alle slags onde gerninger. Trolddom er virkelig," sagde Jesus. "Denne kvinden underviste andre og praktisere selv hekseri og førte mange ind på syndens vej. De der underviste i hekseri fik større opmærksomhed og større kraft fra Satan, end de som bare praktiserede det. Hun var en sandsigerske, spåkvinde og et medium for sin mester."**

"Hun opnåede stor velvilje hos Satan for alt det onde, som hun udførte. Hun vidste, hvordan hun skulle bruge mørkets magter til sin egen del og for Satan. Hun gik til djæveltilbedelses-møder og priste Satan. Hun var en stærk kvinde for ham."

Jeg spekulerede på, hvor mange sjæle hun havde forført for Satan. Jeg så på denne sjæls knogleagtige hovedskal, som græd over en stofdukke - som bare var et snavset tøjstykke. Sorg fyldte mit hjerte, og tårer fyldte mine øjne.

Hun holdt hårdt rundt stofduken, som om det kunne hjælpe hende, eller måske hun kunne hjælpe den. Lugten af død fyldte stedet.

Så lagde jeg mærke til at hun begyndte at forandre sig ligesom den anden kvinde. Først var hun en kvinde fra 1930-erne og så blev hun en ung kvinde af i dag. Gentagende gange gentog hun denne fantastiske forvandling for vore øjne.

"Denne kvinde var en forkynder for Satan," sagde Jesus. Akkurat som det sande evangelium bliver forkyndt for os af ægte prædikanter, har Satan sine falske forkyndere.

Hun havde den stærkeste form for satanisk kraft, noget som krævede at hun skulle sælge sin sjæl. Satans onde gaver er de modsatte af de åndelige gaver, som Jesus giver til de troende. Dette er mørkets magt."

"Disse Satans tjenere arbejder med det okkulte, i heksebutikker, de læser i hånden og meget andet. Et medium for Satan er en kraftfuld satanisk arbejder. Disse mennesker er totalt forført og fuldstændigt solgt til Satan. Nogle af disse mørkets arbejdere kan ikke snakke til Satan uden at deres medium taler for dem. De foretager både menneske-ofringer og dyre-ofringer til djævelen."

"Mange mennesker giver deres sjæl til Satan. De vælger at tjene ham i stedet for Mig. Deres valg er døden, hvis de ikke omvender sig fra deres synder og kalder på Mig. Jeg er trofast og vil frelse dem fra deres synder. Mange sælger også sin sjæl til Satan, fordi de tror de vil leve evig. Men de vil i stedet dø en frygtelig død."

"Satan tror stadig at han kan afsætte Gud og forstyrre Guds plan, men han blev besejret af korset. Jeg tog nøglerne fra Satan, og Jeg har al magt i himmelen og på jorden."

"Efter at denne kvinde døde, gik hun lige til helvedet. Dæmonerne bragte hende frem for Satan, der spurgte hun vredt, hvorfor dæmonerne havde kontrol over hende, for på jorden troede hun, at hun kontrollerede dem. Der gjorde de jo det, som hun befalede dem til. Hun spurgte også efter det kongerige, som Satan havde lovet hende."

"Satan fortsatte at lyve for hende, selv efter hendes jordiske død. Han sagde at han ville genoprette hendes liv, og bruge hende i sin tjeneste igen. Gennem forførelse havde hun skaffet ham mange sjæle, så hans løgne lød fornuftige for hende. Men til sidst havde Satan leet og hånet hende. Han sagde til hende: "Jeg bedrog dig og brugte dig i alle disse år. Jeg ville aldrig give dig mit rige."

Djævelen vinkede med armen ud imod kvinden, og det så ud, som hendes kød blev revet fra hendes ben. Hun skreg stadig i pine, da en stor, sort bog blev bragt til Satan. Han åbnede den og lod fingeren løbe nedover siderne til han fandt hendes navn.

"Åh ja," sagde Satan, "du tjente mig godt, da du var på jorden. Du bragte mig mere end 500 sjæle." Han løj for hende igen og sagde: "Din straf vil ikke blive så hård som de andres."

En kaglende onskabsfuld latter brød ud. Satan stod og pegede fingre mod kvinden, og en stærk vind kom og fyldte stedet. En lyd, som buldrende torden, kom fra ham.

"Ha, ha," sagde djævelen, "kom og tage dit rige, om du kan." Så slog en usynlig kraft hende til jorden. "Du skal også tjene mig her!" Satan lo, da hun prøvede at komme op. Kvinden skreg stadig af smerte, medens nogle dæmoner blev ved med at rive kødet af hendes ben.

Hun blev slæbt tilbage til dette bur. Hun huskede Satans løfter. Han fortalte hende at hun ville få al magt. Han havde lovet hende, at hun aldrig ville dø. Han sagde, at han havde magten over liv og død, og hun havde troet på ham. Hun blev fortalt at Satan kunne hindre, hvad som helst fra at dræbe hende. Satan fortalte hende mange løgne og havde lovet hende mange ting.

Jesus sagde: "Jeg kom, for at frelse alle mennesker. Jeg ønsker at alle de, som ikke er frelst skal omvende sig og kalde på Mit navn. Det er ikke Min vilje at nogen skal gå fortabt, men have evig liv. Det er sørgelig at skulle sige det, men de fleste vil ikke omvende sig fra deres synder før de dør, og derfor vil de komme i helvedet. Men vejen til himlen er den samme for alle mennesker. Du må blive født på ny, for at komme ind i Guds rige. Du må komme til Faderen i Mit navn og angre dine synder. Du må oprigtigt give dit hjerte til Gud og tjene Ham!"

"Barn," fortsatte Jesus, "det næste Jeg vil åbenbare for dig er endnu mere frygtelig. Jeg ved at det vil bedrøve dig. Men Jeg ønsker at verden skal få at høre og vide hvad Ånden siger til menighederne.

I disse celler, så langt du kan se, er der sjæle i pine. Hver gang cellerne fyldes, udvider helvedet sig selv, så det kan tage imod endnu flere sjæle. Du har alle dine sanser i helvedet. Og hvis du var blind på jorden, vil du være blind i helvedet. Hvis du kun havde en arm på jorden, vil du også kun have en arm i helvedet."

Jeg må bede dig om at omvende dig, for helvedet er et frygteligt sted, et sted med grusom bedrøvelse og evige råb af anger. Vær nu venlig, jeg bønfaller dig at tro på det jeg siger, for det er sandt. Dette var så vanskeligt for mig, at jeg blev syg mange gange, under forberedelsen af denne bog.

Jeg så ting i helvedet, som er for grusomme at fortælle - værre end smertehyl, lugten af rådne kød, og mere frygtelig end helvedets ild i de dybe grave. Jeg så også ting, som Gud ikke tillod mig at skrive om.

Når du dør på jorden og er født på ny ved Guds Ånd, går din sjæl til himlen. Hvis du er en synder når du dør, går du straks til et brændende helvede. Dæmoner med svære lænker vil tage din sjæl gennem porten til helvedet, der vil du blive kastet i grave og pint. Når tiden er inde vil du blive ført frem for Satan. Du ved alt og du føler alt, hvad der sker i helvedet!

Jesus fortalte mig at der er et sted i helvedet, som kaldes "fornøjelsescenteret". Sjæle som er indespærret i gravene kan ikke blive ført derhen. Han fortalte mig også at selv om pinen er forskellig for forskellige sjæle, bliver de alle brændt med ild.

Fornøjelsescenteret har form som en cirkus-arena. Mange som skal bruges til underholdningen placeres i midten af centeret. Dette er personer, som bevist tjente Satan på jorden. Det er sådanne, som af deres egen frie vilje valgte at følge Satan i stedet for Gud. Rundt langs siderne af arenaen er de andre sjæle, undtaget er de, som befinder sig i gravene.

De som blev placeret i midten, var ledere i den okkulte verden før de døde. De var medier, sandsigere, troldmænd, tankelæsere, hekse og heksemestre - alle disse som bevist valgte at tjene Satan.

Medens de levede på jorden, forførte de mange og fik dem til at følge Satan og synde. De som var blevet forført og som var faldet i synd kom nu, for at plage deres forførere. En for en fik de lov til at torturere dem.

Under denne tortur blev åndelige ben trukket fra hinanden og brændt på forskellige steder i helvedet. Sjælen blev bogstavelig talt revet i stykker og delene spredt rundt i helvedet, som en slags dæmonisk gadefejr-jagt. De lemlæstede sjæle oplevede en forfærdelig pine. De som var udenfor arenaen kunne kaste sten på dem, som var i ringen. Enhver tænkelig tortur-metode var tilladt. Sjælene som blev plaget, råbte ud efter døden, - men dette er den evige død. Satan gav ordre til at alt dette skulle gøres. Dette er hans forlystelses-sted. Jesus sagde: **"Jeg tog nøglerne til helvedet fra Satan for mange år siden. Jeg kom og åbnede disse celler og slap Mit folk ud. For i gammeltestamentlig tid, før Jeg gav Mit liv på korset, befandt paradiset sig nær helvedet. Nogle af disse celler tilhørte den gang paradiset; nu bruger Satan dem til sine onde hensigter, og har lavet mange flere."**

"Åh menneske, vil du ikke omvende dig fra dine synder før det for evigt er for sent? For alle skal stå frem for Mig i dommen. Paradiset blev flyttet fra dette sted nær helvedet, da Jeg døde og stod op igen ved Guds, min Faders kraft."

Igen vil Jeg fortælle dig at disse celleblokke, som er ca. 28 km høje, de tjener som fængsel for dem, som engang var mørkets arbejdere for Satan, de som var involveret i enhver form for synd og som havde at gøre med dæmoniske magter, det okkulte og satantilbedelse.

Jesus sagde: **"Kom, lad Mig vise dig noget."**

Straks var vi ca. 800 meter oppe i luften, i midten af helvedets bug, og i midten af den 28 km høje celleblok. Det føltes, som at være i en brønd, hvor hverken toppen eller bunden kunne ses på grund af mørket. Et gult lys begyndte at fylde stedet. Jeg tog hårdt fast i Jesus hånd.

"Kære Herre, hvorfor er vi her?" spurgte jeg.

Straks kom der en orkanagtig vind og en meget susende lyd. Store bølger af ild begyndte at rase opover cellévæggene og brændte alt, som kom i dens vej. Flammerne nåede ind i det bagerste i alle cellerne og bragte jammerlige skrig frem af smerte og fortvivlelse. Selv om Jesus og jeg ikke blev berørt af flammerne, overvældes jeg af frygt, da jeg så de fortabte sjæle løbe til det inderste af de små celler, i deres eneste håbløse forsøg på at finde et skjulested.

En ond lyd begyndte at komme mod os fra venstre side. Jeg så at Satan stod med ryggen til os, og han var fuldstændig omgivet af flammer. Men han blev ikke brændt; det var heller ikke ham der forårsagede ilden. Nu stod han der helt omgivet af flammerne og nød skrigene fra disse stakkels, fortabte sjæle. Da Satan bevægede armene, skød store ildkugler ud fra ham.

Hjerteskrig og meget høje råb af smerte kom fra cellerne. Sjæle fra indersiden blev brændt levende af denne hedere end den hedeste ildsø, og alligevel kunne de ikke dø.

Også dæmonerne tog del i latteren, medens Satan gik fra celle til celle og torturerede de fortabte.

Jesus sagde: **"Satan fører sig frem med ondskab. Han nyder pinen og lidelserne og henter sin styrke fra det."**

Jeg betragtede Satan, medens en rødgul flamme med brune yderkanter voksede rundt om ham. En vild kastevind blæste i hans klæder, som ikke brændte. Lugten af brændende kød

fyldte luften, og jeg forstod igen at helvedets gruefuldhed er virkelig. Satan gik igennem flammerne, og de kunne ikke brænde ham. Selv om jeg bare så hans ryg, kunne jeg høre hans onde latter overalt.

Jeg så på, medens Satan steg op i en sky af røg og tog med sig strømmen af ild op til toppen af helvedets bug. Jeg lyttede, da han vendte sig og med kraftig røst råbte ud at hvis ikke alle disse sjæle tilbad ham, ville han give dem en omgang i forlystelses-centeret. "Nej, vær så venlig, Satan, vi vil tilbede dig," råbte alle samstemmigt, medens de bøjede sig, for at tilbede ham. Og jo mere de tilbad ham, des større blev hans hunger efter beundring.

Højere og højere lød lovprisningen, indtil det gav genlyd i helvedets tagbjælker.

Jesus sagde: **"Alle disse, som opholder sig i cellerne i helvedet, hørte det sande evangeliet, medens de levede på jorden. Mange gange blev Min frelse tilbudt dem. Mange gange drog Min Ånd dem, men de ville ikke høre eller komme til Mig, for at blive frelst."**

Medens Jesus snakkede, sagde Satan til sine undersåtter: "Ha, ha, dette er deres rige - det eneste rige I nogle sinde vil få. Mit rige dækker hele jorden og verden under den." Jeg hørte ham råbe: "Dette er deres liv i al evighed!" Samtidig lød angrende råb fra de stadig brændende celler.

Jesus sagde: **"Min frelse er gratis. Hver den, som vil, kan komme og blive frelst fra dette sted med evig pine. Jeg vil ikke kaste ham ud. Om du har været en heks eller troldmand, ja, selv om du har underskrevet en pagt med djævelen, vil Min kraft bryde den, og Mit udgydte blod vil frelse dig. Jeg vil tage den onde forbandelse bort fra dit liv og forløse dig fra helvedet. Giv Mig dit hjerte så Jeg kan bryde dine lænker og sætte dig fri!"**

10 HELVEDETS HJERTE

Om natten gik jeg sammen med Jesus ind i helvedet. Om dagen havde jeg hele tiden helvedet for mine øjne og i mine tanker. Jeg prøvede at fortælle andre om det jeg så, men de ville ikke tro mig. Jeg følte mig meget alene, og kun på grund af Guds nåde kunne jeg fortsætte. Al ære tilkommer Herren Jesus Kristus.

Den næste nat tog Jesus og jeg tilbage til helvedet. Vi gik langs kanten af helvedets bug. Jeg genkendte noget af den, for Vi havde været der før. Den samme lugt af råddent kød, og den samme følelse af ondskab, den samme sure, varme luft overalt. Jeg var allerede meget træt.

Jesus kendte mine tanker og sagde: **"Jeg vil aldrig forlade dig eller svigte dig. Jeg ved at du er meget træt, men Jeg vil give dig styrke."**

Jesus berøring gav mig virkelig styrke, og vi gik videre. Foran os så jeg noget stort og sort, omtrent så stort, som en baseballbane, det så ud til at bevæge sig op og ned. Jeg huskede at det var blevet fortalt mig at dette var "hjertet i helvedet".

Ud af dette sorte hjerte stak der noget ud der lignede lange arme eller horn. De strakte sig ud fra helvedet og ind i jorden og op over jorden. Jeg spekulerede over om dette var de horn, som bibelen taler om. Rundt omkring hjertet var jorden tør og brun.

Omtrent 10 meter (30 fod) i alle retninger var jorden brændt og tørret ind til en rusten brun farve. Hjertet var det sorteste af alt sort, men samtidig var det sorte blandet med farver ligesom i skæl på et slangeskind. En frygtelig lugt kom fra hjertet, hver gang det slog. Det bevægede sig som et rigtigt hjerte og slog op og ned. Det var omgivet af et ondt kraftfelt.

I forundring betragtede jeg dette onde hjerte og spekulerede over hvilken formål det havde.

Jesus sagde: **"Disse grene, som ligner hjertets hoved pulsårer, er rørledninger som går op gennem jorden, for at sprede ondskab over den. Dette er de horn, som Daniel så, og de repræsenterer onde kongeriger på jorden. Nogle har allerede været, nogle skal komme, og nogle eksisterer nu. Onde kongeriger vil rejses op, og Antikrist vil regere over mange folk, steder og ting. Om det er mulig, vil selv de udvalgte blive forført af ham. Mange vil vende sig bort og tilbede dyret og hans billede."**

"Fra disse hovedpulsårer eller horn, vil der vokse mindre årer frem. Ud fra de mindre årer vil det komme dæmoner, onde ånder og alle slags onde kræfter. De vil blive sluppet fri på jorden og de vil være instrueret af Satan til at gøre mange onde gerninger. Disse kongeriger og onde magter vil adlyde Dyret, og mange vil følge ham til deres egen ødelæggelse. Det er her i helvedet at disse ting tager deres begyndelse."

Dette var ordene, som Jesus gav til mig. Han bad mig skrive dem i en bog, for at fortælle dem til hele verden. Disse ord er sande! Disse åbenbaringer blev givet mig af Herren Jesus Kristus, for at alle skal kunne blive kendt med og forstå Satans gerninger og de onde planer han har lagt for fremtiden.

Jesus sagde: **"Følg Mig."** Vi gik opover nogle trapper ind til hjertet, en dør blev åbnet for os. Inde i hjertet var der totalt mørke. Jeg hørte lyden af gråd, og der var en stank så frygtelig, at jeg knap nok kunne trække vejret. Det eneste jeg kunne se i dette mørke var Jesus. Jeg gik helt tæt ind til ham.

Og så, helt pludselig, var Jesus borte! Det utænkelige skete. Jeg var efterladt alene i helvedets hjerte. Skræk tog fat i mig. Frygt greb min sjæl, og døden tog fat i mig.

Jeg råbte ud til Jesus: "Hvor er du? Hvor er du? Åh, vær så rar at komme tilbage nu, Herre!" Jeg råbte og råbte, men intet skete.

"Åh, min Gud," klagede jeg, "jeg må se at komme ud herfra." Jeg begyndte at løbe i mørket. Når jeg rørte ved væggene, virkede det, som om de pustede og bevægede sig mod mine hænder. Og jeg var ikke længere alene.

Jeg hørte lyden af latter, da to dæmoner, omgivet af et svagt gult lys, greb begge mine hænder. De lagde hurtigt lænker rundt om mine arme og begyndte at trække mig nedover, dybere ind i hjertet. Jeg skreg efter Jesus, men der kom intet svar. Jeg råbte og kæmpede af al kraft, men de trak af med mig, som om jeg slet ikke gjorde modstand.

Efterhånden, som vi kom dybere ind i hjertet, følte jeg en frygtelig smerte, da en eller anden ond kraft skrubbete mod min krop. Det føltes, som om mit eget kød blev revet af min krop. Jeg skreg og var frygteligt skrækslagen.

Mine pågribere tog mig til en celle og kastede mig ind i den. Da de havde lukket døren råbte jeg endnu højere. De lo hånlige og sagde: "Det vil ikke hjælpe dig det mindste at råbe. Når din tid kommer, vil du blive ført frem for vores mester. Han vil plage dig for sin egen fornøjelses skyld."

Denne grusomme lugt fra hjertet havde gennemsyret min krop. "Hvorfor er jeg her? Hvad er der nu galt? Er jeg blevet gal? Slip mig ud! Slip mig ud!" Jeg råbte til ingen nytte.

Efterhånden kunne jeg se væggene rundt om mig i min celle. Den var rund og nærmest lavet af noget bevægeligt. Den var levende, og den begyndte at bevæge sig. "Åh Herre," skreg jeg, "hvad er nu det der sker? Jesus, hvor er du?" Men kun ekkoet af min egen stemme kom tilbage som svar.

Frygt - den mest ufattelige frygt - greb min sjæl. For første gang siden Jesus havde forladt

mig, begyndte det at gå op for mig, at jeg var fortabt, uden noget håb i det hele taget. Jeg hulkede og kaldte på Jesus igen og igen. Da hørte jeg en stemme i mørket sige: "Det vil ikke hjælpe dig at kalde på Jesus. Han er her ikke."

Et svagt lys begyndte at fylde stedet. For første gang kunne jeg se andre celler - celler ligesom den jeg var i, indesluttet i hjertets vægge. Foran os var der et slags spindelvæv, og inde i hver celle var der en slags mudret klistret substans, der flød gennem cellerne. En kvindestemme fra cellen ved siden af min sagde: "Du er fortabt på dette pinens sted. Der findes ingen vej ud herfra."

Jeg kunne lige skimte hende i det svage lys. Hun var vågen ligesom jeg, medens de, som befandt sig i alle de andre celler, så ud, som om de sov eller var i trance. "Intet håb," råbte hun, "intet håb!"

En følelse af intens ensomhed og absolut fortvivlelse kom over mig. Kvindens ord var til ingen hjælp. Hun sagde: "Dette er helvedets hjerte. Her bliver vi plaget, men vores plager er ikke så slemme som plagerne i andre dele af helvedet." Senere fandt jeg ud at hun løj, når hun sagde at der ikke var så store plager her, som der var i andre steder af helvedet.

"Nogle gange," fortsatte hun, "bliver vi bragt frem for Satan og han torturerer os af egen fornøjelse. Satan forer sig frem med vor smerte og bliver stærkere af vore skrig af desperation og sorg. Vore synder står altid for os. Vi ved at vi er ugudelige. Vi ved også at vi engang kendte Herren Jesus, men fornægtede ham og vendte os bort fra Gud. Vi gjorde det vi selv havde lyst til. Før jeg kom her, var jeg prostitueret. Jeg tog mænd og kvinder for penge, og kaldte det vi gjorde for "kærlighed." Jeg ødelagde mange hjem. Mange lesbiske, homoseksuelle og ægteskabsbrydere er i disse celler."

Jeg råbte ud i mørket: "Jeg hører ikke hjemme her. Jeg er frelst. Jeg tilhører Gud. Hvorfor er jeg her?" Men der kom stadig ikke noget svar.

Så kom dæmonerne tilbage og åbnede min celledør. En hev i mig, medens den anden skubbede mig langs en ujævn sti. Berøringen fra dæmonerne var, som brændende ild mod min krop. Det gjorde ondt.

"Åh, Jesus, hvor er du? Vær så venlig og hjælp mig, Jesus!" råbte jeg. En brølende flamme kom op foran mig, men standsede før den berørte mig. Nu føltes det, som om kødet blev revet af min krop. Den mest ubeskrivelige smerte jeg nogen sinde kunne tænke mig for igennem min krop. Det var en ufattelig lidelse. Noget usynlig rev i min krop, samtidigt med at de onde ånder, der ligner flagermus bed mig overalt.

"Kære Herre Jesus," græd jeg, "hvor er du? Åh, slip mig ud herfra!"

Jeg blev trukket og skubbet indtil jeg kom til en stor, åben plads i hjertet af helvedet, der blev jeg smidt hen foran et snavset alter. På alteret lå en stor, åben bog. Jeg hørte ond latter og fandt ud af at jeg lå der i skidt foran Satan.

Satan sagde: "Endelig har jeg dig!"

Jeg trak mig tilbage i skræk, men snart forstod jeg at han ikke så på mig, men på en anden der var foran mig. Satan sagde: "Ha, ha, endelig er jeg i stand til at ødelægge dig. Lad mig se hvad din straf vil blive."

Han åbnede bogen og lod fingeren løbe ned over siderne. Navnet på denne sjæl blev kaldt op, og straffen blev remset op.

"Kære Herre, kan dette være virkelig?" Jeg græd.

Jeg var den næste, og dæmonerne skubbede mig op på en platform og tvang mig til at bøje mig foran Satan. Den samme onde latter kom igen fra ham. "Jeg har ventet længe på dig, og endelig har jeg dig," råbte han ud i ondskabsfuld glæde.

"Du prøvede at undgå mig, men nu har jeg dig."

En frygt jeg aldrig havde kendt før, kom over mig. Mit kød blev igen revet af mig, og en svær lænke blev lagt omkring min krop. Jeg kikkede nedad mig selv, medens lænken blev lagt om mig. Jeg så ud som de andre. Jeg var et skelet fuld af dødninge ben. Orm kravlede inde i mig, og en ild begyndte at brænde ved mine fødder og indhyllede mig i flammer.

Jeg råbte igen: "Åh, Herre Jesus, hvad er der sket? Hvor er du, Jesus?"

Satan lo og lo. "Der er ingen Jesus her," sagde han, "Jeg er din konge nu. Du vil være sammen med mig her for evigt. Du er min nu!"

Jeg blev grebet af de frygteligste følelser. Jeg kunne ikke føle Gud, eller kærlighed, eller fred, eller varme. Men jeg kunne føle, med de skarpeste sanser, frygt, had, uudholdelig smerte og sorg udover al beskrivelse. Jeg råbte ud til Herren Jesus om at frelse mig, men der kom stadigt intet svar.

Satan sagde: "Jeg er din Herre nu," og løftede begge sine arme, for at kalde en dæmon til sig. Straks kom en væmmelig, ond ånd op på platformen, der hvor jeg stod, og greb mig. Han havde en stor krop, med et ansigt som en flagermus, klør til hænder og en ond lugt kom fra ham.

"Hvad skal jeg gøre med hende, Herre Satan?" Spurgte den onde ånd, samtidig med at en anden dæmon med hår over hele kroppen og et ansigt ligesom et vildsvin også greb fat i mig.

"Tag hende med til det dybeste af hjertet - et sted hvor grusomhederne altid vil være for hendes øjne. Der vil hun lære at kalde mig Herre!"

Jeg blev trukket af sted til et mørkt, mørkt sted og kastet i noget som føltes klamt og koldt. Åh, hvordan kunde jeg føle både kulden og den brændende ild på samme tid? Jeg vidste det ikke. Men ilden brændte min krop og ormene krøb over og rundt inden i mig. De dødes stønnen lød overalt.

"Åh, Herre Jesus," skreg jeg i desperation, "hvorfor er jeg her? Kære Gud, lad mig få lov at dø!"

Pludselig kom der en masse lys der, hvor jeg sad. Jesus kom til syne og tog mig i sine arme, og jeg var øjeblikkeligt tilbage i mit hjem.

"Kære Herre Jesus, hvor var du?" råbte jeg, medens tårer strømmede nedover mine kinder. Mildt talte Jesus og sagde: **"Mit barn, helvedet er virkeligt. Men du ville aldrig forstå det helt rigtigt, før du selv havde oplevet det. Nu kender du sandheden og ved hvordan det virkelig er at være fortabt i helvedet. Nu kan du fortælle andre om det. Jeg måtte lade dig gennemleve dette, for at du ikke skulle have den mindste tvivl."**

Jeg var så bedrøvet og træt. Jeg faldt sammen i Jesu arme. Og selv om Han genoprettede mig fuldstændigt, ønskede jeg bare at tage langt, langt bort - væk fra Jesus, fra min familie, ja, væk fra alle.

De efterfølgende dage derhjemme blev jeg meget syg. Min sjæl var så bedrøvet, og helvedets skræk stod hele tiden klart for mine øjne. Det tog mange dage før jeg blev fuldt normal igen.

11 DET YDERSTE MØRKE

Nat efter nat vendte Jesus og jeg tilbage til helvedet, for at jeg kunne skrive om disse frygtelige sandheder. Hver gang vi kom forbi hjertet, gik jeg meget tæt ind til Jesus. En enorm frygt greb min sjæl, hver gang jeg mindedes det, som skete med mig der. Jeg vidste at jeg måtte fortsætte, for at redde sjæle. Men det var kun gennem Guds store nåde, at jeg magtede at gå tilbage.

Vi stansede foran en gruppe dæmoner, der sang, nynnede og lovpriste Satan. Det så ud, som om de var meget glade for sig selv. Jesus sagde: **"Jeg vil lade dig høre, hvad de siger."**

"Vi vil drage ud til dette hus i dag og plage dem, som er der. Vi kommer til at få mere kraft fra vor herre Satan, hvis vi gør dette rigtigt," sagde de. "Åh ja, vi vil være årsag til en masse lidelse og sygdom der og til megen sorg for dem alle sammen."

De begyndte at danse og synge onde sanger om tilbedelse af Satan og ophøjede ondskaben.

En dæmon sagde: "Vi må passe ekstra godt på, når det gælder dem, der tror på Jesus, for de kan kaste os ud."

"Ja," sagde en anden, "i Jesu navn må vi flygte!"

Den sidste onde ånd sagde: "Men vi går bare forbi dem, der kender Jesus og, som kender kraften i Hans navn."

"Mine engle," sagde Jesus, "beskytter Mit folk fra disse onde ånder, og deres gerninger vil ikke lykkes. Jeg beskytter også mange ufrelste, selv om de ikke er klar over det. Jeg har mange engle, der arbejder på at standse Satans onde planer."

Jesus sagde: "Der findes mange engle i luften og på jorden. Jeg har ladet dig få lov til at se nogle af disse dæmoner, men andre kan ikke se dem. Det er derfor at sandheden om evangeliet må forkyndes for alle. Sandheden vil sætte menneskene fri, og Jeg vil beskytte dem fra det onde. I Mit navn er der udfrielse og frihed. Jeg har al magt i himmelen og på jorden. Frygt ikke for Satan, men frygt Gud!"

Medens Vi gik igennem helvedet, mødte Jesus og jeg på en meget stor og meget mørk mand. Han var indhyllet i mørke og havde et udseende som en engel. Han holdt noget i sin venstre hånd.

Jesus sagde: **"Dette sted kaldes for: Det yderste mørke"**

Jeg hørte at de græd og skar tænder der. Ingen andre steder havde der været en så total håbløshed, som jeg følte på dette sted. Engelen, som stod foran os, havde ingen vinger. Han så ud til at være omkring ti meter høj, og han vidste nøjagtig, hvad han gjorde. Han havde en stor, rund skive i sin venstre hånd og drejede langsomt rundt med skiven højt løftet, som om han var klar til at kaste den.

Det var en ild i midten af skiven, og mørke langs den ydre kant. Engelen holdt sin hånd under skiven og strakte sig langt bagover, for at få størst mulig svingkraft.

Jeg undrede mig over, hvem denne kæmpe store engel var og, hvad han var i færd med at gøre.

Jesus kendte mine tanker og sagde igen: **"Dette er det yderste mørke. Husk at Mit Ord siger: Rigets børn skal blive kastet ud i det yderste mørke; der skal der være gråd og tænders gnidsel!"** Mattæus 8:12

"Herre," spurgte jeg, "Betyder det, at Dine tjenere er her?"

"Ja," sagde Jesus, "Tjenere som vendte tilbage efter at Jeg havde kaldt dem.

Tjenere som elskede verden mere end Mig og gik tilbage, for at vælte sig i syndens sump. Tjenere som ikke ville stå for sandhed og hellighed. Det er bedre at en aldrig begynder, end at vende tilbage efter at have begyndt at tjene Mig."

"Tro Mig," sagde Jesus, "Hvis du synder, så har du en talsmand hos Faderen. Hvis du omvender dig fra din synd, så er Jeg trofast og vil rense dig fra al uretfærdighed. Men hvis du ikke vil omvende dig, så vil Jeg komme i en time du ikke tænker, og du vil få del sammen med de vantro og blive kastet ud i det yderste mørke."

Jeg så på den mørke engel, medens han kastede den store skive langt, langt ud i mørket.

"Mit Ord betyder akkurat det det siger: De bliver kastet ud i det yderste mørke."

Og så, helt pludselig, befandt Jesus og jeg os i luften, hvor vi fulgte efter skiven, der for igennem verdensrummet. Vi kom hen til ydersiden af skiven og stod og kikkede indover den.

Der var ild i midten af skiven, og der var mennesker, som svømmede ind og ud, over og under de flammende bølger. Der var ingen dæmoner eller onde ånder her, kun sjæle, der brænder i en ildsø.

Der var det sorteste mørke udenfor skiven. Kun lyset fra ilden i midten af skiven oplyste natteluften. I det lys så jeg mennesker, som prøvede at svømme ud til kanten af skiven. Nogle af dem nåede næsten ud til kanten af skiven, da en sugende kraft fra midten af skiven trak dem tilbage og ind i flammerne. Jeg så på, medens deres udseende blev forvandlet til skeletter med en tåget grå sjæle indeni. Da forstod jeg, at dette også var en del af helvedet.

Da så jeg, i et syn, engle åbne segl. Nationer og kongeriger så ud, som om de var låst under disse segl. Da englens brød seglene, marcherede mænd og kvinder, drenge og piger lige ind i ilden.

Jeg kikkede på med frygtsom interesse og spekulerede over om jeg kendte nogle af de faldne Herrens tjenere, som marcherede forbi. Jeg kunne ikke vende hovedet væk fra synet af sjæle, der marcherede lige ind i ilden, og ingen prøvede at standse dem.

Jeg råbte: "Herre, vær så venlig og stands dem før de når frem til ilden!"

Men Jesus sagde: **"Den som har ører, lad ham høre. Den som har øjne, lad ham se. Mit barn, råb ud mod synd og ondskab! Fortæl Mine tjenere, at de må være trofaste og påkalde Herrens navn. Jeg tager dig med til dette frygtelige sted, for at du kan fortælle dem om helvedet."**

Jesus fortsatte: "Nogle vil ikke tro dig. Nogle vil sige at Gud er for god til at sende mænd og kvinder til helvedet. Men fortæl til dem, at Mit Ord er sandt. Fortæl til dem, at de bange og vantro vil få sin del i søen, som brænder med ild og svovl!"

(Den bange er i Mattæus 25:25-30)

12 HORN

Jesus sagde: **"I aften, Mit barn, vil Vi gå til forskellige steder af helvedet. Jeg ønsker at fortælle dig om hornene og Jeg vil vise dig hvordan de vil blive brugt til at befordre onde ånder og dæmoniske kræfter op til jordens overflade."**

Medens Jesus snakkede, begyndte jeg at se et åbent syn. I synet så jeg bygningen til en gammel gård, død og grå af udseende, omgivet af mange døde træer og højt vissent græs. Gårdspladsen rundt om huset var fyldt med døde ting. Der var intet liv. Gårdens bygning så ud, som om den havde fundament i hjørnerne og sank ned på midten. Der var ikke andre bygninger at se.

Døden var overalt. Jeg vidste at denne gård var en del af helvedet, men jeg kunne endnu ikke forstå, hvad det var jeg så. Indvendig, bag de snavsede vinduer, så jeg store skygger komme frem i form af menneskeskikkelser. Der var noget ondt over deres fremtræden. En af disse figurer bevægede sig fremover mod hoveddøren og åbnede den.

Jeg så på, da den store mand med ekstreme store muskler kom ud af døren og gik ud på verandaen. Han var omkring 1,85 m høj med en muskuløs kropsbygning som en sværvægtsløfter. Han havde den samme døde grå farve som omgivelserne. Han havde bare et par herrebukser på. De var lige så grå og døde at se på, som den bare hud på hans overkrop. Kødet på kroppen lignede skel, og hans hoved var meget stort. Faktisk var

hovedet så stort at hans ben bøjede sig under den store vægten af det. Hans fødder var, som klovene på en gris. Ansigtet var strengt og ondt, og han så ud til at være meget gammel. Hans øjne var udtrykkløse, og ansigtet var meget bredt. I synet så jeg denne fæle skabning gå ned fra den gamle veranda. Jorden rystede når han bevægede sig, og fra toppen af hans hoved voksede der horn frem - store horn, som voksede op, så langt op at de til sidst var ude af syne. Medens han gik, så jeg at hornene stadig voksede, ganske langsomt. Andre horn begyndte også at vokse ud af hans hoved. Så begyndte små horn at springe ud fra de store. Jeg så at hans hoved var som på et vilddyr - et kraftfuldt, ondt dyr, fuld af ødelæggelse. Hvert skridt han tog fik jorden til at ryste.

Jesus sagde: **"Følg nøje med!"**

Jeg så hvordan hornene svingede sig opover og endte oppe i hjem, i kirker, på sygehuse, kontorer og i alle slags bygninger over hele jorden. Hornene gjorde stor skade overalt i landet. Jeg så dyret tale og onde ånder blev spredt ud over jorden. Jeg så mange mennesker blive forført af disse dæmoniske kræfter og falde i Satans snarer.

"Vi er i en krig - det gode mod den onde," tænkte jeg. **"Vi er i en krig," hørte jeg Herrens Ånd sige. "Det gode mod det onde!"**

Mørke skyer kom ud af hornene og skjulte mange af de onde skikkelser, som drog ud over jorden. Alle de afskyeligheder, som Gud hader, var der. Jeg så kongeriger, som rejste sig på jorden, og at millioner af mennesker begyndte at følge disse onde kræfter. Jeg så at gamle horn blev fjernet, medens nye voksede op i deres sted.

Jeg hørte Jesus sige: **"Dette er ved at ske nu! Disse er ting der er, og var, og vil komme. Menneskene vil elske sig selv i stedet for Gud. Det onde vil blive fremtrædende i de sidste dage. Mænd og kvinder vil elske deres hjem, biler, landejendomme, bygninger, forretninger, deres sølv og guld mere end Mig."**

"Omvend jer," sagde Han, "for Jeg er en nidkær Gud. Ingen ting må være vigtigere end det at tilbede Mig; Hverken sønner eller døtre, hustruer eller ægtemænd. For Gud er Ånd, og Han må tilbedes i Ånd og sandhed!"

Jeg så på, medens hornene bevægede sig over jordens overflade og rejste sig højt op mod himmelen. Nye riger rejste sig, og der var krig og ødelæggelse over hele landet. De, som tilbad dyret, var mange.

Det onde dyr med hornene gik frem og tilbage, som om det tænkte, og jorden rystede under hans vægt. Efter nogle minutter gik han tilbage til gården. Mørke skyer rejste sig, og mange lå døde i landet.

Jeg så verden midt i en stor trængsel, og jeg begyndte at bede af hele mit hjerte. "Åh, Herre, hjælp os," råbte jeg ud.

Så kom der to store dyr, som åndelige skikkelser op af jorden og begyndte at krige mod hverandre. Jeg vidste at de kom fra helvedet.

Et hav af mennesker stod og så på kampen mellem disse to onde skabninger. Da så jeg noget, som rejste sig fra jorden mellem dem. De stoppede med at slå og stod på hver sin side af et stort skib. Begge dyr prøvede at ødelægge skibet, men kunne ikke. De skubbede det tilbage under jorden, og begravede det imellem sig. Så stod de igen ansigt til ansigt, klar til at genoptage krigen.

Jeg hørte en røst sige: "Følg nøje med!"

Medens jeg så på, kom et lys til syne, der hvor skibet var begravet. Og så kom skibet igen til syne oven på jorden og blev til en stor skive. De to dyr begyndte at få andre former, og blev store og sorte. En dør foran på skiven åbnede sig, og en stærk lysstråle afslørede en

trappe. Trappen gik ned og fortsatte igennem jorden, og jeg hørte en røst, som sagde: "Helt ned i helvedet!"

Der var en stærk følelse af ondskab overalt, og jeg følte mig fortabt og hjælpeløs, medens jeg så på det der skete. En lammende kraft kom ud fra skiven, og jeg havde ingen steder at løbe. Jeg følte mig fanget, selv om jeg var i Ånden.

Næsten umiddelbart der løftede Jesus mig op, højere og højere, indtil jeg kikkede ned på dette syn. Men nu var trappen blevet til en rulletrappe, der bevægede sig op fra og ned til jordens indre.

Når jeg var ved siden af Jesus, følte jeg mig tryk og beskyttet. **"Det skal komme ud af helvedet," hørte jeg en stemme sige.**

Jesus sagde: "Dette skal ske. Det er endnu ikke sket. Skriv så alle får kendskab til det!"

I mit syn bragte rulletrapperne dæmoniske magter og onde ånder op. De to dyr stod, et på hver side af skibet, og jeg så at de begyndte at forandre form igen. Jeg hørte lyden af et meget stort brøl - som lyden af motorer der startes op til høje omdrejninger. Dyrenes hoveder blev større, og lys begyndte at fylde deres hænder. Jeg så de to dyr og skibet blive føjet sammen, så de tre blev et.

Mange sjæle marcherede nu ind i et af dyrene, som om de gik i søvne. I timevis betragtede jeg dette grusomme syn, indtil et af dyrene til sidst var fuldpakket af mennesker. Medens jeg lyttede, kom der et meget højt brøl fra det første dyr, omtrent som lyden af et fly, der er ved at lette. Dyret havde fået sin kraft fra skibet. Da han begyndte at flyve, havde han igen fået sin menneskeskikkelse. Når han fløj, så hovedet ud, som om det var fuldt af lys og store kræfter strømmede ud fra ham. Da han forsvandt op mod himmelen, blev hans hoved til et skib igen.

Jeg kunne endnu høre lyden fra det første dyr, da jeg så det andet dyr fyldes op med sjæle. Da han også var fuld, så jeg dette andet dyr begynde at fare ret op som en raket. Han slog følge med det første dyr, og begge bevægede sig sagte bort, ind i den grå himmel. Det andre dyr havde også fået formen tilbage som en mand. Jeg hørte deres høje brøl idet de forsvandt ud af syne.

Jeg undrede mig over, hvad dette betød. Jeg så skibet, eller skiven komme tilbage og placere sig på jorden igen. Jorden lukket sig over den til den blev usynlig.

Medens synet sagte tonede ud, så jeg en retssal, og jeg tænkte på dommen foran den store, hvide trone.

13 HELVEDETS HØJRE ARM (Om det, der snart vil ske)

Efter det første syn, gik Jesus og jeg til en anden del af helvedet. Jesus sagde: **"De ting du kommer til at se nu, gælder endetiden."** Et nyt syn kom da til mig.

Jesus sagde: **"Vi er i helvedets højre arm."**

Vi gik opover en høj og tør bakke. Fra toppen af bakken så jeg nedover på en hvirvlende elv. Der var ingen ildgrave der eller dæmoner eller onde ånder, bare en stor elv, som løb mellem usynlige elvebredder. Flodbredderne var skjult i mørket. Jesus og jeg gik nærmere hen til elven, og jeg så at den var fuld af blod og ild.

Da jeg så nøjere efter, så jeg mange sjæle, og alle var de lænket sammen til hinanden.

Vægten af lænkerne trak dem under overfladen i denne ildsø. Sjæle i helvedet befinder sig i helvedets ild. Jeg så også at de havde udseende af skeletter med en tåge af grå sjæle.

"Hvad er dette?" spurgte jeg Herren.

"Dette er de vantros og ugudeliges sjæle. Disse elskede deres eget kød mere end de elskede Gud. De var mænd, som elskede mænd og kvinder der elskede kvinder, og som ikke ville omvende sig og blive frelst fra deres synd. De nød deres liv i synden og foragtede Min frelse."

Jeg stod ved siden af Jesus og kikkede ned i ildsøen. Ilden begyndte at brøle, som en stor smelteovn, der bevægede sig og slugte alt, som kom på dens vej. Snart fyldte den næsten hele den højre arm i helvedet.

Ilden kom så tæt på os at den bare var nogle fod (1 meter) fra os, men den rørte os ikke. Elven brændte alt på sin vej. Jeg lagde mærke til Jesus ansigt, og det var bedrøvet og mildt. Han havde stadig kærlighed og medlidenhed med disse sjæle skrevet over sit ansigt. Jeg begyndte at græde, og ønskede at jeg kunne forlade dette pinens sted; det var næsten uudholdelig at skulle fortsætte.

Jeg så igen på sjælene i ilden. De var stærkt røde, og deres ben var sorte og brændte. Jeg hørte disse sjæle råbe ud i anger og sorg.

Herren sagde: **"Dette er deres pine. Med lænke på lænke er de bundet sammen. Disse begærede kød af sit eget køn, mænd med mænd og kvinder med kvinder gjorde det, som var unaturlig, De forførte mange unge piger og drenge til syndige handlinger. De kaldte det kærlighed, men det endte i synd og død."**

"Jeg ved at mange drenge og piger, mænd og kvinder blev tvunget mod deres vilje til at begå sådanne afskyelige handlinger - Jeg ved det, og Jeg vil ikke bruge det imod dem." "Husk dette," sagde Jesus, "Jeg kender til alle ting, og de personer, som fik disse unge til at synde, vil få den største straf. Jeg vil dømme retfærdig. Til synderen siger Jeg: Omvend dig, og Jeg vil være barmhjertig. Påkald Mig og Jeg vil høre!"

"Gang på gang kaldte Jeg på disse sjæle, for at de skulle omvende sig og komme til Mig. Jeg ville have tilgivet dem og rensat dem, og i Mit navn ville de være blevet sat fri. Men de ville ikke lytte til Mig. De ville hellere leve kødets lyst end med den levende Guds kærlighed. Fordi Jeg er Hellig, skal også I være Hellige! Rør ikke ved det urene, så vil Jeg tage imod jer," sagde Herren.

Jeg blev meget syg, medens jeg betragtede de lidende sjæle i ildsøen.

"Om de bare havde vendt sig til Mig før det var for sent," fortsatte Jesus, "Mit blod blev udgydt, for at alle skulle kunne komme til Mig. Jeg gav Mit liv, for at selv den simpleste af alle syndere kan leve."

Skarer af sjæle drev forbi i den flammende elv. De blev trukket af sted både over og under bølgerne af ild, de drev af sted uden nogle mulighed til at komme væk fra ilden, svømmende i ildsøen. Jeg hørte angers skrig, medens den blodige elv løb forbi os.

Vi gik opover ad en sti langs elven. Foran os, på en bakke, sat en stor kvinde. Hun svajede frem og tilbage, som om hun var beruset. Skrevet på hende stod ordene:

"Hemmeligheden Babylon."

Nu vidste jeg, at også afskyelighedernes mor på jorden kom fra helvedet. En ond, stærk kraft flød ud fra hende. Jeg så skarer af folk med alle slags tungemål under hende. Hun sat på et dyr, som havde syv hoveder og ti horn. Hos hende blev blodet fundet af alle profeterne, de Hellige, som blev dræbt på jorden.

"Kom ud fra hende og skil jer fra hende," sagde Herren. "Når hendes tid kommer, vil hun blive ødelagt."

Vi gik forbi den onde kvinde og dyret med hornene på hovedet. Der begyndte at blive

mørkt overalt. Nu var Jesus det eneste lys. Vi gik til vi kom til en ny bakke. På afstand kunne jeg se hede flammerne i luften. Atmosfæren blev trykkende hed.

Vi gik rundt om bakken og kom til en stor dør med sprækker hugget ind i den. Den var placeret i selve bakken. Det var en stor lænke på døren, og flammerne slog ud fra den. Døren var også boltet med store låse. Jeg undrede mig over, hvad dette betød.

Så helt pludselig kom en mørk mands-skikkelse, klædt i en sid, mørk kappe, til syne foran døren. Hans ansigt så meget gammelt og så træt ud. Ansigtshuden var trukket stramt over benene på kraniet. Han så ud som om, han var tusind år gammel.

Jesus sagde til mig: **"Bag denne dør er den bundløse afgrunden. Mit Ord er sandt."** Flammerne bag døren nåede endda højere op, indtil den bulnede ud på grund af trykket fra heden.

"Kære Herre," sagde jeg, "jeg bliver lettet, når Satan bliver kastet ned i denne afgrunden og al denne ondskaben stopper for en tid."

Han svarede: **"Kom og hør hvad Ånden siger til menighederne. Enden er nær, og Jeg kalder syndere til omvendelse, så de kan blive frelst. Se nu!"**

Vi stod på en åben plads, og jeg var sammen med Herren i Ånden. Da fik jeg et åbent syn at se. I dette syn så jeg en brændende slange, som begyndte at slå i luften med sin enorme hale. Jeg så på, medens denne åndelige slange bevægede sig med en frygtindgydende kraft.

Derefter så jeg at han gik tilbage til den højre arm i helvedet og ventede der. Jeg vidste at han ikke kunne slå jorden før Guds ord var blevet opfyldt.

Jeg så ild og røg stige op fra jorden, og jeg så en mærkelig tåge, som blev dannet over jorden. Jeg så brudstykker af mørke komme til syne her og der. Så begyndte der at vokse horn ud på hovedet af den brændende slange. De spredte sig ud indtil de dækkede hele jorden. Satan gav ordre til den brændende slange. Der var onde ånder og djævle tilstede. Nu så jeg den onde, brændende slangen komme ud af den højre arm i helvedet og begyndte at slå jorden med stor kraft, så den skadede og ødelagde mange mennesker.

Jesus sagde: **"Dette vil ske i endens tid. Følg med vi skal højere op."**

Læser, dersom du praktiserer nogle af de synder, som jeg har skrevet om, vær så venlig og hold op med det, og bed Jesus om at frelse dig. Så bliver du fri, for at gå til helvedet! Kald på Herren, medens Han er nær! Han vil høre dig og Han vil frelse dig. Hver den, som påkalder Herrens navn, skal blive frelst.

14 HELVEDETS VENSTRE ARM EN PROFETI FRA JESUS TIL ALLE

Jesus sagde: **"Disse ting skal nu til at ske på jorden, er endnu ikke sket, men vil snart komme over hele jorden. Den brændende slange er en del af Dyret. De profetier, som du er ved at læse er sande. Åbenbaringerne er sande. Våg og bed! Elsk hverandre! Lev et Helligt liv. Bevar jeres hænder rene."**

"Ægtemænd, elsk jeres hustruer, som Kristus elskede menigheden. Ægtemænd og hustruer, elsk hverandre, som Jeg har elskede jer. Jeg forordnede ægteskabet og velsignede det med Mit Ord. Hold ægtesengen hellig. Rens jer selv fra al uretfærdighed og vær rene, ligesom Jeg er ren!"

"Guds hellige folk er blevet ført på afveje af folk, der taler smigrende ord. Lad jer ikke forføre; Gud lader sig ikke spotte. I vil få den rette forstand, hvis I åbner ørerne og lytter til Mig. Dette er Herrens Ord til menighederne. Vogt jer for falske

profeter, som står på Mit hellige sted og forfører folk med fine ord. Åh, jord, Mit hellige folk er faldet i søvn ved lyden af falsk lære. Vågn op! Vågn op!

Jeg siger jer at al uretfærdighed er synd. Rens jer selv fra all synd på sjæl og legeme!"

"Mine Hellige profeter levede alle et Helligt liv, men I har gjort oprør imod Mig og Min Hellighed. I har ført ondskab over jer selv. I har syndet og bragt jer selv i lænker under sygdom og død. I har handlet uretfærdigt og været ugudelige og gjort oprør imod Mig. I er afvejet fra Mine befalinger og fra Mine domme. I har ikke lyttet til ordene fra Mine tjenere, profeter eller profetinder. Forbandelser i stedet for velsignelser er kommet over jer, og alligevel nægter I at komme tilbage til Mig og omvende jer fra jeres synder."

"Hvis I vil komme tilbage og omvende jer og hvis I vil ære Mig med retfærdighedens frugter, vil Jeg velsigne jeres hjem og ære jeres ægtesenge. Hvis I vil ydmyge jer og påkalde Mig, så vil Jeg høre og velsigne jer!"

"Lyt forkyndere, Mit hellige Ords tjenere. Lær ikke Mit folk at synde imod deres Gud. Husk at dommen begynder med Guds hus; dersom I ikke omvender jer, vil Jeg sætte jer til side på grund af de synder I har lært Mit folk. Tror I at Jeg er blind, så Jeg ikke kan se, og døv, så Jeg ikke kan høre?"

"I som holder sandheden nede i uretfærdighed og fylder jeres lommer med sølv og guld fra de fattige omvendt jer, siger Jeg, før det er for sent. På dommens dag vil du stå alene foran Mig og gøre regnskab for hvad du gjorde med Mit Hellige Ord. Dersom I kalder på Mig i omvendelse, vil Jeg tage forbandelsen væk fra jeres land og velsigne jer med mange velsignelser. Hvis I omvender jer og skammer jer over jeres synder, så vil Jeg være nådig og barmhjertig mod jer, og Jeg vil ikke mere komme jeres synder i hu. Bed om at I bliver en sejrsvinder."

"Vågn op til liv og lev! Omvend jer overfor de mennesker, som I har ført på afveje og lært falsk lære. Fortæl dem at I har syndet og at I har adspredt Mine får. Omvend jer overfor dem."

"Se, Jeg forbereder en hellig hær. De vil gøre mægtige gerninger for Mig og ødelægge jeres høje steder. De er en hellig hær af mænd og kvinder, drenge og piger. De er blevet salvet til at forkynde Det Sande Evangelium, til at lægge hænderne på syge og til at kalde syndere til omvendelse."

"Dette er en hær af arbejdende mænd, husmødre, enlige mænd, enlige kvinder og skolebørn. De er almindelige mennesker, for der er ikke mange af høj rang har reageret på Mit kald. I tiden der er gået er de blevet misforstået, mishandlet, misbrugt og afvist. Men Jeg har velsignet dem med frimodighed i hellighed og ånd. De skal begynde at opfylde Min profeti og gøre Min vilje. Jeg vil gå med dem, tale i dem og arbejde i dem."

"Der er mennesker, som har vendt sig til Mig af hele deres hjerte, sjæl, sind og kraft. Denne hær vil vække mange til retfærdighed og renhed i ånden. Jeg vil snart begynde at virke på dem, for at vælge dem ud, Jeg vil have i Min hær. Jeg vil søge efter dem i storbyerne og i småbyerne. Mange vil blive forundret over dem Jeg vælger ud. I vil se dem når de bevæger sig over landet og gør store bedrifter for Mit navns skyld. Læg mærke til dem og se Min kraft i virksomhed!"

"Jeg siger igen til jer, lad ikke ægtesengen besmitte. Lad ikke det legeme, som Den Hellig Ånd bor i, besmitte. Synd i legemet fører til synd i ånden. Hold ægtesengen hellig. Jeg skabte manden for kvinden og kvinden for manden og har befaleet at de

skal forenes i hellig ægtestand.

Igen siger Jeg: Våg!"

Jeg fik også mange andre syner i den venstre arm i helvedet. Jeg fik ordre fra Herren om, at jeg ikke skulle åbenbare dem nu. Mange af dem var syner for verden i endetiden, når mange af Guds folk vil falde fra og gå fortabt.

I disse syner fik jeg åbenbaringer om Kristi legeme, Guds sønners tjeneste, Dyrets børn og Kristi endelige tilbagekomst. **"Senere kan du åbenbare dem, men ikke nu,"** sagde Han.

"Denne hær," sagde Herren **"som profeten Joel talte om, vil rejse sig i landet og gøre store gerninger for Gud. Retfærdighedens Sol vil gå op med lægedom under sine vinger. Han vil træde de ugudelige ned, og de skal blive til aske under Hans fødder."**

"De skal kaldes Herrens hær. Jeg vil give dem gaver, og de skal fuldføre Mine mægtige gerninger. De skal gøre storværk for Herlighedens Herre. Jeg vil udgyde af Min Ånd over alt kød, og deres sønner og døtre skal profetere.

Denne hær skal kæmpe mod ondskabens hære og ødelægge meget af Satans værk. De skal vinde mange for Jesus Kristus før den dag kommer, hvor det onde Dyr står frem," sagde Herren.

Jesus sagde: "Kom, det er på tide at gå nu!"

Så forlod vi til sidst synerne og den venstre arm i helvedet. Det var jeg meget glad for. Da vi gik derfra, sagde Jesus: **"Sig til din familie at Jeg elsker dem, og vejled dem i kærlighed. Fortæl dem at Jeg vil bevare dem fra det onde, om de vil stole på Mig!"**

15 JOELS DAGE

Jeg hørte en røst sige: **"Skriv, for disse ting er trofaste og sande."** Igen var jeg med Herren i Ånden. Han var høj og ophøjet, og hans røst var som torden. **"Se, du jord, disse ting er, var og skal ske. Jeg er den Første og den Sidste. Tjen Mig, Skaberen, for Jeg gir liv, ikke død. Stå op fra det onde og kald på Mig, og Jeg vil helbrede og udfri dig. De ting du læser om i denne bog er sande, og de vil snart komme til at ske."**

"Vend om, for tiden er nær og herlighedens Herre vil snart åbenbare sig. Vær rede, for du kender ikke dagen eller timen. Stor skal lønnen blive for dem der forventer Mit komme. Jeg vil velsigne Mine små, de som har holdt fast på troen og har tjent Mig i sandhed og retfærdighed. Før de ved af det, vil det komme over dem. Jeg har forberedt en velsignelse for dem, som har været trofaste mod sit kald og mod dem, som ikke har fornægtet Mit navn."

"Jeg siger, hvis Mit folk, som er kaldt med Mit navn, vil ydmyge sig og bede, så vil Jeg tilgive dem og genoprette det de har mistet. Jeg ønsker at høre, udfri og frelse alle, som tror og kalder på Mit navn."

"Udråb en hellig faste. Kald en højtidsforsamling sammen. Saml de ældste og alle indbyggerne i landet til Mit hus, og råb til Mig. Vær advaret, for Herrens dag kommer som en tyv om natten - dagen er nær!" **"Stol på Mig, og Jeg vil godtgøre dig de år, da græshopperne, gnaverne, ormene og markene åd alt op. Min store hær, som Jeg har kaldet, vil ikke bryde ud af sine rækker, men have fremgang. De vil gøre underfulde storværk, og de skal ikke blive besejret, for Jeg er Deres styrke. Deres røster vil lyde ligesom trompeter, ligesom torden vil de høres, og alle skal høre og vide at Jeg er Herren deres Gud."**

* * *

Kære Herre Jesus, det er min bøn at jeg må blive agtet værdig til at være med i denne hær. Jeg ønsker at være i denne hær, men jeg ved at jeg må være ren og hellig, lige som Jesus er ren og hellig. Ved det blod, som Jesus udgød, rens mig fra al uretfærdighed. Hjælp mig at bevare et hjerte i omvendelse, fri for al had og al bitterhed. Fader, jeg ved at mange af dine børn sover. Jeg frygter, for at du bliver nød til at knuse vores lerkar og ydmyge os, hvis der skal være retfærdigheds frugter. Herre, jeg ønsker ikke at gå tilbage til helvedet igen og blive nødt til at forblive der! Åh, Herre, hjælp mig med, at advare menneskene. Giv mig kraft til at hindre at helvedet skal udvides endnu mere. Hjælp mig og Dit folk at være gode, venlige, tilgivende og at elske hverandre. Hjælp os til enhver tid at tale sandhed. Jeg ved at Jesus Kristus snart kommer tilbage, og at Hans løn er med ham. Jeg ved at Mit budskab til verden er: "Omvend jer, for Herrens dag er for hånden." Kære Fader, jeg ønsker ikke dette folks blod på mine hænder!

16 HELVEDETS CENTRUM

Igen gik Herren og jeg ind i helvedet. Jesus sagde til mig: **"Mit barn, i denne hensigt blev du født, for at skrive og fortælle det Jeg har sagt dig og vist dig. For disse ting er trofaste og sande. Jeg har kaldt dig frem, for at fortælle verden gennem dig, at der findes et helvede, men Jeg har skabt en vej til at undfly. Jeg vil ikke vise dig hele helvedet. Og det er skjulte ting, som Jeg ikke kan åbenbare for dig. Men Jeg vil vise dig meget. Kom nu og se mørkets magter og deres endeligt."**

Vi gik igen til helvedets bug og begyndte at gå mod en lille åbning. Jeg drejede mig omkring, for at se hvor vi gik ind og fandt ud af at vi var på et fremspring ved siden af en celle i centrum af helvedet. Vi stansede foran en celle hvor der var en yndefuld kvinde. Oven over cellen stod bogstaverne Før Kristi fødsel ("B.C.")

Jeg hørte kvinden sige: "Herre, jeg vidste du ville komme en dag. Vær så venlig at slippe mig ud af dette pinens sted." Hun var klædt i klæder fra en fjern fortid, og hun var meget smuk og dejlig. Jeg forstod at hun havde været her i mange århundreder, men hun kunne ikke dø. Hendes sjæl var i pine. Hun begyndte at hive i gitteret og græde.

Mildt sagde Jesus: **"Fred, vær stille."** Han snakkede til hende med bedrøvelse i stemmen. **"Kvinde, du ved hvorfor du er her."**

"Ja," svarede hun, "men jeg kan forandre mig. Jeg husker, da Du slap alle de andre ud af dødsriget. Jeg husker Dine ord om frelse. Jeg vil være god nu," græd hun, "og jeg vil tjene dig."

Hun klyngede sig til cellegitteret med sine små næver og begyndte at skribe: "Slip mig ud! Slip mig ud!"

Med et begyndte hun at forandre sig foran vore øjne. Klæderne hendes begyndte at brænde. Hendes kød faldt af. Og alt hvad der var tilbage var et sort skelet med udbrændte øjehuler og et hul skal med en sjæl. Jeg så skrækslagen på, medens kvinden faldt til gulvet. Al hendes skønhed var borte på et øjeblik. Det forbløffede mig meget at tænke på at hun havde været her siden: Fra før Kristus blev født.

Jesus sagde til hende: **"Du vidste på jorden, hvordan det ville ende. Moses gav dig loven, og du hørte den. Men i stedet for at adlyde Min lov, valgte du at blive et instrument i Satans hænder, en sandsigerske og heks. Du underviste også andre i trolddomskunster. Du elskede mørket frem for lys, og dine gerninger var onde. Hvis**

du havde omvendt dig af hele hjertet, ville Min Far have tilgivet dig. Men nu er det for sent."

Med stor sorg og medynk i Vore hjerter gik Vi bort. Det ville aldrig være nogen ende på hendes pine og lidelser. Hendes benede hænder strakte sig ud efter os, da vi gik videre.

"Mit barn," sagde Herren, "Satan bruger mange ting, for at ødelægge gode mænd og kvinder. Han arbejder dag og nat, og prøver at få folk til at tjene ham.

Hvis du vælger at tjene djævelen og ikke vælger at tjene Gud, har du valgt evig lidelse. Vælg livet, så vil sandheden sætte dig fri!"

Efter at vi havde gået et lille stykke, stansede vi foran en anden celle. Jeg hørte en mandsstemme, som råbte: "Hvem er det? Hvem er det?" Jeg undrede mig over, hvorfor han råbte.

Jesus sagde: **"Han er blind."**

Jeg hørte en lyd og så mig rundt. Foran os var der en stor dæmon med store vinger, der så ud til at være brækket. Han så lige forbi os. Jeg stod tæt indtil Jesus.

Sammen vendte vi os, for at se på manden, som havde snakket. Han var også i en celle, og han havde ryggen mod os - han var en skelet-skikkelse med ild og lugt af død omkring sig. Han fægtede ud i luften og råbte: "Hjælp mig, en eller anden, hjælp mig!"

Mildt sagde Jesus: "Menneske, fred, vær stille!"

Manden vendte sig og sagde: "Herre, jeg vidste, at Du ville komme, for at hente mig. Jeg omvender mig nu. Vær nu så rar og slip mig ud. Jeg ved at jeg var et frygteligt menneske og brugte mit handicap til selvisk vinding. Jeg ved jeg var en troldmand og forførte mange for Satan. Men Herre, jeg angrer nu. Vær nu så rar at slippe mig ud. Dag og nat bliver jeg pint i disse flammer, og her findes ingen vand og jeg er så tørstig!" Han græd: "Vil du ikke nok give mig noget at drikke?"

Manden råbte fortsat efter Jesus, da vi gik bort.

Jeg så ned af bedrøvelse. Jesus sagde: "Alle som udøver trolddom, og de som gør ondt, vil få deres del i søen, som brænder med ild og svovl. Dette er den anden død."

Vi kom til en anden celle, hvor der var en anden mand.

Han sagde: "Herre, jeg vidste Du ville komme og fri mig ud. Jeg har angret i lang tid."

Denne mand var også et skelet, fuld af ild og orme.

"Åh menneske, du er stadig fuld af løgne og synd. Du vidste at du var en af Satans disciple, en løgner som forførte mange. Sandheden var aldrig i din mund, og døden var altid din løn. Du hørte Mit Ord ofte og gjorde nar af Min frelse og Min Hellig Ånd. Du løj hele dit liv og ville ikke lytte til Mig. Du er af din far, djævelen. Alle løgnere vil få deres del i ildsøen. Du har spottet Den Hellig Ånd."

Manden begyndte at forbande og sige mange onde ting mod Herren. Vi gik videre. Denne sjæl var for evig fortabt i helvedet.

Jesus sagde: "Den som kommer til Mig, og den som mister sit liv for Min skyld, skal finde livet og få det i overflod. Men syndere må omvende sig, medens de endnu lever på jorden. Det er for sent at angre, når de kommer her. Mange syndere ønsker at tjene både Gud og Satan, eller de tror at de har ubegrænset tid til at tage imod den nåde, som Gud giver. De virkelig vise vil vælge i dag, hvem de vil tjene!"

Snart kom vi til den næste cellen. Et desperat råb af sorg kom fra indersiden. Vi kikkede og så et skelet af en mand, der lå sammenkrøllet på gulvet. Hans knogler var sorte af forbrændinger, og hans sjæl var en beskidt grå tåge inde i skelettet. Jeg lagde mærke til, at nogle af kropsdelene manglede. Røg og flammer slog op omkring ham. Orme kravlede rundt inde i ham.

Jesus sagde: "Denne mands synder var mange. Han var en morder og havde had i sit hjerte. Han ville ikke omvende sig og ville heller ikke tro på, at Jeg ville tilgive ham. Om han dog bare var kommet til Mig!"

"Betyder det, Herre," spurte jeg, "at han ikke troede Du ville tilgive ham for mord og had?"

"Ja," svarede Jesus. "Hvis han bare havde troet og kommet til Mig, ville Jeg have tilgivet ham alle hans synder, store og små. I stedet fortsatte han med at synde og døde i dem. Det er grunden til at han er, hvor han er i dag. Han fik mange anledninger til at tjene Mig og tro på evangeliet, men han ville ikke. Nu er det for sent." Den næste celle vi kom til var fuld af en frygtelig lugt. Jeg kunne høre skrig fra de døde og stønnen af anger overalt. Jeg følte mig syg af sorg. Jeg bestemte mig, for at jeg ville gøre alt det jeg kunne, for at fortælle verden om dette sted.

En kvindestemme sagde: "Hjælp mig." Jeg stirrede ind i et par virkelige øjne, ikke udbrændte huller, som var tilbage efter brændingen. Jeg var så sorgfuld at jeg rystede, jeg følte samme medynk og sorg for denne sjæl. Jeg ønskede så inderlig at jeg kunne trække hende ud af cellen og løbe af sted med hende. "Det er så smertefuldt," sagde hun.

"Herre, jeg vil gøre det, som er rigtigt nu. Engang kendte jeg Dig og Du var min Frelser." Hendes hænder greb fat om cellens gitter. "Hvorfor vil Du ikke være min Frelser nu?" Store stykker kød faldt af hende, og de bare knogler greb nu om gitteret.

"Du helbredte mig til og med for kræft," sagde hun. "Du sagde til mig at jeg skulle gå og ikke synde mere, så ikke værre ting skulle komme over mig. Jeg prøvede, Herre; Du ved at jeg prøvede. Jeg prøvede til og med at vidne om dig. Men, Herre, jeg fandt snart ud af, at de, som forkynder Dit Ord, ikke er populære. Jeg ønskede at folk skulle synes godt om mig. Så jeg gled sagte tilbage i verden, og kødets lyst opslugte mig. Natklubber og stærk drik blev mere vigtig for mig end Dig. Jeg mistet kontakten med kristne venner og fandt snart ud af, at jeg var blevet syv gange værre end jeg havde været før."

"Og selv om jeg elskede med både kvinder og mænd, troede jeg aldrig at jeg ville gå fortabt. Jeg vidste ikke at jeg var besat af Satan. Jeg følte fortsat Dit kald i mit hjerte om at jeg skulle omvende mig og blive frelst, men jeg ville ikke. Jeg tænkte hele tiden at jeg havde god tid: I morgen vil jeg vende tilbage til Jesus, så vil Han tilgive og udfri mig, men jeg ventede for længe og nu er det for sent," græd hun.

Hendes sorgfyldte øjne brød ud i flammer og forsvandt. Jeg skreg, og faldt mod Jesus: "Åh, Herre, hvor let det kunne have været mig eller en af dem jeg elsker!" Synder, vær så venlig og vågn op før det er for sent!

Vi gik videre til en anden celle. Inde i den var der en anden mand med en skelet-skikkelse og en snavset grå sjæl inde i. Skrig i den yderste pine og anger kom fra denne mand, så jeg vidste at jeg aldrig ville kunne glemme det.

Jesus sagde: "Mit barn, nogle a dem, der læser denne bogen vil sammenligne den med opdigtede historier og film de har set. De vil sige at det ikke er sandt. Men du ved at disse ting er sande. Du ved at helvedet er virkeligt, for Jeg har taget dig med her mange gange ved Min Ånd. Jeg har åbenbaret sandheden for dig så du kan vidne om den."

Fortabte menneske, du, som ikke har taget imod Jesus som Herre og Frelser, dersom du ikke vil omvende dig og blive døbt og tro på evangeliet om Jesus Kristus, vil dette helt sikkert også blive dit endeligt.

"Denne manden er her," fortalte Herren, "på grund af sit oprør. Oprørssynd er ligesom troldomssynd. Faktisk er det det samme, at alle, som kender Mit Ord og Mine veje og alle, som har hørt evangeliet, men alligevel ikke vil omvende sig, lever i oprør mod Mig.

Mange er i helvedet i dag på grund af denne synd."

Manden snakkede til Jesus og sagde: "En gang tænkte jeg på at gøre Dig til Herre i mit liv, men jeg ville ikke gå Din rette og smalle vej. Jeg ønskede at gå den brede vej. Det var så meget lettere at tjene synden. Jeg ønskede ikke at være retfærdig. Jeg elskede mine syndige veje. Jeg ønskede at drikke stærk drik og gøre al verdens ting, mere end at adlyde Dine befalinger. Men nu ønsker jeg at jeg havde lyttet til Dem Du sendte til mig. I stedet gjorde jeg ondt og ville ikke omvende mig."

Megen hulk gennemrystede hans krop, da han græd ud med sin anger. "I mange år er jeg blevet pint på dette sted. Jeg ved hvad jeg er, og jeg ved at jeg aldrig vil komme ud. Jeg pines dag og nat i disse flammer og af disse orm. Jeg råber, men det er ingen, som kommer mig til hjælp. Ingen bryder sig om min sjæl her - ingen bryder sig om min sjæl!" Han sank sammen på gulvet og fortsatte med at græde.

Vi gik videre til en anden celle. En kvinde sat og pillede orm fra sine ben. Hun begyndte at græde, da hun så Jesus. "Hjælp mig, Herre," sagde hun, "jeg vil være god. Vær så venlig og lad mig komme ud!" Hun rejste sig også og greb fast i gitteret til cellen. Jeg følte den samme medynk med hende.

Medens hun hulkende græd, rystede hele kroppen.

Hun sagde: "Herre, da jeg var på jorden tilbad jeg Hindu guder og mange afguder. Jeg ville ikke tro evangeliet, som missionærerne forkyndte for mig, selv om jeg hørte det mange gange. En dag døde jeg. Jeg råbte til mine guder om at frelse mig fra helvedet, men de kunne ikke. Nu, Herre, vil jeg gerne omvende mig!"

"Det er for sent." sagde Jesus.

Ild dækkede hendes skikkelse, da Vi gik videre; hendes skrig fylder stadig min sjæl indtil nu. Satan havde forført hende.

Med bedrøvelse i stemmen sagde Jesus: "Kom, Vi vil drage tilbage i morgen. Det er på tide at gå nu."

17 KRIG I HIMMELEN

Herrøns Ånd var over mig, og igen gik vi ind i helvedet. Jesus sagde: "Jeg siger dig sandheden, mange mennesker er her på grund af trolddom, okkulte ting, tilbedelse af andre guder, ulydighed, vantro, drukkenskab og urenhed på kød og ånd. Kom, så skal Jeg vise dig en hemmelighed og lære dig om skjulte ting. Jeg vil åbenbare for dig, hvordan du skal bede mod ondskabens kræfter."

Vi gik ind i den del af helvedet, som ligger tæt ved hjertet. Jesus sagde: "Vi vil snart gå ind i helvedets kæber, men Jeg ønsker at gøre kendt for alle at helvedet har udvidet sig."

Vi stansede, og Han sagde: "Se og tro!" Jeg så og fik et åbent syn. I dette syn var Jesus og jeg højt oppe over jorden og kikkede ud i verdensrummet. Jeg så en cirkel højt over jorden i ånden. Cirkelen var usynlig for det naturlige øje, men i ånden kunne jeg se den klart. Jeg vidste at dette syn handlede om vor kamp mod magterne og myndighederne og ondskabens åndehær i rummet.

Medens jeg fortsatte med at se, opdagede jeg at det var flere sådanne cirkler. Inde i den første cirkel var det mange beskidte, onde ånder. Jeg så disse snavsede ånderne forvandle sig til hekse, og de begyndte at flyve omkring i rummet og gøre store åndelige ødelæggelser. Så hørte jeg Jesus sige: "I Mit navn gir Jeg Mine børn magt over disse onde kræfter. Lyt og lær hvordan I skal bede!"

Jeg så en underlig skabning stige op fra en anden cirkel og den begyndte at dreje rundt og

kaste forbandelser. Derefter så jeg en dæmon, som havde rejst sig, og gjorde onde ting på jorden. Denne dæmon havde en troldomsånd. Den drejede rundt og lo, og med en stav i hånden kastede den onde forbandelser på forskellige mennesker. Jeg så andre onde ånder slå sig sammen med denne troldomsånd, og Satan gav ham endnu mere kraft.

"Hør, det I binder på jorden, vil Jeg binde i himmelen," sagde Jesus. "Satan må bindes, hvis de helliges bønner skal blive effektive i de sidste dage."

Fra en anden cirkel så jeg en anden troldmand rejse sig og begynde at give ordre. Regn og ild faldt ned på jorden, da han talte. Han talte mange onde ting, og han forførte menneskene på jorden. Medens jeg fulgte med i det der skete, så jeg endnu to onde ånder gå sammen med troldomsånden højt over jorden.

Disse gav deres kraft til heksene, som var samlet på deres eget sted, for at gøre ondt.

Mørkets arbejdere samlede sig rundt om dem. Ånderne kom og gik, som de selv ønskede.

"Følg nøje med," sagde Jesus, "for Den Hellig Ånd er i færd med at åbenbare en stor sandhed for dig."

I synet så jeg frygtelige ting ske på jorden. Det onde blev ophøjet og synden voksede. Ondskabens magter fik menneskene til at stjæle, lyve, bedrage, skade hverandre, at tale ondt og underkaste sig kødets lyster. Al slags ondskab blev sluppet løs på jorden.

Jeg sagde: "Jesus, dette er forfærdeligt at se på!"

Jesus svarede: "Mit barn, i Mit navn må al ondskab fly! Tag Guds fulde rustning på, så du bliver i stand til at gøre modstand på den ondes dag, og blive stående efter at have overvundet alt!"

Medens de onde ånderne spredte deres ondskab og bagtalelser ud over jorden, så jeg at Guds folk begyndte at bede. De bad i Jesu navn og i tro. Medens de bad, kom Guds Ord imod de onde ånder, som derfor begyndte at tabe terræn. Når de hellige fortsatte med at bede, mistede de onde magter deres greb. Onde forbandelser blev brudt. De, som var blevet svækket af kræfter fra helvedet, blev styrket.

Medens de bad, som med én røst, kom himmelens engle ind på krigsarenaen. Jeg så de hellige englene kæmpede mod de onde herskere og myndigheder i himmelrummet, og Guds engle slog dem tilbage og ødelagde de onde magter.

Jeg fulgte med og så at der var række efter række med engle i hæren, der var omkring 600 i hver række. Når folket troede Gud, gik englene fremover. Gud gav ordre, og Hans kraft var mægtig. Han gav stor kraft til Sit folk og til englene, for at de kunne ødelægge Satans gerninger. Gud deltog selv i kampen mod det onde i himmelrummet.

Når folket bad og troede Gud, blev de onde magter ødelagt. Men når der kom vantro, begyndte de onde kræfter at vinde.

"Mit folk må tro, og de må stå sammen med hverandre og med Mig," sagde Herren, "hvis alle ting skal kunne blive lagt under Min Faders fødder!" Himmelen og jorden må stå sammen og være enige, hvis vi skal besejre vore fjender!

Medens Guds folks lovprisning begyndte at stige op fra jorden, blev de onde magter drevet tilbage. Jeg så Guds hellige, som bad af hele deres hjerte imod djævelens ondskab. Når de gjorde det, blev onde forbandelser brudt, og de hellige fik sejr.

Det var det samme der skete. Når Herrens engle bekæmpede dæmonerne og helvedets kræfter, de hellige blev udfriet gennem bøn. Når folket blev udfriet, lød lovprisningen til Gud med kraft, og lovsangen bragte endnu flere sejr.

Det var kun når resultaterne af bønnerne ikke blev synlige med det samme, at lovprisningerne aftog og det onde igen fik fremgang i striden.

Jeg hørte en engel sige med høj røst: "Åh, Herre, troen hos Dit folk er så svag. De må have tro på Dig, for at Du skal kunne udfri dem fra Satans horder. Herre, vær nådig mod dem, som skal arve frelse!"

Den Almægtiges stemme svarede tilbage: "Uden tro er det umulig at takkes Gud. Men Herren er trofast og Han skal styrke jer!"

Igen så jeg syner, hvor Gud udøste Sin Ånd over alt kød, og folket troede at Gud ville gøre alt det de bad om, fordi de var Hans og elskede Ham oprigtig. De havde tro på Gud og Hans Ord, og Gud friede dem ud. Og Guds Ord fik magt i landet.

Herren sagde: "Alle ting er mulige for dem, som tror. Jeg våger over Mit Ord, for at fuldbyrde det. Gør det I er pålagt at gøre, og I skal vide at Jeg vil gøre Min del. Hvis Mit folk vil stå for sandheden og stride den gode strid, vil underfulde ting ske, som det skete på pinsefestens dag. Råb til Mig og Jeg vil høre. Jeg vil være Jeres Gud og I skal være Mit folk. Jeg vil grundfæste jer i retfærdighed, sandhed og oprigtighed."

I syner så jeg kristne blive født som små babyer. Jeg så engle stå over dem, for at beskytte dem mod skader. Jeg så hærskarernes Herre kæmpe deres kampe og vinde sejr for dem. Derefter så jeg babyerne vokse op og høstede grøden ind fra høstmarkene til herlighedens Herre. De gjorde Herrens arbejde med et glad hjerte - og de elskede Gud, stolte på Gud og tjente Gud. Jeg så engle og Guds Ord i forening ødelægge al ondskab på jordens overflade. Jeg så fred på jorden, og til sidst blev alt lagt under Guds fødder.

18 ÅBNE SYNER FRA HELVEDET

Herren sagde: "Disse er syner, der gælder fremtiden, og de vil blive opfyldt. Jeg kommer tilbage, for at forløse Min brud, Min menighed, og de vil ikke se det. Vågn op, Mit folk! lad alarmen lyde til jordens ender, for Jeg kommer tilbage, som Mit Ord har talt."

Jeg så den brændende slange der befandt sig i helvedets højre arm.

Jesus sagde: "Kom og se hvad Ånden siger til verden."

Jeg så hornene til den brændende slange, da de gik gennem kroppene til menneskene på jorden. Mange blev fuldstændig besat af slangen. Medens jeg fulgte med, så jeg en kæmpestort udyr stå oppe på et stort område og forvandles til en mand. Jordens indbyggere løb fra ham, nogle til ødemarken, nogle til huler, nogle ind i undergrundsstationer og beskyttelsesrum. De ledte efter et hvilket som helst skjulested, for at gemme sig for dyrets blik. Der var ingen der priste Gud eller snakkede om Jesus. En stemme sagde til mig: "Hvor er Mit folk?"

Jeg så nærmere efter og så folk gå omkring som døde. Der var en desperat bedrøvelse i luften, og ingen vendte sig hverken til højre eller venstre. Jeg så at menneskene blev ført omkring af en eller anden usynlig kraft. Ind imellem snakkede en stemme ud fra luften og de adlød den. De snakkede ikke med hinanden. Jeg lagde også mærke til at tallet "666" var skrevet på alles pander og på deres hænder. Jeg så soldater på heste, som drev folket omkring, som om de var almindeligt kvæg.

Det amerikanske flag, lå laset og revet i stykker henslængt på bakken. (Det kommer til at ske for alle nationale flag)

Der fandtes hverken glæde eller latter og ingen lykke her.

Jeg så død og ondskab overalt.

Folk gik i rækker bag ved hinanden ind i et stort stateligt indkøbscenter. De gik som modløse soldater og gik klædt i noget der lignede en fangedragt.

Der var et gærde rundt om indkøbscenteret, og vagter stod udstationeret på forskellige

steder. Hvor som helst jeg så, var der soldater i kampuniformer.

Jeg så disse zombi-lignende mennesker blive drevet ind i centeret, hvor de med nød og næppe kunne købe de vigtigste nødvendigheder. Efter hånden som hver enkelt blev færdige med sine indkøb, blev de placeret på en stor, grøn militær lastbil. Lastbilen blev så kørt til et andet område under streng bevogtning.

Her, på en slags klinik, blev disse mennesker undersøgt for smitsomme sygdomme eller forkrøblende handicap. Et mindre antal af dem blev lempet til side, som ikke godkendte. Snart blev de, som ikke bestod undersøgelsen bragt til et andet rum. I dette rum var der en imponerende række af kontakter, knapper og måleinstrumenter langs hele væggen. En dør blev åbnet og flere teknikere kom ind. En af dem begyndte at råbe navnene op på dem der var i rummet. Uden nogen anstrengelse rejste de sig når deres navn blev råbt op og marcherede ind i en stor boks. Da de var kommet ind i boksen, lukket en anden tekniker døren og trak i en kontakt på panelet på væggen.

Nogle få minutter senere åbnede han døren, tog en kost og et fejebræt ned og fejede det, som var tilbage af dem op fra gulvet. Ingenting, uden en lille bunke med støv, var tilbage af det, som engang var et rum fuldt af mennesker.

Jeg så de mennesker, som havde passeret den medicinske undersøgelse blive bragt tilbage på den samme lastbil og kørt til et tog. Ingen snakkede eller vendte sig, for at se på hinanden. I en anden bygning fik hver person tildelt en job. Alle gik på arbejde uden den mindste diskussion. Jeg fulgte med, medens de arbejdede hårdt med deres tildelte opgaver. Ved dagens ende, blev de taget med til en boligblok der også var omgivet med et højt gærde. Alle klædte sig af og gik i seng. Næste morgen skulle de ud og arbejde hårdt igen.

Jeg hørte en høj røst, som fyldte nattelufte.

Jeg så et enormt vilddyr, som sat på en stor trone.

Alle menneskene adlød dyret. Jeg så åndelige horn, som voksede ud fra hans hoved. De nåede til hvert sted på jorden. Dyret tiltog sig selv mange autoritære positioner og opgaver, og fik meget magt.

Dyret trængte sig ind på mange steder og forførte mange mennesker. De rige og berømte blev forført, selv de fattige og umyndige blev bedraget. Små og store gav deres hyldest til Dyret.

En stor maskine blev bragt ind på et kontor. Dyret satte sit mærke på den, og hans stemme kom ud af den. Det var også en "storebror-maskine", som kunne se ind i hjem og forretninger. Bare et eksemplar af denne maskinen fandtes, og den tilhørte Dyret. Den del af maskinen, som var placeret i folks hjem, var usynlig for øjet, men den var i stand til at rapportere enhver bevægelse, som folk gjorde, til Dyret. Jeg så på, da Dyret vendte sin trone og fik ansigtet vendt mod mig. På hans pande var tallet 666.

Medens jeg var optaget af dette, så jeg en anden mand på et andet kontor blive meget vred på Dyret. Han krævede at få en samtale med ham. Han råbte af fuld kraft. Dyret kom til syne og virket meget høflig, da han sagde: "Kom, jeg kan hjælpe dig til at kunne håndtere alle dine problemer."

Dyret tog den vrede mand med ind i et stort rum og gjorde tegn til ham om at han skulle lægge sig ned på et bord. Værelset og bordet mindede mig om en akutmodtagelse på et sygehus. Manden fik bedøvelse og blev kørt under en kæmpe stor maskine. Dyret satte ledninger til mandens hoved og tændte for maskinen. Øverst på maskinen var ordene:

"Denne sinds udsletter, tilhører Dyret, 666."

Da manden blev fjernet fra bordet, havde hans øjne fået et tomt blink, og hans bevægelser mindede om en zombi fra en film. Jeg så et stort, bart felt oppe på hans hoved, og jeg skønnede at hans sind var blevet opereret, samtidigt med at han nu kunne kontrolleres af Dyret.

Dyret sagde: "Nå, min herre, føler du dig ikke bedre?"

Sagde jeg ikke, at jeg kunne tage mig af alle dine problemer. Jeg har givet dig et nyt sind. Fremover får du hverken bekymringer eller vanskeligheder."

Manden sagde ikke noget.

"Du kommer også til at adlyde alle mine befalinger," sagde Dyret, medens han tog en lille ting op og festet den på mandens skjorte. Han snakkede igen til manden, og denne svarede, uden at bevæge læberne. Han bevægede sig nu som en levende død mand.

"Du vil arbejde og ikke blive vred eller frustreret, og du vil heller ikke skrig eller blive bedrøvet. Du vil arbejde for mig indtil du dør. Jeg har mange ligesom dig, som jeg kontrollerer. Nogle lyver, nogle dræber, nogle stjæler, andre slås, nogle har børn, nogle passer maskiner, og nogle gør andre ting. Ja, jeg kontrollerer alt." En ond latter kom fra ham.

Manden fik udleveret et stykke papir, som han skulle underskrive. Han overlod gladelig alle sine ejendele til Dyret.

I synet så jeg manden forlade Dyrets kontor, gå ind i en bil og køre hjem. Da han mødte sin kone, prøvede hun at kysse ham, men han gjorde ingenting, for at gengælde det. Han havde ingen følelser for sin kone eller for andre mere. Dyret havde gjort ham ude af stand til at have følelser overhovedet.

Konen blev meget gal og råbte af sin mand, men til ingen nytte. Til sidst sagde hun: "OK, så ringer jeg til Dyret. Han ved hvad der skal gøres." Efter en kort samtale over telefonen forlod hun huset og kørte til den samme bygning, som hendes mand netop var kommet fra.

Dyret bød hende velkommen ind og sagde: "Fortæl mig om alle dine bekymringer. Jeg er sikkert på at jeg kan hjælpe dig."

En meget pæn mand tog hende i armen og førte hende hen til det samme bord, som hendes mand havde været på tidligere. Efter den selv samme operation, blev hun også en afpersonaliseret slave af Dyret.

Jeg hørte Dyret spørge hende: "Hvordan føler du dig?" Hun svarede ikke før han havde fæstnet den lille ting til hendes bluse. Da hun bekræftede at han var herre og mester og begyndte hun at tilbede ham.

"Du skal være en avls mor," sagde han. "Du vil få perfekte babyer, og de skal tilbede og tjene mig."

Kvinden svarede: "Ja, mester, jeg vil adlyde."

Jeg så kvinden igen. Denne gang var hun i en anden bygning. Det var mange gravide kvinder der. Kvinderne lå som livløse på sengene og nynnede monotone lovprisninger til Dyret. Alle havde 666 på deres pander.

Da deres babyer blev født, blev de taget med til en anden bygning hvor sinds-forandrede barneplejersker havde til opgave at opdrage dem. Plejerskerne havde også 666 på deres pander.

Dyret voksede i magt indtil hans rige strakte sig over hele jorden. Babyerne voksede også, og på et bestemt tidspunkt blev de også lagt under den sinds-ødelæggende maskine. De tilbad Dyret og hans billede.

Men maskinen havde ingen magt over Guds børn.

Jeg hørte Herrens røst sige: "De der tilbeder Dyret og hans billede skal forgå. Mange skal blive forført og falde, men Jeg vil frelse Mine børn fra Dyret. Disse ting vil ske i endens tid. Tag ikke Dyrets mærke. Omvend jer nu før det er for sent!"

"Dyret vil kalde sig selv en fredens mand. Og han vil bringe fred til mange nationer på et meget kaotisk tidspunkt. Han vil blive i stand til at skaffe verden mange billige varer, og vil sikre at alle får nok løn. Han vil indgå alliancer med mange nationer, og verdens store mænd vil følge ham ind i en falsk tryghed."

"Før denne tid kommer, vil Jeg rejse en hær op af troende, som skal stå for sandheden og retfærdigheden. Den mægtige hær, som Joel talte om, vil høre Min røst fra solens opgang til dens nedgang."

"I nattetimerne vil de også høre Min røst, og de vil svare Mig. De vil arbejde for Mig, og de vil løbe som mægtige stridsmænd. De skal gøre store gerninger for Mig, for Jeg vil være med dem."

Alle disse tingene blev åbenbart for mig af Herren Jesus Kristus i et åbent syn. De er ordene fra Hans mund, og de angår endetiden.

Jesus og jeg tog hjem igen, og jeg spekulerede over alle de ting Han havde vist mig. Jeg faldt i søvn, medens jeg bad for alle menneskers frelse.

19 HELVEDETS KÆBER

Den næste nat tog Jesus mig med ind i helvedets kæber.

Jesus sagde: "Vi har vi næsten været overalt i hele helvedet, Mit barn.

Jeg vil nu vise dig den sidste del af helvedet. Det Jeg har vist dig, vil Jeg at du skal fortælle hele verden. Fortæl dem at helvedet er virkelig. Fortæl dem at denne beretning er sandfærdig."

Efter at vi havde gået lidt, gjorde vi ophold på en bakke, hvorfra vi kunne se udover en lille dal. Så langt jeg kunne se, var der rigtig mange menneskesjæle, som stod opstillet ned til kanten af denne bakke. Jeg kunne høre deres råb. Høje lyde fyldte stedet. Jesus sagde: "Mit barn, dette er helvedets kæber. Hver gang helvedets mund åbnes, vil du høre denne voldsomme larm."

Sjælene forsøgte at komme ud, men kunne ikke, fordi de sat fast i siderne af helvedet.

Medens Jesus snakkede, så jeg mange mørke skikkelser falde ned forbi os og lande med et dump ved bunden af bakken. Dæmoner med store lænker trak sjæle væk.

Jesus sagde: "Disse er sjæle der netop er døde på jorden og ankommer til helvedet.

Dette sker både dag og nat."

Pludselig fyldte en stor stilhed stedet. Jesus sagde: "Jeg elsker dig, Mit barn, og Jeg vil at du skal fortælle alle mennesker på jorden om helvedet.

Jeg kikkede langt ned ind i helvedets kæber gennem en slags port åbning i siderne af kæben. Smerteskrig og tortur kom op derfra. - Hvornår vil dette få ende, undrede jeg mig over? Jeg ville være lykkelig, for at få fred fra alt sammen lige med det samme.

Så pludselig følte jeg mig meget fortabt. Jeg kan ikke forklare, hvordan jeg vidste det, men jeg følte af hele mit hjerte at Jesus var borte. Jeg blev meget bedrøvet. Jeg drejede mig rundt i den retning, hvor Han havde været. Og rigtig nok, der var ingen Jesus! "Åh nej!" råbte jeg, "ikke igen! Åh Jesus, hvor er du?"

Det du nu skal læse vil skræmme dig. Jeg beder til, at det må skræmme dig så meget, at

du bliver en troende. Jeg beder om at du vil omvende dig fra dine synder, så du ikke vil komme til dette frygtelige sted. Jeg beder dig om at tro mig, for jeg ønsker ikke at dette skal ske for nogen. Jeg elsker dig og håber at du vil vågne op før det er for sent. Hvis du er en kristen og læser dette, bliv så sikker på at du er frelst. Vær klar til at møde Herren til enhver tid, for mange vil der ikke være tid nok til at omvende sig. Hold dit lys brændende og hav din lampe fuld af olie. Vær rede, for du ved ikke hvornår Han vil komme tilbage. Hvis du ikke er født på ny, læs Joh. 3:16-19, og påkald Herren. Han vil fri dig fra at komme til dette pinernes sted.

Medens jeg råbte ud efter Jesus, begyndte jeg at løbe nedover bakken, for at søge efter ham. Jeg blev standset af en stor og stærk dæmon med en lænke. Han lo og sagde: "Du har ingen steder at løbe hen, kvinde. Jesus er her ikke, for at frelse dig. Du er i helvedet nu, for evig."

"Åh nej," råbte jeg, "lad mig gå!" Jeg kæmpede mod ham af al magt, men snart var jeg bundet af en lænke og kastet i bakken. Medens jeg lå der, begyndte en mærkelig klistret hinde at dække min krop med en stank så grusom, at jeg blev syg. Jeg vidste ikke, hvad det var, der var ved at ske.

Så kunne jeg se, at mit kød og hud begyndte at falde af mit skelet! Jeg skreg og skreg, jeg var skrækslagen. "Åh Jesus," råbte jeg, "hvor er Du nu?"

Jeg så på mig selv og opdagede at huller begynde at komme til syne i det der endnu var tilbage af mit kød. Jeg begyndte at få en snavset grå farve, og gråt kød faldt af mig. Der kom huller i siderne, i fødderne, i hænderne og i mine arme. Jeg råbte ud og skreg: "Åh nej! Jeg er i helvedet for evig! Åh nej!"

Jeg begyndte at finde orme der kravlede rundt inde i mig, selv om jeg ikke kunne se dem alle sammen, følte jeg tydeligt, at de var der. Jeg prøvede at trække nogle af dem ud af mig, men der kom bare flere til og fyldte stedet op. Jeg kunne faktisk se min egen forrådnelse af hele kroppen.

Ja, jeg vidste alt og jeg kunne præcist huske alt det der var sket på jorden. Jeg kunne føle, se, lugte, høre og smage helvedets grusomhed! Jeg kunne se ind i mig selv. Jeg var bare en snavset skelet-skikkelse, alligevel kunne jeg føle alt det der var ved at ske med mig. Jeg så andre der havde det ligesom mig selv. Der var sjæle så langt, som man kunne se. Jeg skreg ud i stor pine: "Åh Jesus! Vær så venlig at hjælpe mig, Jesus!" Jeg ønskede at dø, men kunne ikke. Jeg følte igen at ilden begynde at brænde i mit indre. Jeg skreg: "Hvor er du, Jesus?" Jeg rullede rundt på bakken og skreg sammen med alle de andre. Vi lå i helvedets kæber, ligesom bortkastet affald. Uudholdelig smerte greb vores sjæle. Jeg fortsatte med at skribe igen og igen: "Hvor er du, Jesus? Hvor er du, Jesus?"

Jeg spekulerede over om det nu bare var en drøm. Ville jeg kunne vågne op? Var jeg nu også virkeligt i helvedet? Havde jeg begået en eller anden synd imod Gud og mistet min frelse? Hvad var der sket? Havde jeg syndet imod Den Hellig Ånd? Jeg kunne huske al den bibelundervisning jeg havde hørt. Jeg vidste at min familie var et eller andet sted over mig. Skrækslagen gik det op for mig at jeg var i helvedet, lige så meget som alle de andre sjæle jeg kunne se, og som jeg snakkede med.

Det virkede også helt forkert at være i stand til at se lige igennem sig selv. Ormene var begyndt at kravle rundt på mig igen. Jeg kunne mærke at de krøb omkring. Jeg skreg af angst og pine.

Akkurat da, sagde en dæmon: "Din Jesus har svigtet dig, ikke sandt? Lige meget, for nu er du Satans ejendom!" Ond latter kom fra ham, da han samlede mig op og satte mig op

på et eller andet.

Jeg fandt snart ud at han havde sat mig på ryggen af et slags levende dødt dyr. Dyret var, som mig selv, snavset grå og fuld af urenhed og forrådnelse, af dødt kød. En forfærdelig stank fyldte den forurenede luft. Dyret tog mig med højt op på en afsats. Og jeg tænkte: "Åh Herre, hvor er du?"

Vi gik forbi mange sjæle, der råbte efter frelse. Jeg hørte den voldsomme lyd af helvedets kæber, som igen åbnede sig og flere sjæle, faldt ned forbi mig. Jeg var bagbundet.

Smerterne var ikke konstant - de kom pludselig og forsvandt ligeså pludseligt. Jeg skreg højt hver gang smerterne kom, og ventede med gru på dem, hver gang de var borte.

Jeg tænkte: "Hvordan skal jeg komme ud herfra? Hvad venter der mig? Er dette enden? Hvad har jeg gjort galt, for at fortjene dette? "Åh Herre, hvor er Du?" råbte jeg i smerte.

Jeg græd, men der kom ingen tårer frem - bare tørre hulk rystede hele min krop. Dyret stansede foran noget. Jeg så op og fik øje på et smukt rum fuldt af overstrømmende rigdomme og skinnende juveler. Midt i dette rum var der en smuk kvinde, klædt på som en dronning. I min desperate stilling undrede jeg mig over, hvad dette kunne være.

Jeg sagde: "Kvinde, vær så venlige at hjælpe mig." Hun kom hen til mig og spyttede mig i ansigtet. Hun forbandede mig og sagde grimme ting til mig. "Åh Herre, hvad bliver det næste?" Jeg græd.

En ond latter kom fra hende.

Lige for øjnene af mig forandrede kvinden sig til en mand, en kat, en hest, en slange, en rotte og en ung mand.

Hvad som helst hun valgte at blive, det blev hun. Hun havde en stor, ond magt. Oven over dette sted stod der skrevet: "Satans Dronning."

Dyret gik videre så længe at det følte som timer, og så stansede det. Med et ryk blev jeg kastet af dyret og faldt ned på enden. Jeg kikkede op og så en hær af mænd, der red mod mig på hesteryg. Jeg blev tvunget ind til siden, medens de passere. De var også skeletter med dødens beskidte grå farve.

Efter at de var kommet forbi blev jeg samlet op og sat ind i en celle. Da en eller anden havde lukket døren, så jeg mig omkring i cellen med forfærdelse og græd. Jeg bad, men uden håb. Jeg råbte og omvendte mig tusind gange fra mine synder. Ja, jeg tænkte på mange ting, som jeg kunne have gjort, for at lede andre til Kristus, og for at hjælpe andre der havde haft brug for mig. Jeg angrede de ting jeg havde gjort og de ting jeg ikke havde fået gjort.

"Åh Herre, frels mig," råbte jeg. Igen og igen råbte jeg til Gud om at hjælpe mig. Jeg kunne hverken se Ham eller føle Ham. Jeg var i helvedet akkurat som alle de andre, jeg havde mødt. Jeg faldt om på gulvet overvældet af smerte og græd. Jeg følte at jeg for evigt var fortabt.

Timere gik, og nøjagtigt som det var, kom den voldsomme lyd igen, og flere sjæle, faldt ind i helvedet. Jeg fortsatte med at råbe: "Jesus, hvor er du?" Stadig intet svar. Ormene begyndte igen at kravle inde i mit åndelige skelet. Jeg kunne mærke dem overalt inde i mig.

Døden var overalt. Jeg havde intet kød, ingen organer, intet blod, ingen krop og intet håb. Jeg fortsatte med at trække orm ud fra min skeletagtige krop. Jeg vidste præcist, hvad der skete, og jeg ønskede at dø, men kunne ikke. Min sjæl ville være levende sådan her i al evighed.

Jeg begyndte at synge om livet og om kraften i Jesu blod, som kan frelse fra synd. Da jeg

gjorde det, kom der nogle store dæmoner med spyd og råbte ind til mig: "Hold op med det!" De stak mig med spydene, og jeg kunne mærke den brændende smerte af ild når spydspidserne gik igennem mig. Igen og igen stak de mig.

De sagde: "Satan er gud her. Vi hader Jesus og alt det Han står for!"

Da jeg ikke ville holde op med at synge, tog de mig ud af cellen og trak mig med til en stor åbning. "Hvis du ikke vil være stille, vil dine plager blive endnu større," sagde de. Jeg holdt op med at synge og langt om længe satte de mig tilbage i cellen. Jeg huskede et bibelvers om faldne engle der blev holdt i lænker indtil den endelige dom. Jeg spekulerede over om dette var min dom. "Herre, frels menneskene på jorden," råbte jeg. "Væk dem op før det er for sent!" Mange skriftsteder kom i mine tanker, men jeg var blevet bange for dæmonerne og sagde dem ikke højt.

Støn og skrig fyldte den stærkt forureneede luft. En rotte kravlede nær ved mig. Jeg sparkede den bort. Jeg tænkte på min mand og mine børn. "Åh Gud, lad dem ikke komme her," græd jeg, for jeg vidste i sandhed, at jeg var i helvedet.

Gud kunne ikke høre mig. Den Almægtiges ører er lukket for skrigene fra helvedet, tænkte jeg. Om bare nogle ville høre!

En stor rotte løb opover min læg på benet og bed mig. Jeg hylede og jog den væk. Det gav et kraftigt jag af smerte.

En ild kom fra intet og begyndte sagte at brænde i retning af mig. Sekunder, minutter og timere gik. Jeg var en synder, endt i helvedet. "Åh død, vær så venlig og kom!" Græd jeg. Mine skrig lød, som om de fyldte hele helvedets kæber. Andre blandede deres skrig med mine - for evig fortabt - uden en vej tilbage! Jeg ønskede at dø, men kunne ikke.

Jeg faldt helt udmattet om på gulvet, samtidigt følte jeg alle disse smerter. Jeg hørte kæberne åbne sig igen og flere sjæle kom ind. Ilden havde nået mig nu, og en ny smerte blev føjet til. Jeg kunne følge med i alt hvad der skete. Jeg havde en skarp, klar tanke. Jeg forstod det hele og vidste, at når sjæle dør på jorden og ikke er frelst fra deres synder, så kommer de her ned.

"Åh min Gud, frels mig," råbte jeg. "Vær så rar og frels os alle!"

Jeg kunne huske hele mit liv, og alle som havde fortalt mig om Jesus. Jeg huskede, hvordan jeg havde bedt for syge og at Jesus havde helbredt dem. Jeg huskede alle Hans ord om kærlighed og trøst og om Hans trofasthed.

Om jeg bare var, eller havde været lidt mere ligesom Jesus, så ville jeg ikke have været her, tænkte jeg. Jeg tænkte på alt det gode, som Gud havde givet mig - hvordan han havde givet mig den rene luft så det var dejligt at trække vejret, - mad, børn, et hjem og gode ting at glæde mig over. Men hvis Han er en god Gud, hvorfor er jeg så her? Jeg havde ikke kræfter nok til at rejse mig, men min sjæl fortsatte med at råbe: "Slip mig ud herfra!" Jeg vidste at livet gik videre over mig, og et eller andet sted levede mine venner og min familie deres normale liv. Jeg vidste, at der var latter, kærlighed og venlighed et sted der oppe. Men de tanker forsvandt lige så stille på grund af de grufulde smerter jeg led. Halvmørke og en mat, beskidt tåge fyldte dele af helvedet. Der var dog et svagt, gult lys, men lugten, (af rådne kød og ødelæggelse overalt), var næsten umulig at udholde. Minutter virkede som timer, og timerne strakte sig til en evighed. Åh, hvornår kunne dette få ende?

Jeg fik ingen søvn, ingen hvile, ingen mad eller vand. Jeg følte sult og var mere tørstig end jeg kunne huske jeg nogensinde have været i mit liv. Jeg var så træt og søvnløs - men smerten bare fortsatte og fortsatte. Hver gang kæberne åbnede sig, dumpede de en ny last

af fortabte mennesker ned i helvedet, og jeg spekulerede over om der var nogle imellem dem, jeg kendte.

Ville de for eksempel også komme her med min mand?

Der var gået mange timer siden jeg kom ind i helvedets kæber. Så endeligt følte jeg et lys der begyndte at fylde rummet. Straks stansede ilden, og rotterne løb væk og smerterne forsvandt fra min krop. Jeg så efter en flugtvej, men det var ingen.

Så spekulerede jeg over, hvad der nu kunne ske. Jeg så ud gennem ventilerne i helvedet og vidste at dette ville blive meget forfærdeligt. Så begyndte helvedet at skælve og den brændende ilden kom tilbage. Igen kom slangerne, rotterne og ormene. Uudholdelig pine fyldte min sjæl, da torturen tog til igen.

"Åh Gud, lad mig dø," råbte jeg, medens jeg begyndte at hamre på jorden i gulvet med mine benede hænder. Jeg skreg og jeg råbte, men ingen hørte det eller brød sig om det. Pludselig blev jeg løftet op og ud af cellen af en usynlig kraft. Da jeg genvandt bevidstheden, stod Herren og jeg ved siden af mit hus. Jeg råbte ud: "Hvorfor Herre, hvorfor?" og faldt i desperation ned for Hans fødder.

Jesus sagde: "Fred, vær stille!" Straks faldt jeg til ro.

Han løftede mig forsigtigt op, og jeg faldt i søvn i Hans arme.

Da jeg vågnet den næste dagen var jeg meget syg. I mange dage genoplevede jeg helvedets skræk og tortur. Om natten kunne jeg vågne skrigende op og sige at der krøb orme rundt inde i mig. Jeg var så bange for helvedet.

20 HIMMELEN

Jeg var syg i flere dage efter oplevelsen i helvedets kæber. Jeg måtte have lyset tændt om natten, når jeg sov. Jeg var nød til at have bibelen med overalt, og jeg læste i den hele tiden. Min sjæl var i alvorlig chok. Nu vidste jeg helt præcist, hvad de fortabte måtte gennemgå når de ender i helvedet.

Jesus sagde: "Fred, vær stille," og fred fyldte min sjæl. Men få minutter senere kunne jeg vågne op; hylende, hysterisk af frygt.

I løbet af denne tid lærte jeg at jeg aldrig var helt alene - for Jesus var der altid. Men selv med denne vished var det tider hvor jeg ikke følte Hans nærvær, og jeg var så bange, for at gå tilbage til helvedet at jeg nogen gange var bange, for at Jesus skulle komme nær mig.

Jeg prøvede at fortælle andre om mine oplevelser i helvedet, men de ville ikke høre på mig. Jeg bad dem: "Vær så venlig at omvende dig før det er for sent." Det var vanskelig for alle at tro på det jeg taler om. De plager jeg havde været igennem og hvordan Jesus havde bedt mig skrive om helvedet.

Herren forsikrede mig om at Han var Herren, som helbredte mig. Selv om jeg havde svært ved at tro det, ville jeg blive rask igen, og det blev jeg.

Så hændte det igen. Igen var jeg i Ånden sammen med Herren Jesus, og vi svævede højt op i luften.

Jesus sagde: "Jeg vil vise dig Guds kærlighed og godhed og dele af himmelen. Jeg vil at du skal se Herrens underfulde værk, som er så pragtfuldt at skue.

Foran os så jeg to gigantiske planeter, skønne og herlige i al deres pragt. Gud selv var lyset der.

En engel kom os i møde og sagde til mig: "Se din Guds godhed og venlighed. Hans nåde varer evigt." Engelen udstrålede den samme kærlighed og mildhed så jeg var ved at bryde sammen i gråd, da han talte igen: "Se Guds kraft og majestæt! Lad mig vise dig stedet

Han har gjort i stand til sine børn."

Pludselig kom der en stor planet til syne foran os, en planet på størrelse med jorden. Så hørte jeg Faderens stemme sige: "Faderen, Sønnen og Den Hellig Ånd er én. Faderen og Sønnen er én, og Faderen og Den Hellig Ånd er én. Jeg gav Min Søn hen, for at dø på korset, for at ingen skulle behøve at gå fortabt."

"Men," sagde Han smilende og glad, "Jeg vil gerne lige vise dig stedet Jeg har gjort i stand til Mine børn. Jeg elsker Mine børn meget højt. Jeg sørger når en mor mister sit barn - selv når det bare er et foster. Mit barn blev forladt længe før tiden. Du kan se, at Jeg ser alle ting, og Jeg har omsorg.

Fra det øjeblik, der er liv i livmoderen, ved Jeg det. Jeg ved alt om de babyer, som bliver dræbt, medens de endnu er i moderens legeme. De aborterede liv er de udstødte og de uønskede. Jeg ved om de dødfødte og om de børn, der bliver født med handicap. Helt fra befrugtningen finder sted er der en sjæl.

Mine engle går ned og bringer børnene tilbage til Mig når de dør. Jeg har et sted, hvor de kan vokse op, lære og være elsket. Jeg giver dem hele legemer og genopretter de kropsdele, som de mangler. Jeg giver dem herlighedslegemer.

Planeten havde en atmosfære, som gjorde at lige meget hvor man var, så følte man sig elsket, og man havde en fuldkommen følelse af velvære. Alt var fuldkomment. Her og der, midt iblandt det frodige grønne græs og damme med krystalklart vand, var der legepladser med hvide marmorsæder og flot polerede træbænke til at side på.

Og der var mange børn. Overalt hvor jeg så, var der børn, som var i gang med et eller andet. Hvert barn havde pletfrie hvide kjortler og sandaler. De hvide kjortler var så hvide, at de glitrede i det pragtfulde lys på planeten. En overflod af farver overalt fremhævede børnenes hvide kjortler. Engle stod vagt ved portene, og børnenes navne var skrevet i en bog.

Jeg så børn, som blev undervist i Guds ord og lærte musik fra en gylden bog. Jeg blev overrasket over at se dyr af alle slag komme op til børnene og sætte sig ved siden af dem, medens de blev undervist af engle. Der var ingen tårer eller sorg.

Alt var vidunderligt smukt, og fryd og glæde var over alt.

Englene viste mig en anden planet, som strålede med et enormt lys foran mig. Lyset strålede ud som lys fra tusind stjerner, og alt på planeten var vidunderligt og levende. På afstand så jeg to bjerge lavet af guld. Da jeg kom nærmere, så jeg at det var to gyldne porter indsat med diamanter og andre dyrebare ædelsten. Jeg vidste at dette var den nye planet og at byen, der lå i glans foran mig var Det Nye Jerusalem -

"Guds by, som kommer ned på jorden."

Så med et kom jeg tilbage til den gamle jord - jorden, i tiden før den endelige ild skal lutre og rense den med Guds herlige formål for øje. Her var også Det Nye Jerusalem tusindårsrigets hovedstad. Og jeg så mennesker komme ud af grotter og bjerge og de gik til denne by.

Her var Jesus konge, og alle verdens lande bragte Ham gaver og gav deres hyldest til Ham.

Jesus gav mig tydningen af synet. Han sagde: "Snart vil Jeg komme tilbage og først vil Jeg tage de retfærdige døde med Mig. Derefter vil de, som er i live og tilbage, blive taget op, for at mødes med Mig i luften. Herefter vil Antikrist regere verden en bestemt tid, og der vil komme trængsler, som der aldrig før har været, og som heller ikke skal komme igen.

Jeg vil komme igen med Mine hellige, og Satan vil blive kastet i den bundløse afgrund, hvor han må forblive i tusind år. I den periode vil Jeg regere over jorden fra Jerusalem. Når de tusind år er gået, vil Satan blive sat fri en kort tid, og Jeg vil overvinde ham med glansen af Mit komme. Den gamle jord vil forsvinde.

Se, der skal komme en ny jord, og Det Nye Jerusalem skal komme ned på den - og Jeg skal regere i evigheders evighed.

21 FALSK RELIGION

"Om alle verdens folk ville høre på Mig," sagde Herren, "og omvende sig fra synd, da ville Jeg holde Antikrists arbejde tilbage og Dyret til der kommer en tid med forfriskning. Omvendte ikke Nineves folk sig, da de hørte Jonas' ord? Jeg er den samme i går, i dag og til evig tid. Hav anger, og Jeg vil sende tider med velsignelser."

Så hørte jeg Jesus sige: "Mit folk skulle elske hverandre og hjælpe hverandre. De må hade synd og elske syndere. Ved denne kærlighed skal alle mennesker se at I er Mine disciple."

Medens Jesus talte, åbnede jorden sig, og vi var tilbage i helvedet. Jeg så en bjergside, som var fyldt med træ kar, og rundt om var der gråt snavs. Jeg så også små grave i bjergets væg, og jeg så grå omrids af mennesker der gik omkring og snakkede sammen. Jeg fulgtes med Jesus på en vanskelig fremkommelig sti op ad siden på dette grå bjerg. Da jeg kom nærmere, så jeg at menneskene var hele, men døde. De var af gråt, dødt kød, og de var bundet sammen med et trældomsbånd, en slags ledning lavet af gråt materiale viklet rundt flere gange og omkring alle på bjerget.

Selv om der ikke var nogle ild at se, vidste jeg at dette var en del af helvedet, for dødt kød faldt af dem, men det voksede meget hurtigt frem igen. Døden var overalt, men det kunne godt se ud, som om de ikke følte den. De var dybt engageret med at snakke.

Jesus sagde: "Lad os lytte til det de siger." En mand sagde til en anden: "Hørte du også om denne mand Jesus, som kom, for at tage vores synd bort?" En anden svarede: "Jeg kender Jesus. Han rensede mine synder bort. Jeg forstår faktisk ikke hvorfor jeg er endt her."

"Heller ikke jeg," svarede den første mand.

En anden sagde: "Jeg har prøvet at vidne for min nabo om Jesus, men han ville ikke engang høre. Da hans kone døde, kom han til mig, for at låne penge til begravelsen, men jeg huskede at Jesus har sagt, at vi skulle være vise som slanger og enfoldige som duer. Så jeg nægtede. Vi skal jo være gode forvaltere af vore penge, ved du."

Den første som havde talt, sagde igen: "Ja, broder, en dreng i vores kirke manglede både ordentligt tøj og sko, men hans far drak, så jeg nægtede at lade købe noget til hans søn - vi gav ham en rigtig lektie der."

"Ja fint," sagde en anden mand, medens han holdt trældomsbåndet i hånden og bandt det nervøst rundt om sig selv, "Vi skal altid lære folk at leve ligesom Jesus. Den mand havde ikke lov til at drikke. Så lad ham bare lide.

Jesus sagde: "Åh, tåbelige mennesker og træge af hjertet. Vågn op til sandheden, og elsk hverandre med inderlig kærlighed. Hjælp de hjælpeløse. Giv til de som trænger og det uden at vente noget tilbage.

Om du ville omvende dig, du jord, da ville Jeg velsigne dig og ikke forbande dig. Vågn op fra din søvn og kom til Mig. Ydmyg dig selv og bøj dit hjerte for Mig, og Jeg vil

komme og bo hos dig. Du skal være Mit folk, og Jeg vil være din Gud.

22 DYRETS MÆRKE

Herren sagde: "Min Ånd vil ikke for altid trættes med menneskene. Kom og se Dyret. I de sidste dage vil et ondt dyr rejse sig på jorden og forføre mange mennesker fra alle nationer. Han vil forlange at alle tager imod hans mærke, nummeret 666, på hånden eller i panden. Alle, som tager imod mærket, vil tilhøre Dyret og vil blive kastet sammen med ham i ildsøen, som evigt brænder for med ild og svovl.

Verden vil bifalde og applaudere Dyret når det rejser sig, for han skal bringe fred og fremgang som aldrig før. Når han har fået herredømme over hele verden, vil ikke de som ikke har mærket i panden eller på hånden, være i stand til at købe mad, klæder, biler, hus eller noget andet, som kan købes. De vil heller ikke kunne sælge noget af det de ejer uden mærket.

Herren Gud erklærer udtrykkeligt, at de som tager Dyrets mærke bekræfter deres overgivelse til dyret og vil for altid være afskåret fra at have samfund med Herren Gud. De vil få deres plads sammen med de vantro og syndere. Mærket stadfæster kort og godt at de som har det, har afvist Gud og vendt sig til Dyret, for at få alt det de trænger til. Dyret og hans tilhængere vil forfølge dem der nægter at tage mærket, og de vil dræbe mange af dem. Alle former for pres vil blive brugt, for at få dem, der tror på den sande Gud, til at tage mærket. Børn og spædbørn vil blive dræbt for øjnene af de forældre, som nægter at tage mærket. Det vil blive en tid med megen sorg.

De, som har mærket, vil blive tvunget til at overgive alle deres ejendele til Dyret, mod at han lover at imødekomme alle deres behov, som følger ham.

Nogle af jer vil blive udmattet og overgiver jer til Dyret og tage mærket i panden eller på hånden. I vil sige: "Gud vil nok tilgive, Gud må kunne forstå."

Men Jeg vil ikke fortryde eller lave om på Mit ord. Jeg har advaret jer gentagne gange gennem Mine profeters mund og Mine tjenere. Omvend jer nu, medens det endnu er dag, for natten kommer hvor dommen vil blive sat - for altid.

Sandt nok vil der være en tid med fremgang og fred hvor Dyret vil vinde popularitet og agtelse. Han vil gøre verdens problemer til ingenting.

Men freden vil ende med et forfærdeligt blodbad, og fremgangen ender i stor fattigdom over hele landet.

Frygt ikke for, hvad et menneske kan gøre dig, men frygt for ham, som kan kaste både dig og din sjæl i helvedet. For selv om, der er mange forfølgelser, og selv om trængslerne vil blive mangedoblet, så vil Jeg fri dig ud af dem alle.

Men før den onde dag kommer, vil Jeg rejse en mægtig hær op, som skal tilbede Mig i ånd og sandhed. Herrens hær vil gøre store gerninger og vidunderlige ting for Mig. Derfor kom sammen og tilbed Mig i ånd og sandhed. Bring ind retfærdighedens frugter og give Mig det som retmæssigt er Mit, og Jeg vil redde dig fra den onde time. Omvend dig nu og blive frelst fra de grusomme ting, som skal komme over de oprørske og de ufrelste. Syndens løn er døden, men Guds gave er evigt liv. Kald på Mig, medens du kan, og Jeg vil tage i mod dig og tilgive dig. Jeg elsker dig og ønsker ikke at du skal gå fortabt. Tro på dette budskab og lev. Vælg du i dag, hvem du vil tjene."

23 KRISTI GENKOMST

Jeg så Herrens genkomst. Jeg hørte Hans råb som lyden af en trompet og stemmen fra en ærkeengel. Hele verden rystede, og ud af gravene kom de døde i Herren, for at møde

deres herre i luften. Det virkede, som jeg hørte trompeterne i timevis, og jorden og havet gav op deres døde. Herren Jesus stod over skyerne klædt i ild og så på dette herlige syn. Igen hørte jeg lyden af trompeter, og medens jeg så på, steg de op, som var i live og tilbage, for at møde dem. Jeg så de forløste, da millioner af lyspunkter samlet sig på et samlingssted i luften. Der gav englenerne dem de hvideste hvide kjortler, og der var stor jubel.

Det var englernes arbejde at holde orden, og det virkede, som om de var overalt og gav de genopstaldende særlig stor opmærksomhed. Et nyt legeme blev givet til de forløste, og de blev forvandlet, medens de fløj op gennem luften. Stor jubel og glæde fyldte himlene, og englenerne sang:

"Ære være Kongers Konge!"

Højt oppe i himmelen: Fik jeg øje på et enormt legeme, det var Kristi legeme. Legemet lå på ryggen på en seng, og blod dryppede ned på jorden. Jeg vidste at dette var vor Herres slagtede legeme. Så voksede legemet sig større og større indtil det fyldte himmelen, og ud og ind af det gik millioner af forløste.

Jeg så på i forbavselse, da millioner klatrede op til legemet og fyldte det, fra fødderne og opover benene, armene, maven, hjertet og hovedet. Og da det var fyldt, så jeg at der var mænd og kvinder fra alle verdens lande, folk og tungemål, og med en mægtig stemme priste de Herren.

Millioner blev sat foran en trone, og jeg så engle bringe bøger, hvorfra der blev læst domme. Det var nådesdomstolen, og belønninger blev givet til mange.

Medens jeg så på dette, blev jorden dækket af mørke, og dæmoniske kræfter var overalt. Utallige onde ånder var blevet løst fra deres fængsler og blev spredt udover jorden. Jeg hørte Herren sige: "Ve, Ve verdens befolkning, for Satan har kommet, for at bo iblandt jer."

Jeg så et ondt dyr, og han tømte sin ondskab ud over hele jorden. Helvedet rystede af vrede, og fra den bundløse afgrund kom der sværmende horder af onde skabninger op, som formørkede jorden med sit enorme antal. Mænd og kvinder løb skrigende ind i bjergene og i grotterne. Der var krig, fattigdom og død på jorden.

Til sidst så jeg heste og ildvogne i himmelen. Jorden skjælvede og solen blev rød som blod.

En engel sagde: "Hør, o jord, Kongen kommer!"

Og der i luften kom Kongernes Konge og Herrernes Herre, og sammen med ham var århundredes hellige, klædt i det hvideste hvide. Jeg huskede at hvert øje skulle se ham og hvert knæ skulle bøje sig for ham.

Da tog englenerne deres sigter og høstet det modne korn, hvilket er verdens ende.

Jesus sagde: "Omvend dig og blive frelst, for Guds kongerige står for døren. Min vilje og Mit ord skal blive fuldført. Ryd vej for Herren!"

Jeg tænkte: "Vi må elske hverandre. Vi må være faste i sandheden og korrigere vore børn i lyset af Kristi snare genkomst. For sandelig - Kongen kommer!"

24 GUDS ENDELIGE DOM

"Pålæg de, som er i verden, at de ikke må være stolte, hovmodige, eller jage efter de urene rigdomme, men sætte deres lid til den levende Gud, som gir os rigelig af alle ting at nyde. Vandre i Ånden, så skal du ikke fuldføre kødets lyst.

Lad jer ikke bedrage, Gud lader sig ikke spotte. For hvad et menneske sår, vil det høste. Så i kødet, og du vil høste fordærvelse og død. Så i Ånden, og du vil høste evigt liv.

Kødets frugter, er hor, utroskab, urenhed, afgudsdyrkelse, trolddom, vrede, misundelse, drukkenskab, fest og sådanne ting. De, som gør sådan, vil ikke arve Guds rige.

Åndens frugter, er disse: Kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, godhed, mildhed, trofasthed, ydmyghed og selvkontrol. De, som tilhører Kristus, har korsfæstet kødet og dets lyster.

Når Guds ord er opfyldt, kommer enden. Ingen kender dagen eller timen for, hvornår Guds Søn kommer tilbage til jorden. Ikke engang Sønnen. Det er kun Faderen der kender tiden. Ordet bliver hurtigt opfyldt. Kom, som et lille barn, og lad Mig rense dig for kødets værk. Bed til Mig: "Herre Jesus, kom ind i mit hjerte og tilgive mig min synd. Jeg ved jeg er en synder, og jeg omvender mig fra min synd. Rens mig i Dit blod og gør mig ren. Jeg har syndet mod himmelen og mod Dig, og jeg er ikke værdig til at kaldes Din søn. I tro tager jeg imod Dig, som min frelser."

"Jeg vil give jer pastorer efter Mit hjerte, og Jeg vil være Jeres hyrde. I skal være Mit folk, og Jeg skal være Jeres Gud.

Læs Ordet og svigt ikke fællesskabet (møderne). Giv hele dit liv til Mig, og Jeg vil tage vare på dig. Jeg vil aldrig forlade dig eller svigte dig."

Læser, ved én ånd har vi adgang til Faderen. Jeg beder til, at vi alle vil give vores hjerte til Herren.

25 SYNER FRA HIMMELEN

Nogle af disse syner blev givet til mig før Jesus tog mig ind i helvedet. Nogle af dem kom ved slutningen af min rejse gennem helvedet.

GUDS SKIKKELSE

Jeg modtog dette syn, medens jeg var i dyb bøn, meditation og tilbedelse. Guds herlighed kom ned over stedet hvor jeg bad. Store bølger af lys, stærke lys og majestætisk kraft viste sig for mine øjne. I midten af ild og lys var Guds trone. Glæde, fred og kærlighed flød fra Gud den Almægtige.

Luften rundt om tronen var fuld af baby-keruber, der sang og kyssede Herren i ansigtet, på hænder og fødder. De sang: "Hellig, hellig, hellig er Herren Gud den Almægtig."

Keruberne havde tunger af ild på hovederne og på toppen af de små vinger. Vingernes bevægelser så ud til at samstemme med bevægelsen af Guds kraft og herlighed.

En kerub kom og rørte ved mine øjne.

TO BJERGE AF GULD

I dette syn så jeg langt udover jorden. Jeg kunne se milevidt og hele landet tørstede og manglede vand. Jorden var sprukken, tør og ufrugtbar overalt. Jeg kunne ikke se nogen form for vegetation.

Så kunne jeg se længere forbi jorden, helt op i himmelen. Der, ved siden af hinanden, stod to gigantiske bjerge, som berørte hverandre ved foden. Jeg ved ikke hvor høje de var, men de var meget, meget høje. Jeg kom nærmere bjergene og så at de var lavet af rent guld - guld, så rent at det var gennemsigtigt.

Gennem, og forbi bjergene så jeg et strålende hvidt lys, og lyset udvidede sig så det til sidst fyldte hele universet. Jeg følte i mit hjerte at dette var himmelens grundvold.

Mennesker slås om en guldring, men Gud ejer alt guld.

EN HERSKABS BOLIG BLIVER BYGGET

I bøn modtog jeg dette syn. Jeg så engle der læste i optegnelserne over alt det, som vi laver her på jorden. Nogle af englene havde vinger, andre ikke. Nogle var store og nogle

var små, men: Alle havde de forskellige ansigter. Ligesom menneskene her på jorden, kan engle genkendes på deres ansigtstræk.

Jeg så englenerne tilpasse ekstremt store diamanter og lægge dem i grundmuren til en nydelig villa. Diamanterne var en fod tykke og to fod lange, (30 cm x 60 cm) og de var meget smukke. Hver gang en sjæl blev vundet for Gud, blev en diamant lagt i sjælevinderens villa. Intet arbejde er forgæves, når det bliver gjort for Gud.

HIMMELENS PORTE

En anden gang, medens jeg var i bøn fik jeg dette himmelske syn. Jeg var i Ånden, og en engel kom og tog mig ind i himlene. Igen var der herlige scener med bølgende lys og blændende herlighed, ligesom det jeg havde set bag de gyldne bjerge. Det var ærefrygtindgydende at se Guds kraft.

Medens engelen og jeg nærmede os to gigantiske porter i en stor væg, så vi to usædvanlige store engle med sværd. De var omtrent 50 fod (15 meter) høje, og deres hår var som af spundet guld. Portene var så høje, at jeg ikke kunne se toppen af dem. Det er det mest fantastiske kunstværk jeg nogen sinde har set. De var hånd udskåret og havde kunstneriske former, draperier og udskæringer og besat med diamanter, perler, rubiner, safirer og andre ædelsten. Alt i portene var i fuldkommen harmoni, og portene åbnede sig udad. En engel, som havde en bog i hånden, kom ud bagfra portene. Efter at den havde tjekket i bogen, nikkede engelen og bekræftede at jeg kunne komme ind.

Læser, du kan ikke komme ind i himmelen, hvis du ikke har dit navn skrevet i Livets bog hos Lammet.

ARKIVET

I et syn tog en engel mig med til himmelen og viste mig et stort rum med vægge af rent guld. Alfabetiske bogstaver var indgraveret her og der på væggene. Det lignet meget et stort bibliotek, men bøgerne var festet til væggen i stedet, for at stå i hylde. Engle i lange kapper tog bøger ud og studerede dem nøje. Det så ud til at være streng orden i det de gjorde. Jeg lagde mærke til at bøgerne havde tykke guld indbindinger og at nogle af siderne var røde. Bøgerne var nydelige.

Engelen sagde at disse bøger indeholdt alt det, som var nedskrevet om hvert eneste menneske, som var blevet født på jorden. Det blev mig fortalt at der fandtes flere rum med mange flere optegnelser.

Af og til tog ærkeenglene bøger frem for Gud, for at få Hans godkendelse eller misbilligelse. Bøgerne indeholdt bønner, profetier, indstilling, vækst i Herren, sjæle ledet til Herren, Åndens frugter og meget andet. Alt det vi gør her på jorden bliver skrevet ned i en af disse bøger af engle.

Af og til vil en engel tage en bog ned og vaske siderne med en blød klud. De vaskede sider bliver røde.

EN HIMMELSK STIGE

Herrens Ånd gav mig dette syn. Jeg så en stor åndelig stige, som nåede ned til jorden fra himmelen. På den ene siden af stigen, kom engle ned til jorden, og på den andre siden gik de op.

Englene havde ikke vinger, men hver engel havde en bog med et navn skrevet på forsiden. Nogle af englenerne så ud til at give vejledning og svarede på spørgsmål stillet af andre engle. Så snart en vejledning og et svar var givet, forsvandt de.

Jeg så også andre stiger på andre steder i verden. Engle var i konstant bevægelse til og

fra. Englene bevægede sig med frimodighed og autoritet, for de var sendebud med ordre fra Gud.

26 PROFETIER FRA JESUS

Den første er fra dengang, da Jesus første gang viste sig for mig: "Kathryn, du er udvalgt af Faderen til at gå sammen med Mig gennem dybderne i helvedet. Jeg vil vise dig de ting Jeg vil at verden skal vide om helvedet og himmelen. Jeg vil fortælle dig hvad du skal skrive sådan, at denne bog kan blive en sand optegnelse om, hvordan disse steder er i virkeligheden. Min Ånd vil åbenbare sandheder om evigheden, om dommen, om kærlighed og om døden og livet herefter.

Herrens ord til den fortabte verden er dette: "Jeg ønsker ikke at du skal gå til helvedet. Jeg skabte dig for Min egen glæde og til evigt fællesskab. Du er Min skabning, og Jeg elsker dig. Kald på Mig, medens Jeg er nær, og Jeg vil høre og svare dig. Jeg har lyst til at tilgive og velsigne dig."

Til de, som er født på ny, siger Herren: "Glem ikke at komme sammen. Kom sammen og bed og studer Mit ord. Tilbed Mig i Hellighedens Ånd."

Herrens ord til menighederne og nationerne: "Mine engle kæmper altid for arvingerne til frelsen og for de, som skal blive arvinger. Jeg forandrer Mig ikke. Jeg er den samme i går, i dag og til evig tid. Søg Mig, og Jeg vil udøse min Ånd over jer. Jeres sønner og døtre skal profetere. Jeg vil gøre store ting blandt jer."

Hvis du ikke er frelst, brug da tid akkurat nu og knæl ned for Herren, og bed Ham tilgive dig din synd og gøre dig til Hans barn. Uanset hvad det koster, skulle du bestemme dig for nu at gøre himmelen til dit evige hjem. Helvedet er grusomt, og helvedet er virkelig.

SLUTORD

Jeg vil igen forsikre dig om at disse ting du har læst i denne bogen er sande. Helvedet er et virkeligt sted med brændende tortur. Men jeg vil også fortælle dig at himmelen er lige så virkelig og kan blive dit evige hjem.

Som Guds tjenerinde har jeg overgivet mig selv til Herren Jesu Kristi ledelse og har trofast nedskrevet de tingene Han har vist mig og fortalt mig.

For at få det bedste resultat, bør du læse denne bog sammen med bibelen og sammenligne det, som er skrevet her med det, som er skrevet i Den Hellige Skrift. Må Gud bruge denne bog til Hans ære.

Kathryn Baxter

BIBELHENVISNINGER

Åbenbaringen 20:13 - 15

Mattæus 10:28

Lukas 12:5 og 16:20 - 31

Salmerne 9:17

Ordsprogene 7:27 og 9:18

Esajas, 12 15 og 5:14

Mattæus 5:22 og 23:33

Markus 9:43 48

Romerne 10:9 - 10

1. Johannes brev 1:9

Appendiks.

Afsnit fra den originale bog.

Forord

Marcus Bach sagde engang: Bøger er tankers børn og det med god grund. Ligesom børn af kød og blod, er disse kreative søskende (dvs. bøgerne) ved valg og tilfældighed, bestemt til at leve deres eget liv. Deres erfaringer i verdenen kan meget vel sammenlignes med en hvilken som helst anden gave. De har alle menneskelige følelser. Og uden tvivl har de en hemmelig frygt for en dag at blive gemt væk på en reol.

Til forskel for andre bøger, tror jeg at Den Hellig Ånd vil lade denne bog blive for tid og evighed. Oplevelserne og budskaberne er af største vigtighed for Kristi legeme. Jeg tror at Guds salvelse vil følge denne bog og have noget at sige til alle, som læser den.

Som Mary Kathryn, Baxters præst støtter jeg fuldt ud hendes tjeneste og denne bog. Jeg beder til at Gud vil lade dette budskab nå langt ud og at tusindvis af mennesker vil få kendskab til Kristus, som deres Herre og frelser. Dr. T. L. Lowery.

National Church of God.

Senior Pastor.

Introduktion

Jeg ved at uden vor Herre Jesus Kristus kraft kunne hverken denne bog eller andre lignende bøger, der handler om livet efter døden, ikke være blevet skrevet. Kun Jesus har nøglerne til Helvedet og Han har betalt prisen, for at vi kan komme ind i Himmelen.

Jeg opdagede, at det at skrive denne bog var en lang, ensom og krævende proces. Det har faktisk taget flere år at udgive bogen. Åbenbaringerne fra Herren kom allerede i 1976. Det tog 8 måneder at skrive dem ned. Selve redigeringen til det færdige manuskript to et par år mere. Derpå gik der endnu et år med skriftstederne. Og den sidste redigering begyndte vinteren 1982 og året 1983 ud. Og ikke at forglemme de 40 dage. Hvor Jesus tog mig med ind i helvedet.

Jeg kan nu se at Herren har forberedt mig til at skrive denne bog, for allerede, som barn, havde jeg en drøm om Gud. Og efter at jeg blev født på ny, havde jeg en stor kærlighed og længsel efter at se de fortabte sjæle modtage frelsen.

Om forfatteren

Kathryn Baxter blev født i Cattanooga, Tennessee. Hun voksede op i en kirke. Fra ung af fortalte hendes mor om Jesus og om frelsen. Kathryn blev født på ny, da hun var 19 år. Efter at have tjent Herren i mange år, faldt hun fra kirken i en periode. Men Guds Ånd ville ikke give slip på hende, og hun gav på ny sit liv til Herren. Siden tjente hun Ham trofast.

I midten af 1960'erne flyttede Kathryn med sin familie til Detroit, Michigan, hvor hun boede en stund. Senere flyttede hun til Belle Ville, Michigan, hvor hun begyndte at få syner fra Gud.

Guds tjenere, ledere og hellige taler meget rosende om hendes tjeneste. Der bliver altid lagt vægt på Hellig Åndens gerninger ved hendes møder og der sker mange mirakler. Helligåndens gaver, demonstreres og bliver synlige når hun ledes af Helligånden. Hun elsker Herren af hele sit hjerte, med hele sin sjæl og med al sin kraft. Hun ønsker altid at være en sjælevinder for vor Herre Jesus Kristus.

Kathryn har været gift i mere end 24 år med Bill Baxter. De har 4 børn og 6 børnebørn, som støtter hende i hendes tjeneste.

Hun er i sandhed en indviet tjenerinde for Herren. Hendes tjeneste gælder specielle drømme, syner og åbenbaringer. Hun blev indviet til at være kvindelig præst i 1983 i Fuld Gospel Church of God, i Taylor, Michigan. Nu er hun i National Church of God i Washington D.C.

I 1976, medens hun boede i Belle Ville, åbenbarede Jesus sig for hende i menneskelig skikkelse i både drømme, syner og i åbenbaringer. Siden har hun haft mange besøg af Herren. Under disse besøg har Han vist hende dybden, graderne, niveauer og pinslerne hos de fortabte sjæle i helvedet, hun har også modtaget syner af himmelen, trængselsperioden og af tidernes ende.

Gennem en periode af hendes liv, åbenbarede Jesus sig for hende hver nat i 40 nætter. Han fortalte hende, hvordan Hans budskab skulle lyde for hele verden.

Frit at trykke og kopiere.

På Dansk ved Mil Jan Wind

Færdigt d. 3. September 2004.

Til i dag d. 9.9.2004 er der sat kommaer.